

จากเรื่องจริง
ครูฝรั่งผู้แต่งตำราภาษาไทย
ให้คนไทยเรียน

พรีเซ็นเตอร์

อัสสัมชัญสาส์น

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 29-30 ฉบับที่ 150
เดือน พฤษภาคม 2557 - เมษายน 2558

คนดีที่ประสงค์

อันคนดี ที่ไทย ใฝ่ประสงค์
ไม่ใช่คน ปริญา วิชาดี
ไม่ใช่เช่น ฟุ่มพวง ลวงประดิษฐ์
ไม่ใช่เช่น ถ้ามะรงค์ เครื่องทรงปลอม
อันคนดี ที่ไทย ใฝ่ประสงค์
หัวเรือหัก พักให้ ไครมาติง
คนเช่นนี้ มีน้อย เหมือนพลอยเพชร
ควรเชิดชู คู่ควร กับดวงใจ

ไม่เจาะจง คนรวย หรือสวยสี่
แต่เชิงสี่ ถึงขนาด ที่ชาดิงอม
งามวิจิตร แต่รูป จวบไม่หอม
ที่เขาย่อม ทองเปลว เสวจริงจริง
คือคนตรง เช่นพันท้าย นรสิงห์
ขึ้นตลิ่ง ร้องให้พัน จนบรรลีย์
แต่ละเมียด ค่าเท่า ภูเขาใหญ่
เพื่อชาติไทย รุ่งโรจน์ ปราโมทย์ เอย

ฟ.ฮีแลร์

Contents

4-7 คุณศักดิ์กะพงษ์ บุญมี ผู้ทรงคุณวุฒิ
คณะกรรมการบริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ

16 - 17 ภาพยนตร์ ฟ.ฮีแลร์
ปลุกจิตสำนึกครูไทย

29-32 วีรบุรุษแห่งทางรถไฟสายมรณะ

ประวัติ ฟ.ฮีแลร์
จริงใจต่อกัน จริงจังต่องาน รวมจิตประสานขานเป็นพลัง
การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
ธาวิณ มหจินดาวงษ์ กับ 1 ในจิ้งจอก สายพันธุ์สยาม
50 ปี จตุรมิตรสามัคคี สีพี่น้อง ต่างปองรักกัน
ฟุตบอลแห่งมนต์ขลังระดับชาลัน
เปิดตำนานนักฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 1

8 - 9 เดอะ ทาเลนโต้ (The Talento)
วงร็อคเด็กหน้าใส ตัวแทนประเทศไทย

10-12 เปิดใจคุณแม่ผู้ทุ่มเท กับการเยียวยา
ด้วยความรัก เมื่อลูกเป็นเด็กพิเศษ

18-19 พื้นฐานสำคัญในการ
พัฒนาการศึกษาไทย

21-24 บรรจุกัณฑ์ไม่ไช่ขยะ

25-28 เทคโนโลยีมีคุณประโยชน์
และมีโทษมหันต์ในเวลาเดียวกัน

14 - 15	บาสเกตบอลอัสสัมชัญ คลื่นลูกใหม่แห่งวงการยัดห่วงชาลัน	51 - 52
33 - 35	เส้นทางการเดินทางมาของ การเรียนการสอนภาษาจีน	53 - 54
36 - 37	130 ปี คนดีศรีอัสสัมชัญ	55 - 60
38 - 40	นักผลิตความสุข นักทำลายความทุกข์	61
	LOUIS NOBIRON MUSIC ROOM	62 - 64
41 - 45	แก้ปม	65 - 66
46 - 50	ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557	67 - 71

นักเรียนที่รัก

โรงเรียนอัสสัมชัญ ยินดีต้อนรับนักเรียนและท่านผู้ปกครองทุกคนสู่รั้วแดงขาวอันเป็นที่รักของเรา บรรยากาศของการเปิดเทอมใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจอย่างเต็มเปี่ยมในการทำหน้าที่ของตนเอง อันได้แก่ความขยันหมั่นเพียรที่จะศึกษาหาความรู้ เพื่อเป็นรากฐานของชีวิตเราต่อไป อย่าลืมนะคะเคล็ดลับสำคัญที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้นั้นไม่ยากนัก ขึ้นอยู่กับว่าเราจะไขว่คว้ามาได้หรือไม่ เช่น การมีความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายของการศึกษา จริงอยู่ นักเรียนทุกคนอยากมีผลการเรียนที่ดีที่สุด แต่ทำอย่างไรเพื่อจะได้นั้น นักเรียนต้องมีระเบียบวินัยในตนเองเป็นอันดับแรก รู้จักแบ่งเวลาให้สัมพันธ์กันระหว่างการเรียนและการพักผ่อน มีการแสวงหาความรู้จากสื่อเทคโนโลยี ไม่เสียเวลากับการเล่นเกมส์ ทหาอ่านหนังสือที่มีสาระมากกว่าบันเทิง นี่ก็ตัวอย่างง่าย ๆ ที่เราสามารถทำได้ อย่าลืมนะคะ “การเริ่มต้นที่ดีนั้น เท่ากับสำเร็จไปครึ่งหนึ่ง” สิ่งต่อมาคือ การเชื่อฟังคำแนะนำจากครูบาอาจารย์ ครูทุกคนย่อมอยากเห็นศิษย์เป็นคนดี ฉะนั้นวิชาความรู้ทั้งหมดที่ครูเตรียมมา เพื่อถ่ายทอดให้กับนักเรียนสามารถผสมผสานความคิดนี้ได้ ความสำเร็จเป็นสิ่งไม่ยากเย็นนัก

ในปีการศึกษานี้ โรงเรียนมีแนวปฏิบัติให้นักเรียนทุกคนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ในทุกวันศุกร์ต้นเดือน มีการนิมนต์พระมาเทศนาให้ข้อคิดจากธรรมะ ส่วนนักเรียนคาทอลิก ไปฟังมิสซาที่โบสถ์อัสสัมชัญ นักเรียนที่นับถือศาสนาอื่นก็ให้ปฏิบัติตามศาสนาที่ตนเองเคารพนับถือ ทุก ๆ เช้าจะมีการอ่านบทพระวรสารและข้อคิดจาก ภ.หลุยส์ ชาแนล อธิการของเรา ซึ่งถือเป็นข้อดีที่นักเรียนมีโอกาสได้แสดงตนเป็นบุคคลที่ดีงามด้านจิตวิญญาณตามศาสนาที่ตนเคารพนับถือ กิจกรรมนี้จะทำอย่างต่อเนื่องขอให้นักเรียนมีความตั้งใจ เพื่อที่เราจะได้มีสมาธิในการเรียนหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ

ท้ายที่สุดขอแม่พระอัสสัมชัญ ได้โปรดประทานพรให้แก่ นักเรียนและผู้ปกครองทุกท่านในการทำหน้าที่ของนักเรียนที่ดีงาม ทั้งกาย วาจา ใจ เป็นที่รักแก่ผู้พบเห็น และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่กันและกัน จนประสบความสำเร็จในการศึกษา

ด้วยความปรารถนาดี
ภราดา ดร. เดชาชัย ศรีพิจารณ์
ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ

ครูและนักเรียนอัสสัมชัญที่รัก

“อัสสัมชัญสาส์น” เป็นวารสารของโรงเรียน ถือกำเนิดเมื่อครั้งผมเป็นอธิการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2510 เพื่อใช้เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน แจ้งข่าวสารการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ทางบ้านได้รับทราบ สมัยก่อนอัสสัมชัญสาส์นออกทุกเดือน พิมพ์กันแบบตามสมัยนิยม ไม่หรูหราไม่มีสีสันเช่นสมัยนี้ แต่เนื้อหาสาระก็คล้าย ๆ กัน คือ สื่อสารให้ทางบ้านใกล้ชิดกับโรงเรียนมากขึ้น ผมยังดีใจที่ “อัสสัมชัญสาส์น” ยังคงอยู่แม้จะมีการเปลี่ยนแปลง การพิมพ์ตามสมัยนิยมในยุค IT ก็ตาม ผมเลยบอก ม.โสภณ สกุลเรือง บรรณาธิการว่า ผมอยากเขียนข้อความบางอย่างให้นักเรียนได้อ่านและได้ปฏิบัติตนตามดั่งเช่นนักเรียนในอดีตกาลที่ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ผมใคร่ขอเสนอให้ข้อคิดในฉบับนี้เรื่องเกี่ยวกับการใช้เวลาอันมีค่าให้เกิดประโยชน์

มนุษย์ทุกคนแม้จะแตกต่างกันในทุกมิติ ทั้งทางร่างกายและความเป็นอยู่แต่สิ่งหนึ่งที่มีเท่ากันคือ ทุกคนมีเวลา 24 ชั่วโมง หรือ 1,440 นาที ในหนึ่งวัน การรู้จักแบ่งใช้เวลา จึงเป็นเทคนิคของแต่ละคน บางคนใช้เวลาแล้วนำไปสู่ความสำเร็จ จนขยับขึ้นเป็นเศรษฐีมีผลเป็นที่น่าพอใจ แต่บางคนใช้เวลานำไปสู่ชีวิตที่ตกต่ำ ล้มเหลว ฉะนั้น ผู้ที่หวังความก้าวหน้าจะต้องรู้จักแบ่งเวลาใช้ให้เกิดผลดี 1,440 นาทีที่ท่านมีสิทธิ์ใช้ แต่ท่านไม่ใช่เจ้าของเวลา เวลาผ่านท่านไปแล้ว ท่านไม่อาจเรียกเวลาที่ล่วงเลยไปกลับมาใช้ได้อีก

เวลาเป็นของมีค่าเปรียบได้กับเงินทอง ท่านคงไม่นำไปใช้จนขาดทุนย่อยยับ เมื่อเวลาเป็นเงิน ท่านเคยทำบัญชีการใช้จ่ายเวลาบ้างไหม เมื่อจวนจะหมดแต่ละวัน เรื่องเงินท่านคงทำแน่ แต่เวลาท่านคงไม่ได้ทำ หากท่านมีโอกาสทำ ท่านจะทราบได้ว่า 24 ชั่วโมง หรือ 1,440 นาที ท่านได้ใช้ไปกี่ชั่วโมง หรือ กี่นาที มีผลดี (กำไร) หรือผลเสีย (ขาดทุน) อย่างไร และใน 1,440 นาที ของวันใหม่ ท่านจะปรับให้มีกำไรเพิ่มขึ้นอย่างไร เพื่อมุ่งสู่ความสมหวัง

เวลาที่เปรียบกันว่าเป็นเงินเป็นทอง เวลายังเปรียบเป็นความรักได้ ให้ความรัก = ให้ความรัก ท่านให้เวลากับบุคคลใดหรือสิ่งของอะไรมากเท่าไร แสดงว่าท่านก็ให้ความรักต่อบุคคลหรือสิ่งของนั้นมากเท่านั้น ท่านรักใคร่ ท่านก็ให้เวลากับผู้นั้น รักมากก็ให้เวลามาก รักบิดามารดา พี่ ๆ น้อง ๆ ก็ให้เวลาเป็นบทพิสูจน์ว่าท่านรักพวกเขา ในสังคมปัจจุบัน เหตุการณ์วุ่นวายต่าง ๆ เกิดขึ้น เพราะมนุษย์ต่างไม่ใช้เวลาแก่กันและกัน จึงขาดความรักความเข้าใจต่อกัน ทุกคนจึงดูเหมือนเป็นคนแปลกหน้า

ฉะนั้น จงรู้จักใช้เวลาอย่างคุ้มค่า โดยแบ่งปันเวลาให้กับผู้อื่นบ้าง ชีวิตก็จักสดใสมีความสุข อยู่กันได้ในสังคมอย่างมีความสุขตลอดไป ขอพระเจ้าอวยพร

ด้วยความปรารถนาดี
ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม
อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ

สัมภาษณ์พิเศษ

คุณสีกะพงษ์ บุญมี พุทธรองคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ

บทบาทหน้าที่ อัสสัมชัญิก พุฒิศรอง กรรมการบริหารโรงเรียน

กองบรรณาธิการอัสสัมชัญสาส์น ได้มีโอกาสสัมภาษณ์พูดคุยกับ หนึ่งในคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ซึ่ง ณ ปัจจุบัน มีหลายบทบาทหน้าที่ ทั้งในการทำงาน และการก้าวเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนอัสสัมชัญ รวมถึงบทบาทของผู้ปกครอง และอัสสัมชัญิกด้วย คุณสีกะพงษ์ บุญมี กรรมการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญ ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ เราไปรู้จักกับท่านพร้อมกัน

โดย กองบรรณาธิการ

คุณสีกะพงษ์ บุญมี เล่าให้กองบรรณาธิการฟังว่า ตนเองเป็น อัสสัมชัญิก รุ่น 99 ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่กีฬาวอลเลย์บอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ กำลังได้รับความนิยมและมีชื่อเสียงมาก มีความรักในโรงเรียนอัสสัมชัญ มีบุตรชาย 3 คน มีบุตรสาว 1 คน ซึ่งลูกชายทั้ง 3 คน ให้เรียนอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ทั้งที่บ้านอยู่ไกลถึงรังสิต โดยวางแผนให้ลูกทั้ง 3 คน เมื่อจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เรียน

ต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ อยากให้เขาถ่ายทอดเลือดแดง-ขาว สู่รุ่นลูกหลานของเขาด้วย ที่ให้ลูกชายเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ไม่ใช่แค่ผมจะมีโอกาสได้เจอคุณครู บรรยากาศเก่า ๆ ตนเองมีความรู้สึกว่าจุดเด่นของโรงเรียนอัสสัมชัญ คือ มิสและมาสเตอร์ มีจรรยาบรรณที่เหนือกว่าครู ในความรู้สึกท่านเป็นเหมือนพ่อแม่ ไม่ใช่พ่อแม่คนที่สอง แต่เหมือนกับพ่อแม่ คือ ท่านดูแลไม่เพียงแค่

ในโรงเรียน นอกโรงเรียนท่านก็ดูแลเป็นห่วงเป็นใยตลอดเวลา จบการศึกษาไปแล้ว ยังเป็นห่วงเป็นใย ซึ่งตนเองมองว่าสำคัญมากสำหรับสังคมไทย ซึ่งอยากให้ถ่ายทอดไปสู่รุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป ซึ่งเป็นเหตุผลหลาย ๆ เหตุผลที่ เข้ามารับหน้าที่ กรรมการบริหารสถานศึกษา ในตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ตนเองคิดว่ามีรุ่นพี่หลายท่านอาจจะพร้อมมากกว่า

ตนเองในตำแหน่งกรรมการบริหารสถานศึกษา แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา ตนเองพอมีเวลาจึงเข้ามารับหน้าที่นี้ โดยจะนำนโยบายต่าง ๆ ของทางโรงเรียน พร้อมหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน และรวบรวมเพื่อนศิษย์เก่าที่มีศักยภาพในด้านต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนดีขึ้น มีความรัก ความผูกพันในความเป็นครอบครัวอัสสัมชัญเหมือนเดิม

กองบรรณาธิการ : ทราบว่าคุณสักกะพงษ์ เคยเป็นนักกีฬาบอลเลย์บอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ ในสมัยที่กีฬาบอลเลย์บอลของอัสสัมชัญมีชื่อเสียงมาก อะไรที่ทำให้ก้าวมาสู่การเป็นนักกีฬาบอลเลย์บอลของโรงเรียน

คุณสักกะพงษ์ : ตนเองเป็นคนที่ชอบเล่นกีฬา เล่นกีฬาได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส ตอนแรกที่เข้ามาเล่นกีฬา เป็นความคิดแบบเด็กว่า กีฬาบอลเลย์บอล เป็นกีฬาที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน แล้วก็รู้สึกภูมิใจถ้าได้เข้ามาเป็นตัวแทน พอเข้าไปแล้วไม่ได้เป็นอย่างที่คิด กีฬาบอลเลย์บอลให้อะไรมากกว่านั้น และคิดว่าเป็นกีฬาทุกประเภท สร้างความผูกพันในเพื่อนพี่น้อง มีการทำงานเป็นทีม ความได้เปรียบของการเล่นบอลเลย์บอลในโรงเรียนเรา ตนเองคิดว่าเป็นกีฬาที่ใช้สถานที่น้อย ไม่ต้องปะทะ เป็นกีฬาแบบทีม มีเกียรติประวัติอันยาวนาน เรียกได้ว่าเป็น “เทพแห่งวงการวอลเลย์บอล” ในอดีตเลยก็ว่าได้ มีรางวัลระดับโรงเรียน และระดับชาติ มากมาย

กองบรรณาธิการ : ทราบมาว่าตอนนี้ กีฬาบอลเลย์บอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ กำลังจะถูกรื้อฟื้นกลับมา มีที่มาที่ไปอย่างไรครับ

คุณสักกะพงษ์ : เป็นดำริของภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม อธิการ และภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ว่าน่าจะนำกีฬาบอลเลย์บอลที่มีชื่อ

เสียงกลับมา ตนเองในฐานะศิษย์เก่านักวอลเลย์บอล จึงได้ปรึกษาหารือ กับ อัสสัมชนิกที่เป็นนักวอลเลย์บอล ทุกคนต่างยินดีและรวมพลังพร้อมใจกันมาช่วยเหลือ และกำลังเดินหน้า โดยทีมงานวาดฝันไว้ใหญ่กับโครงการนี้มาก โดยการทำทีมจะมีโครงการนักกีฬาข้างเผือก วอลเลย์บอลผสมกับนักเรียนอัสสัมชัญที่มีความสามารถ ซึ่งทีมวอลเลย์บอลอัสสัมชัญ ได้ผู้ฝึกสอนวอลเลย์บอลหญิงทีมชาติไทย “โค้ชอ๊อด” เกียรติพงษ์ รัชตเกรียงไกร มาเป็นที่ปรึกษาทีม

กองบรรณาธิการ : ในฐานะผู้ปกครอง คาดหวังอยากให้โรงเรียนอย่างไรบ้าง

คุณสักกะพงษ์ : ในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง อยากให้ดึงจิตวิญญาณของอัสสัมชัญกลับมา หัวใจของอัสสัมชัญ นอกเหนือจากความเป็นเลิศทางด้านวิชาการแล้ว จิตวิญญาณเลือดแดง-ขาว รุ่นพี่รุ่นน้องรักกัน ศิษย์เก่าที่จบจากอัสสัมชัญรักสถาบัน ครูบาอาจารย์ผูกพันกันแม้จะจบการศึกษาไปแล้ว มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสำคัญมากในสภาพการณ์ของสังคมปัจจุบัน ที่มีแต่คนเอาเปรียบกัน แกงแย้งกัน

กองบรรณาธิการ : ในฐานะกรรมการบริหารสถานศึกษา คาดหวังอยากให้โรงเรียนเป็นอย่างไร น่าจะมีการพัฒนาเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง

คุณสั๊กกะพงษ์ : คงต้องดูนโยบายของโรงเรียน ประกอบกับ ตนเองคงต้องนำเสนอมุมมองในฐานะที่เป็น ทั้งผู้ปกครองและศิษย์เก่าด้วย เพื่อนำเสนอให้ผู้บริหาร ทราบเป็นมุมมองสะท้อนกลับไป อาทิ มุมมองวิชาการ บาง หลักสูตรอาจจะต้องปรับเปลี่ยนบ้าง เพื่อรองรับ AEC เพื่อ เป็นทางเลือกให้นักเรียน เป็นต้น เรากล้าที่จะพูดกล้าที่จะ คิด ระดมสมองกัน รับฟังความคิดเห็นกัน ไม่ใช่การขัดแย้ง เพื่อให้เกิดสิ่งที่ดีที่สุด

กองบรรณาธิการ : ในฐานะที่เป็นอัลบั้มขนิก อยาก จะฝากอะไรถึงน้อง ๆ ที่เป็นนักเรียนอัลบั้มขนิก และบางคน

กำลังจะก้าวไปเป็นอัลบั้มขนิก

คุณสั๊กกะพงษ์ : อยากให้เด็ก ๆ ทุกคนมีความ กตัญญูต่อคุณครู ต่อสถาบัน ต่อคุณพ่อคุณแม่ และผู้มี พระคุณ เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเราจะไปอยู่ที่ไหนจะทำให้เรา ประสบความสำเร็จและผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ เรื่องการ เรียน ตนเองคิดว่า ควรจะต้องหาตนเองให้เจอ ชอบอะไร อย่าไปเรียนตามเพื่อนบอก อาจจะไม่ตรงกับคุณพ่อคุณแม่ อยากให้เรียน เราต้องพร้อมจะอธิบายด้วยเหตุด้วยผล พร้อมข้อมูลประกอบกับสิ่งที่เราสนใจและสิ่งที่จะเดิน ไปจนจบ เราต้องไม่ยึดมั่นในความคิดตนเอง ต้องหาเหตุผล ไปพูดคุยถึงข้อดีข้อเสียกับสิ่งที่เราเลือก

ประวัติโดยสังเขป
คุณสั๊กกะพงษ์ บุญมี

อัลบั้มขนิก เลขประจำตัว 28008 รุ่น 99
สมรสกับ คุณนาเรีรัตน์ บุญมี
มีบุตร 4 คน ได้แก่
1.นาย ฐานพงศ์ บุญมี
2.นาย ภัทรพล บุญมี
3.นางสาว ภัทราพร บุญมี
4.นาย ภาณุพงศ์ บุญมี

ประวัติการศึกษา

ระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนอัลบั้มขนิก ปริญญาตรี จาก มหาวิทยาลัยอัลบั้มขนิก
ปริญญาโท จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

ปี พ.ศ. 2531-2546 กรรมการผู้จัดการ บริษัท บี.เจ.เอ็ม ยนต์การ จำกัด
ปี พ.ศ. 2533-2552 กรรมการผู้จัดการ บริษัท บี.เจ.เอ็ม ริงสิต ออโตเซลล์ จำกัด
ปี พ.ศ. 2533-2554 กรรมการผู้จัดการ บริษัท บรรจกกลการ จำกัด
ปี พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท อัญชนา รีสอร์ท แอนด์ สปา จำกัด
ปี พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท อะน่านัส เฮลท์ รีสอร์ท แอนด์สปา จำกัด
ปี พ.ศ. 2556 คณะกรรมการสมาคมแห่งสถาบันพระปกเกล้า
ปี พ.ศ. 2556 ผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนนทบุรี
ผู้ประนีประนอมประจำ ศาลแขวงนนทบุรี

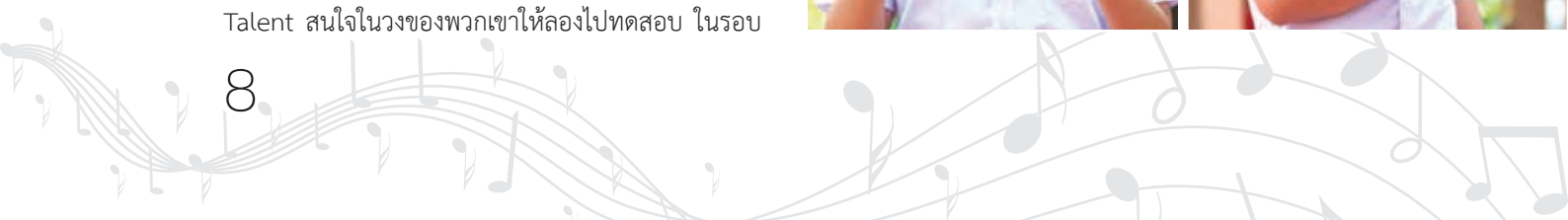
เดอะ ทาเลนโต้ (The Talento) วงร็อกเด็กหน้าใสกับตัวแทนประเทศไทย อันดับ 4 จาก Asia's Got Talent

โดย กองบรรณาธิการ

ถ้าพูดถึงฝีมือลายมือ การเล่นดนตรีของเด็กระดับประถมศึกษา ในระดับต้น ๆ คงจะหนีไม่พ้น วงดนตรีร็อกหน้าใส ในนาม เดอะ ทาเลนโต้ (The Talento) ที่กำลังไปสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย ในการแข่งขัน Asia's Got Talent รอบ 24 ทีมสุดท้าย ทางสถานีโทรทัศน์ AXN เรามารู้จัก 5 หนูน้อย วง เดอะ ทาเลนโต้ ไปพร้อม ๆ กัน

ความเป็นมาของวง เดอะ ทาเลนโต้ (The Talento) เป็นวงดนตรีร็อกของเด็ก 5 คน ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ที่มีฝันเหมือนกัน สมาชิกในวงประกอบด้วย สุภณัฐ พรวรวานิช (น้องแมค) มือกลอง เสฎฐนันท์ พรวรวานิช (น้องมิก) มือกีตาร์ ปกักร เดชวงศ์ภาคิน (น้องพร้อม) มือเบส จิรพัฒน์ กนกวิไลรัตน์ (น้องริว) คีย์บอร์ด และ ธันวา เนตรไทย (น้องพรุ) ร้องนำ โดยทั้ง 5 คน เริ่มมาจากการเข้าเป็นสมาชิกของชมรมดนตรีสากล โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เมื่อ 3 ปีที่ผ่านมา โดยการฝึกสอนของ มาสเตอร์ชจรพรรณ แก้วสุวรรณ คุณครูที่ปรึกษา

สาเหตุที่ วง เดอะ ทาเลนโต้ ได้มีโอกาสเข้าแข่งขัน ในรายการ Asia's Got Talent น้อง ๆ ทั้ง 5 คน ได้บอกว่า วงของพวกเขาใฝ่ฝันอยากจะเป็นนักดนตรีอาชีพระดับโลก และต้องการหาเวทีที่จะให้โอกาสพวกเขาในการแสดงความสามารถทางด้านดนตรี โดยครั้งแรก วงของเราเข้าประกวดรายการ The Band และประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง คุณครูที่ปรึกษาเห็นว่าน่าจะเข้าแข่งขัน ในรายการ Thailand's Got Talent ก่อนที่จะผ่านเข้ารอบ 12 ทีมสุดท้าย จนทีมงานรายการ Asia's Got Talent สนใจในวงของพวกเขาให้ลองไปทดสอบ ในรอบ

คัดเลือกของรายการ

ซึ่งทั้ง 5 คน รู้สึกภูมิใจมากที่ได้เป็น หนึ่งในตัวแทนประเทศไทย ที่ผ่านเข้ารอบ final กับเวทีระดับเอเชีย ของ Asia's Got Talent โดยคู่แข่งที่เข้าแข่งขันในรอบบอร์ดิซัน มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่มีความสามารถและเก่งกันทุกทีม จากทั้งหมด 240 ทีม จาก 17 ประเทศในเอเชีย

น้อง ๆ ทั้ง 5 คน บอกต่อว่า สาเหตุที่ทำให้พวกเขาผ่านเข้าสู่ Final น่าจะเป็นเพราะวงของเราเป็นวงดนตรีของเด็กที่เล่นดนตรีสไตล์ร็อกที่ไม่เหมือนใคร ถึงได้รับการเลือกจากคณะกรรมการให้ผ่านทั้ง 4 ท่าน พร้อมกับได้รับการตอบรับจนได้คะแนนโหวตกว่าอันดับที่ 4 มาครองสร้างความภาคภูมิใจให้คนไทยทั้งประเทศทั้งหมดนี้คือฝันของเด็กตัวเล็ก ๆ ที่ฝันไม่ลายมือของพวกเขาไม่เล็กตามตัวเดอะ ทาเลนโต้ (The Talento)

เปิดใจคุณแม่พุกุ่มเท กับการเยียวยา ด้วยความรักเมื่อลูกเป็นเด็กพิเศษ

โดย กองบรรณาธิการ

คุณจิตติมา กุลประเสริฐรัตน์ หัวหน้าฝ่ายสื่อสารการตลาด บริษัท แมค เอ็ดดูเคชั่น จำกัด และผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนนทบุรี เป็นคุณแม่ผู้ทุ่มเทและมองโลกในแง่ดีในการใช้ชีวิตเพื่อลูก ซึ่งคุณจิตติมา เคยมีลูกเรียนอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ถึง 2 คน โดยจบการศึกษาจากโรงเรียนอัสสัมชัญในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้ง 2 คน

คุณจิตติมา กุลประเสริฐรัตน์ ได้ให้เกียรติกับกองบรรณาธิการ ในการมาแบ่งปันประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ให้กับผู้ปกครอง และท่านผู้อ่าน ซึ่งจะนำไปเป็นกำลังใจให้กับผู้ปกครองในการดูแลลูก ๆ ต่อไปได้ โดยคุณจิตติมา บอกกับกองบรรณาธิการว่า

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่ให้โอกาสและดูแลลูกทั้ง 2 คนเป็นอย่างดี ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นเด็กพิเศษก็ตาม แต่ก็ได้รับอะไรหลายอย่างจากโรงเรียนนี้ สิ่งแรกที่ได้รับ คือ การดูแลเอาใจใส่จากคุณครู ทั้งที่ทุกท่านมีภาระต่าง ๆ มากมาย แต่ก็ใส่ใจเด็กพิเศษคนหนึ่งได้มีโอกาสมและมีที่ยืนในสังคม อีกอย่างที่ได้รับ คือ ลูกชายที่เป็นเด็กพิเศษคนนี้มีผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่ดี แต่ได้รับความอนุเคราะห์ มาสเตอร์ทบ เสนีย์ (หัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนอัสสัมชัญในสมัยนั้น) ให้มีโอกาสดำเนินการต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยเชื่อว่าเด็กคนนี้จะทำได้ โดยมีมีสมลวิภา ฝ่าจินดา ที่ช่วยประคับประคองจนสุดท้ายเขาก็ทำให้เห็นว่า ตัวเขาสามารถประสบความสำเร็จ จนมีที่ยืนในสังคมในปัจจุบัน แม้ว่าจะเป็น

เด็กพิเศษก็ตาม

อยากจะแบ่งปันให้กับผู้ปกครองว่า ในสังคมของอัสสัมชัญ สิ่งที่ได้พบคือ ความมีน้ำใจ เกื้อหนุนกัน และการให้โอกาสซึ่งกันและกัน หล่อหลอมความเป็นอัสสัมชัญ แม้ว่าลูกชายจะมีปัญหา แต่ด้วยผู้คนที่รายรอบไปด้วยความเมตตา ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือกัน รู้จักหยิบยื่น รู้จักให้โอกาส ไม่ได้มองที่การแข่งขันเป็นที่ตั้ง แสดงว่าโรงเรียนนี้ได้หล่อหลอมคุณธรรม จริยธรรมได้อย่างสมบูรณ์

มีคุณแม่ตั้งคำถามว่า ในเมื่อลูกเป็นเด็กพิเศษ สอบตกมาตลอดจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วลูกเรียนโรงเรียนได้อย่างไร การเป็นเด็กพิเศษและบกพร่องทางการเรียนรู้

ไม่ใช่จะปล่อยให้เป็นการละเลยของคุณครูเพียงอย่างเดียว คุณพ่อคุณแม่ต้องช่วยเหลือ เมื่อทราบว่าลูกเรียนไม่ได้ เราก็ใช้วิธีบันทึกเทป ใช้วิธีสอนแบบมายด์แมป (Mind Map) เพื่อให้ลูกได้จดจำบางสิ่งบางอย่างเพื่อให้สอบได้

มีประสบการณ์ตรงในช่วงที่ลูกสอบ ไม่สามารถทำได้เลย ไม่มีสมาธิ เอาดินสอไปเขียนสื่อเพื่อน ซึ่งคนนั้นเรียนเก่งเป็นอันดับที่หนึ่งของชั้นเรียน เเทมนั้นเด็กคนนั้นผลการสอบตกมาอยู่อันดับที่ 4 ของห้องเรียน ดินสอเลยสอบถามกับเด็กคนนั้นว่า ทำไมถึงไม่ไปฟ้องคุณครู เด็กคนนั้นตอบออกมาที่ทำให้รู้สึกประทับใจจนถึงทุกวันนี้ เขาบอกว่า เด็กอัสสัมชัญ เขาไม่ฟ้องกันหรอกครับ

ซึ่งสะท้อนให้เห็นอะไรบางอย่างว่า อัลสัมชันฯ สอนให้เด็ก และจูงเพื่อนให้เดินไปด้วยกัน คุณพ่อคุณแม่หลายคนส่งลูก มาเรียนมาเพื่อการแข่งขัน แต่สิ่งที่ดิฉันได้รับจากอัลสัมชันฯ จากขบวนการ “แม่ แม่ แม่” ของผู้ปกครองอัลสัมชันฯ ในการช่วยเหลือในการดูแลลูกเพราะตัวเองเป็นมนุษย์เงินเดือน ที่ช่วยเหลือกันว่า มีเรียนอะไร มีการบ้านอะไร รวบรวมตำราเรียนที่หลาย ๆ คนไปเรียนพิเศษมา เพื่อให้ ดิฉันทำเป็นเทปบันทึกให้กับลูกชายเพื่อเป็นการแบ่งปัน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ลูกประสบความสำเร็จอย่างมาก

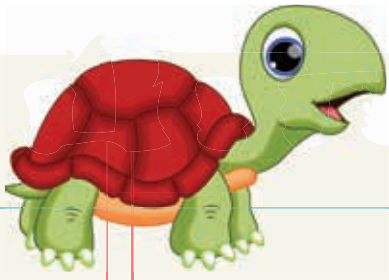
สังคมทุกวันนี้ เลี้ยงลูกไว้เพื่ออวด เพื่อเป็นเครื่องประดับ เพื่อคุยว่าลูกฉันเก่ง คืออย่างไร ผู้ปกครองเคยถาม ลูกบ้างหรือเปล่าว่า ลูกกดดันแค่ไหน ลูกขาดชีวิตในวัยเด็ก อยากรู้อะไร เราควรจะสื่อสารกับลูกก่อนว่า ลูกรู้สึกอย่างไร ก่อนที่จะบอกลูกว่า ลูกควรจะทำอย่างไร คือถามว่าสิ่งนั้นลูก อยากรจะทำหรือเปล่า เพราะว่าเด็กจะทำตามใจคุณพ่อ คุณแม่ รู้ว่าคำตอบอะไรที่ตรงใจพ่อแม่ แต่คำตอบนั้นไม่ได้ ตรงใจเด็ก บางครั้งจะเป็นการฝืนความรู้สึก และรุกร้าพื้นที่ ส่วนตัวของเขาด้วยซ้ำ ลูกก็คือประติมากรรมชิ้นเอกในชีวิต เราเป็นเพียงผู้ปั้น แต่เราไม่มีสิทธิ์กำหนดว่า เส้นทางเดิน ของเขาจะต้องไปในทางที่เราขีดเส้นให้ เราเพียงแนะนำเขา ได้ว่า เส้นทางนี้ดี ไม่ดีอย่างไร และต้องถามเขากลับทุกครั้ง ว่า “ลูกคิดอย่างไร” ผู้ปกครองเคยถามลูกบ้างหรือเปล่า เมื่อคุณยึดเหยียดความคิดให้ลูก ปัญหาในการสื่อสารของ พ่อแม่ปัจจุบัน คุณพ่อคุณแม่ไม่เคยถามเลยว่าลูกคิดอย่างไร เอาโจทย์ของตนเองเป็นที่ตั้ง พยายามให้ลูกตอบเพื่อ

สนองความพึงพอใจของคุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งสิ่งนั้นเป็น สิ่งที่ไม่ถูกต้อง

สิ่งที่อยากจะฝากไว้ ในเรื่องของสถิติของเด็กวัย เรียนในประเทศไทย ปัจจุบัน 6 เปอร์เซ็นต์ ของเด็กวัย เรียน เป็นเด็กที่มีสมาธิสั้นและบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ในหนึ่งห้องเรียน จะมี 3 คน ที่เป็นเด็กที่จะเรียกว่า ตัวป่วนของห้อง และ 30 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นที่จะหายและ ใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติได้ ด้วยความเข้าใจของคนรอบข้าง ทั้งคุณครู ผู้ปกครอง และการพบแพทย์เพื่อปรับพฤติกรรม อย่างเหมาะสม

อีกตัวเลขหนึ่งที่น่าตกใจ คือ 80 เปอร์เซ็นต์ ของอาชญากรและผู้ก่อกวนเสพติดอยู่ในเรือนจำ มาจาก เด็กพวกนี้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือเกื้อกูล การให้ โอกาส คลีกเดียวเท่านั้นก็เปลี่ยนแปลงชีวิตให้เขาได้มีที่ยืน การแข่งขันในเรื่องต่าง ๆ ของเด็กที่ผู้ปกครองพยายามทำ อาจจะไม่ใช่เรื่องที่เป็นประโยชน์ วิธีการสอนลูกให้แข่งขัน อยากรู้ให้แข่งขันกับตัวเองไม่ต้องแข่งขันกับใคร ทำให้สุด กำลังความสามารถก็พอ เพราะเขาจะมีพื้นที่ส่วนที่เหลือ เกือบเกี่ยวกับความสุขในชีวิตในวัยเรียนของเขาไว้ในความทรงจำ ถ้าจะแข่งขันกันจริง ๆ ให้ลูกได้เรียนรู้จากการใช้ชีวิตในการ ให้และการแบ่งปัน มีเจตคติที่ดีกับคนรอบข้าง

สิ่งที่อยากจะฝากคุณครูไว้ คือ การที่จะทำให้เด็กที่ เรียนเก่งอยู่แล้ว แทบจะไม่ต้องทำอะไรมาเขาก็เก่งขึ้นได้ แต่ถ้าคุณครูได้มีโอกาสให้เด็กพิเศษคนหนึ่ง เป็นผู้เป็นคนได้ มีที่ยืนในสังคมได้ นั่นจะเป็นคุณครูที่น่ายกย่องมากกว่า

นิทานคำกลอน..... สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น

(มีสภาคิณี ผีอกพุลผล ผู้ประพันธ์)

มีเรื่องเล่า เต่า-นก-ปลา สัตว์ทั้งสาม	นกเอ๋ยถาม ว่าในน้ำ เป็นไหน
ปลาก็ถาม ว่าบนบก เป็นอย่างไร	ตอบได้ไหม เต่าตอบด้วย ช่วยตอบที
เจ้าเต่าน้อย ค่อยค่อยคิด พินิจตอบ	ด้วยรอบคอบ ตอบไป อย่างถ้วนถี่
ตามที่ตน ได้พบเห็น มาอย่างดี	บกน้ำนี้ มีอะไร ใครเปรียบเปรย
เต่ากล่าวว่า เห็นคน เห็นภูเขา	ฝูงสัตว์เล่า มีมากมาย เขียวเกลอเอ๋ย
ทั้งต้นไม้ ดอกไม้ สวยจึ้งเลย	ปลาก็เฉย ไม่เคยเห็น เป็นอย่างไร
ครั้นเต่าเล่า ว่าใต้น้ำ งดงามนัก	ปลากะตัก ปะการัง กับสาหร่าย
ทั้งกุ้งหอย ปูปลา มีมากมาย	น่าเสียดาย นกไม่เห็น ดังเช่นตน
เจ้านกปลา ฟังแล้ว นึกไม่ออก	ถึงแม้เต่า จะบอก สักร้อยหน
ภาพต้นไม้ ฝูงสัตว์ หรือผู้คน	หอยปูปลา ปะการัง ทั้งปลานิล
เพราะนกปลา ไม่เคยเห็น ตามคำบอก	คิดว่าถูก เต่าหลอก ช่างเขลาสิ้น
มีจริงหรือ เรื่องที่เล่า ในแดนดิน	ไม่ยลยิน ตามเรื่องเล่า ไม่เข้าใจ
สิบปากว่า ก็ไม่ เท่าตาเห็น	ตรงประเด็น ตามตำรา ท่านว่าไหม
ไม่เคยเห็น ไม่เคยรู้ สิ่งใดใด	ก็ย่อมไม่ ประจักษ์แจ้ง แหล่งที่มา
หากผู้ใด ได้เคยลิ้ม ชิมทองหยอด	คงรู้ว่า สุดยอด ความหวานหนา
ชิมฝอยทอง รสหวานกรอบ ชื่นอุรา	สองสิ่งพา ต่างกัน ต่างฉันใด
เป็นนักเรียน ในวัยเรียน เพียรศึกษา	เร่งค้นคว้า หาความรู้ ดีกว่าไหม
เรียนรู้โดย กระทำ ด้วยตนไซ้	ก็จะได้ ไม่เป็น เช่นนกปลา
แต่อีกนิต สะกิดเตือน นะหนุหนุ	ควรฟังครู ฟังผู้ใหญ่ ไว้บ้างหนา
อย่าเรียนรู้ ด้วยตนเอง ทุกเวลา	ผิดพลาดมา จะหาว่า ครูไม่เตือน

ประวัติ พ.ฮีแลร์

ภราดาฟร็องซัว ดูเวอแน (ฝรั่งเศส: François Touvenet) หรือที่รู้จักในนาม พ.ฮีแลร์ (F. Hilaire) หรือ เจริญภูทธิการฮีแลร์ (18 มกราคม 2424 - 3 ตุลาคม 2511) เป็นนักบวชคณะเซนต์คาเบรียล เจ้าของสมณนาม “*ปราชญ์แห่งอัสสัมชัญ*” ได้รับการยกย่องในด้านความแตกฉานภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากท่านเป็นชาวฝรั่งเศสมาแต่กำเนิด จนเมื่อได้มาอยู่ที่ประเทศไทย ท่านก็ศึกษาภาษาไทยจนแตกฉานและสามารถแต่งหนังสือให้คนไทยอ่านได้ นามว่า “*ดรุณศึกษา*” ท่าน พ.ฮีแลร์ เป็นหนึ่งในบุคคลที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนอัสสัมชัญ

พ.ฮีแลร์ เกิดที่ตำบลจาโปเนีย เมืองบัวเตียร์ ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 18 มกราคม ค.ศ. 1881 (พ.ศ. 2424) ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนชั้นต้นที่ตำบลบ้านเกิด จนอายุได้ 12 ปี ความศรัทธาในพระศาสนาได้บังเกิดขึ้นในดวงจิตของท่าน ใคร่จะถวายตนเพื่อรับใช้พระเจ้า จึงได้ขออนุญาตบิดามารดาเข้าอบรมในยุวนิสิตสถาน (Noviciate) ในคณะเจริญจารย์เซนต์คาเบรียล ที่เมืองซังลอลังด์ ชิว แซฟร์ ในมณฑลวังเด เพื่อร่ำเรียนวิชาลัทธิศาสนา วิชาครู และวิชาอื่น ๆ อันควรแก่ผู้จะเป็นเจริญจารย์จะพึงศึกษาจนสำเร็จ แล้วจึงประกาศอุทิศตนถวายพระเจ้า สมานานศีลของคณะเซนต์คาเบรียล บรรพชาเป็นภราดาเมื่ออายุได้ 18 ปี เพื่อให้ความรู้ในทางศาสนาได้ลึกซึ้งกว้างขวางยิ่งขึ้น หลังจากบรรพชาแล้วก็ได้เดินทางไปเมืองคลาเวียส์ เพื่อศึกษาปรัชญาฝ่ายศาสนาอีกระยะหนึ่ง พ่อกอลมเบต์ขอให้เจริญจารย์คณะเซนต์คาเบรียลได้รับปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญแทนคุณพ่อกอลมเบต์ต่อไป ซึ่งทางคณะเซนต์คาเบรียลก็ตอบตกลงด้วยดี และได้มอบให้เจริญจารย์ 5 ท่าน เดินทางมารับภารกิจนี้ โดยมีเจริญจารย์มาร์ติน เดอ ดูร์ เป็นประธาน เจริญจารย์ยอฮันเนส คาเบรียล อาเบต และ พ.ฮีแลร์ เป็นผู้ร่วมคณะ ในจำนวน 5 ท่าน พ.ฮีแลร์ เป็นคนหนุ่มที่สุดมีอายุเพียงจะย่างเข้า 20 เท่านั้น ทั้งยังเป็นเจริญจารย์ใหม่ที่เพิ่งอุทิศตนถวายพระเจ้าเป็นเจ้าในปีที่เดินทางเข้ามานั่นเอง หน้าที่ที่ พ.ฮีแลร์ ได้รับมอบหมายในเบื้องต้นก็คือการสอนภาษาอังกฤษ และ ภาษาฝรั่งเศส ในขณะเดียวกันนั้นท่านก็ศึกษาภาษาไทยไปด้วยโดยมีท่านมหาทิม เป็นครู กล่าวกันว่า การเรียนภาษาไทยของท่านนั้น เรียนรู้ได้รวดเร็วมาก พระยามโหศวรรยศเคยเขียนถึงท่านว่า “สำหรับข้าพเจ้าคิดว่าครูฮีแลร์เห็นจะเรียนหนังสือไทยภายหลังข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดถึงการเรียนของเด็กพวกเรานั้นจะมีมานะหมั่นเพียรเทียบกับครูฮีแลร์ได้อย่างไร ท่านเรียนไม่เท่าไร เกิดเป็นครูสอนภาษาขึ้นมาอีก” ด้วยความตั้งใจจริง ท่านจึงพยายามฟังเด็กไทยท่อง “มูลบทบรรพกิจ” อยู่เป็นประจำ ถึงกับหลงใหลจึงหวะจะโคนและลีลาแห่งภาษาไทย เกิดมุมนะเรียนรู้อาษาไทยจนถึงแต่งตำราสอนเด็กได้ และตำราที่ว่านั้นก็คือ “ดรุณศึกษา” นั่นเอง และเนื่องจากท่านมีความรู้ภาษาไทยดีกว่าเจริญจารย์องค์อื่น

ประกอบกับมีบุคลิกลักษณะน่าเกรงขาม หนวดเครางดงาม กิริยาท่าทางที่แสดงออกก็ดูดุดันน่ากลัวหาไม่น้อยไม่ ท่านจึงได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ผู้ปกครองอีกตำแหน่งหนึ่ง และก็ได้ดำรงตำแหน่งนั้นอยู่เป็นเวลานาน ท่าน พ.ฮีแลร์ จัดให้มีการอบรมจิตใจและสอนศีลธรรมจรยาแก่นักเรียนสัปดาห์ละครั้ง โดยเน้นให้นักเรียนตั้งใจเล่าเรียนหาความรู้ มีกิริยามรรยาทเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกตัญญูต่อพ่อ แม่ ผู้มีพระคุณ และประเทศชาติ ท่านมีจิตวิยาสูง วาทศิลป์ดี มีอารมย์ขัน ทำให้การอบรม ไม่น่าเบื่อ นักเรียนอัสสัมชัญรุ่นแล้ว รุ่นเล่า รวมทั้งผู้ปกครองจึง รัก เคารพ และเลื่อมใสท่านมาก เรียกท่านว่า บราเดอร์ฮีแลร์ติดปากทุกคน

บราเดอร์ฮีแลร์เป็นที่รู้จักของสานุศิษย์และผู้ปกครองอย่างกว้างขวาง ดังนั้น ท่านจึงมักได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ต้องขอความร่วมมือจากศิษย์เก่าและผู้ปกครองนักเรียนอยู่เสมอ เช่น เมื่อมีแผนสร้างตึกเรียนชื่อ “กอลมเบต์” เพื่อเป็นอนุสรณ์แก่บาทหลวงกอลมเบต์ (ผู้ก่อตั้งโรงเรียน) ซึ่งถึงแก่กรรมในปีพ.ศ.2476 และเพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น บราเดอร์ฮีแลร์รับภาระหาทุนเพื่อใช้ในการก่อสร้าง ท่านต้องเดินทางไปฝรั่งเศส เพื่อขอรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา ถึงได้เงินครบจำนวนตามที่ต้องการ ในการเดินทางไปฝรั่งเศสครั้งนี้ ท่านต้องไปเปลี่ยนเรือที่สิงคโปร์ ท่านได้แวะเยี่ยมสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ (ซึ่งพาครอบครัวลี้ภัยการเมืองมาอยู่ที่สิงคโปร์ ภายหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475) โดยไม่เกรงกลัวภัยจากคณะผู้ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ซึ่งติดตามเพ่งเล็งผู้ที่ติดต่อกับเจ้านายชั้นสูงอยู่ ถึงแม้สมเด็จพระยาดำรงฯ หมัดอำนาจและไร้ตำแหน่งหน้าที่การงาน แต่บราเดอร์ฮีแลร์ยังคงเคารพนับถือและแสดงความกตัญญูรู้คุณ ต่อท่านไม่เปลี่ยนแปลง นับเป็นการกระทำที่น่ายกย่องอย่างยิ่ง

เมื่อโรงเรียนอัสสัมชัญเตรียมจัดสร้าง “อาคารสุวรรณสมโภช” เพื่อเป็นอนุสรณ์การดำเนินกิจการด้านการศึกษาในประเทศไทยของภราดาคณะเซนต์คาเบรียลครบ 50 ปี บราเดอร์ฮีแลร์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการระดมเงินทุนจากศิษย์เก่าและผู้มีจิตศรัทธา “อาคารสุวรรณสมโภช” สร้างเสร็จและมีพิธีเปิดเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 ในวันเปิดอาคาร บราเดอร์ฮีแลร์ดีใจมาก เพราะท่านเป็นหนึ่งในเดียวของคณะภราดาชุดแรกที่ยังมีชีวิตอยู่ จุดเด่นของ “อาคารสุวรรณสมโภช” ก็คือหอประชุมใหญ่ ที่ประดับด้วยประติมากรรมชิ้นใหญ่ ซึ่งนักเรียนอัสสัมชัญเรียกว่า “ประติมากรรมนูนสูง” ซึ่งบราเดอร์ฮีแลร์ริเริ่มให้จัดสร้างขึ้น ท่านเป็นผู้ติดต่อเชิญให้ ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี เป็นผู้ออกแบบและปั้น โดยให้สื่อความหมายตามบทกลอนที่ท่านแต่งไว้ว่า

**จตุรเศวตเปิดตาหาความรู้ เรียนคำครุคำพระเจ้าเฝ้าชายัน
จะอุดมสมบัติปัจจุบัน แต่สวรรค์ดีกว่าเราอย่าลืม**

บราเดอร์ฮีแลร์ทำงานหนักมาตลอดจนปี พ.ศ.2497 เมื่อท่านมีอายุย่างเข้า 73 ปี สุขภาพของท่านเริ่มเสื่อมลง ทางโรงเรียนต้องการให้ท่านเกษียณและพักผ่อน แต่ท่านปฏิเสธที่จะไปอยู่สถานที่พักภราดาของคณะเซนต์คาเบรียลที่ซอยทองหล่อ ท่านยืนยันขอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญต่อไป เพราะท่านมีความสุขที่ได้อยู่ใกล้ ๆ นักเรียน ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยที่เป็นลูกหรือหลานของศิษยานุศิษย์ของท่าน มาสเตอร์เล็ด สุตารา ลูกศิษย์คนหนึ่งของบราเดอร์ฮีแลร์ และเคยทำงานร่วมกับท่านที่โรงเรียนอัสสัมชัญมานาน เล่าว่า เคยถามบราเดอร์ฮีแลร์ว่า อายุมากแล้ว ไม่คิดกลับไปประเทศฝรั่งเศสหรือ ก็ได้คำตอบว่า “อ้าวจะกลับไปทำไม พ่อแม่พี่น้องก็ตายหมดแล้ว ที่หมู่บ้านอ้าว ก็ไม่รู้จักใครอีกเลย อ้าวอยู่เมืองไทยสุขสบายดีเหมือนคนไทยคนหนึ่ง อากาศก็ชิน อาหารก็ชิน รู้จักคนเยอะแยะ ฝรั่งเศสเป็นบ้านเกิด แต่สยามเป็นเมืองนอน และเรือนตาย อ้าวจะฝากกระดูกไว้ในแผ่นดินไทยนี้แหละ”

บราเดอร์ฮีแลร์ป่วยด้วยโรคเบาหวานรุนแรง ถึงขั้นทำให้เนย์นตาของท่านมืดมัวลง จนในที่สุด มองอะไรไม่เห็นอยู่หลายปี ลูกศิษย์ต่างพากันมาเยี่ยมด้วยความเป็นห่วง โดยที่ความจำและประสาทหูของท่านยังดีอยู่ ได้ยินเสียงลูกศิษย์ ก็จำได้ว่าเป็นใคร ว่ากันว่า ผู้ที่มาเยี่ยมท่านบ่อย ๆ เพียงท่านได้ยินเสียงฝีเท้าที่เดินเข้ามาหา ท่านก็ทักทายเรียกชื่อได้ถูกต้อง ในช่วงที่ดวงตาของท่านมืดมิด ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนเข้าเวรอ่านหนังสือให้

ท่านฟังที่ห้องพัก ท่านยังมีอารมณ์รักวือว โดยแต่งโคลงกลอนแล้วบอกให้นักเรียนจดเก็บไว้ ชะรอยเป็นเพราะกรรมดีที่บราเดอร์ฮีแลร์ได้ทำไว้ ท่านได้รับการรักษาและผ่าตัดเยื่อหุ้มตาโดยนายแพทย์ชุต อยู่วิสวัต แห่งโรงพยาบาลศิริราช จนทำให้เนย์นตาของท่านกลับมามองเห็นได้ดังเดิม ศิษยานุศิษย์ต่างดีใจมาก จัดงานฉลองรับขวัญท่านอย่างใหญ่โต เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2502 และอีก 3 ปี ต่อมาคือ พ.ศ. 2505 ผู้บริหารโรงเรียนอัสสัมชัญ นักเรียน ผู้ปกครองและศิษย์เก่า ได้จัดงานฉลองครั้งใหญ่แก่ท่านอีกครั้งหนึ่ง เนื่องในโอกาสที่ท่านมีอายุ 80 ปี และอยู่เมืองไทยครบ 60 ปี

บราเดอร์ฮีแลร์มีชีวิตบั้นปลายอย่างสงบ ท่านมีความสุขที่ได้ทอดสายตาแลดูนักเรียนอัสสัมชัญที่วิ่งเล่นกันในสนามวาระสุดท้ายของท่านมาถึง เมื่อท่านหกหลัมที่ระเบียงห้องพัก และเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลได้ไม่นานก็ถึงแก่กรรมในวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2511 สิริอายุได้ 87 ปี ศพของท่านถูกเชิญมาตั้ง ณ ห้องประชุมตึกสุวรรณสมโภช (ที่ท่านมีบทบาทสำคัญในการก่อสร้าง) เพื่อให้ศิษยานุศิษย์และผู้ที่เกี่ยวข้องได้มาร่วมไว้อาลัย ก่อนเคลื่อนไปฝัง ณ สุสานของเจษฎาจารย์ บริเวณยุวนิสิตสถาน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ท่านได้ฝากกระดูกของท่านไว้ในแผ่นดินไทย สมตามเจตจำนงของท่าน

ท่าน พ.ฮีแลร์ เป็นภราดาคุุณของโรงเรียนอัสสัมชัญ โดยแท้ ท่านเป็นภราดาเพียงรูปเดียวที่ไม่เคยถูกย้ายไปสอนโรงเรียนอื่นในเครือของคณะเซนต์คาเบรียล ซึ่งรับผิดชอบบริหารโรงเรียนหลายแห่งทั่วประเทศไทย นอกจากนี้ ท่านไม่เคยรับตำแหน่งเป็นอธิการหรือรับผิดชอบด้านบริหารของโรงเรียนเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านมีคุณสมบัติเพียงพอ บราเดอร์ฮีแลร์ พอใจเสียสละอุทิศตน กว่า 60 ปี ด้วยการเป็นเพียง “ครู” ที่ให้ความรู้ อบรมสั่งสอนเยาวชนไทย ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่ดีของไทย โดยไม่หวังผลตอบแทน หรือผลประโยชน์เพื่อตัวเองเลย ท่านรักและเมตตาศิษย์ของท่านโดยไม่ทอดทิ้งศิษย์คนใดได้ดี ท่านก็แสดงความยินดีด้วยซ้ำให้พรให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น ศิษย์คนใดลำบากเดือดร้อน ท่านก็ให้ความช่วยเหลือจนความลำบากคลายลง

ท่าน พ.ฮีแลร์เป็นชาวต่างชาติที่เป็นปูชนียบุคคลที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยอย่างเนกอนันต์ ท่านรักและผูกพันกับเมืองไทยมาก โดยท่านเคยกล่าวไว้อย่างน่าประทับใจว่า “...ครูตั้งใจยึดสยามเป็นเมืองนอนอย่างแท้จริง เพราะสยามเป็นประเทศที่ทำให้ครูได้ทำให้ศิษย์ได้ดี...” ท่านมาเมืองไทยตัวเปล่า แล้วก็ตายจากไปตัวเปล่า คงทิ้งไว้แต่คุณงามความดี ที่จารึกอยู่ในใจของสานุศิษย์และผู้ที่เกี่ยวข้องที่ท่านไม่รู้ลืม

ภาพยนตร์ **ฟ.ฮีแลร์** ปลุกจิตสำนึกครูไทย

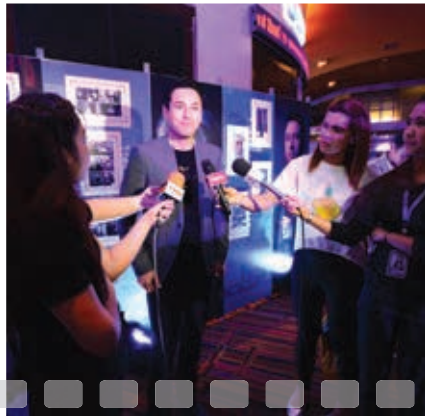
โรงเรียนอัสสัมชัญ จัดงานฉลองครบรอบ 130 ปี ภายใต้แนวคิด “130 ปี คนดีอัสสัมชัญ” พร้อมส่งภาพยนตร์ส่งเสริมคุณธรรมความเมตตา “ฟ.ฮีแลร์” ครูฝรั่งผู้ทุ่มเท เสียสละตนเอง อุทิศตนเป็นตัวอย่างที่ดั่งงามแก่สานุศิษย์ จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต พร้อมเข้าฉายรอบทั่วไป ในวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ในโรงภาพยนตร์ชั้นนำ

ในโอกาสที่โรงเรียนอัสสัมชัญ มีอายุครบรอบ 130 ปี แห่งการสถาปนาโรงเรียน คณะกรรมการมูลนิธิบราเดอร์ฮีแลร์ ได้มอบภาพยนตร์เรื่อง ฟ.ฮีแลร์ ให้กับคนไทยทั้งประเทศ เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกของความเป็นครูที่มีเมตตาและทุ่มเทต่อศิษย์จนตลอดชีวิต โดยอ้างอิงจากบทบันทึกของ ฟ.ฮีแลร์ ซึ่งเริ่มบันทึกการเดินทางจากประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี ค.ศ.1901 (พ.ศ. 2444) สู่นิคมสยามประเทศดินแดนอันห่างไกลนับพันกิโลเมตร เพื่อบุกเบิกการศึกษาให้กับเยาวชนไทย จากอัสสัมชัญสู่ “ดรณศึกษา” แบบเรียนภาษาไทยที่แต่งโดย “ครูฝรั่ง” อันเป็นคุณูปการอันใหญ่หลวงให้กับเด็กไทยทั้งประเทศสืบเนื่องกันมา

“ดรณศึกษา” เป็นหนึ่งในบทพิสูจน์ความเพียรของ “ภราดา ฮีแลร์” จากการเริ่มนั่งเรียนชั้นประถมกับเด็กๆ เป็นเวลากว่า 7 ปี เพื่อให้สามารถเข้าใจภาษาไทยได้อย่างถ่องแท้ จนสามารถแต่ง “ดรณศึกษา” ให้เป็น

แบบเรียนภาษาไทยของเด็กไทยได้ นอกจากนี้ท่านยังทำคุณประโยชน์อีกมากมายให้กับแผ่นดินไทย เช่น การประพันธ์คำกลอน ข้อเขียนที่ให้ข้อคิดที่แฝงไปด้วยคุณธรรม จริยธรรม การอบรมนักเรียนให้เป็นคนดี จนุศิษย์ของท่านหลายต่อหลายคนได้กลายเป็นผู้สร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับประเทศไทยในยุคนั้น อาทิ พระยามโนปกรณัม นิติธาดา (นายกรัฐมนตรีคนแรก) นายควง อภัยวงศ์ (นายกรัฐมนตรีคนที่ 4) หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรีคนที่ 6) ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ (ประธานองคมนตรีคนแรก และนายกรัฐมนตรีคนที่ 12) ส.ศิวรักษ์ (สุลักษณ์ ศิวรักษ์) ป่วย อึ้งภากรณ์ ฯลฯ

“ฟ.ฮีแลร์” เป็นภาพยนตร์ที่เชิดชูจิตเมตตาของคุณธรรมความเป็น “ครูผู้สร้างคน” มาตลอดชั่วชีวิตท่าน ด้วยรูปแบบการนำเสนอที่ร่วมสมัย เล่าเรื่องด้วยความเข้มข้น

นำติดตามอยู่ตลอดเวลา ด้วยการแสดงจากนักแสดงผู้มากฝีมือ เช่น แทค ภรินทร์ โจรานุกิจธรรม และเจสัน ยัง สองนักแสดงนำแถวหน้าของไทย ซึ่งสามารถถ่ายทอดแนวคิดและอารมณ์ของ บราเดอร์ฮีแลร์ และครูผู้สร้างคน ทั้ง 2 ยุคสมัยได้อย่างน่าสนใจ

นอกจากนี้ โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้จัดกิจกรรมที่พาน้องดูหนัง ฟ.ฮีแลร์ จัดโดย อัสสัมชนิก รุ่น 94 ชั้น 2 รอบ ในวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2558 สำหรับนักเรียนและคุณครู ในระดับชั้น ม.ปลาย และ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2558 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พร้อมด้วยคุณครูผู้สอน รวมถึงครูสนับสนุนและเจ้าหน้าที่ คณาจารย์ทุกคนที่สนใจ ณ โรงภาพยนตร์สยามภาวลัย ห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ล่าสุด เมื่อวันที่ 10 เมษายน พ.ศ.2558 ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ/ประธานมูลนิธิบราเดอร์ฮีแลร์ พร้อมด้วย ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมลงนามสัญญาการประชาสัมพันธ์และการดำเนินการจัดฉายภาพยนตร์ ฟ.ฮีแลร์ กับ บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด โดยคุณเกียรติกมล เอี่ยมพึ่งพร รองกรรมการผู้จัดการ (อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 33188 รุ่น 111) พร้อมทั้งทีมงาน บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด และทีมงานสร้างภาพยนตร์ ฟ.ฮีแลร์ ร่วมเป็นสักขีพยาน ณ ห้องประชุมอำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพฯ

โดยก่อนหน้านี้ทางทีมงานผู้จัดสร้างภาพยนตร์ ฟ.ฮีแลร์ ได้จัด เปิดตัวนักแสดงภาพยนตร์เรื่องนี้และ

เป็นการร่วมระดมทุนเพื่อจัดสร้างที่สถานทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.2557 มูลนิธิบราเดอร์ ฮีแลร์ ร่วมกับสมาคมอัสสัมชัญและโรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมจัดงานระดมทุนเพื่อมูลนิธิบราเดอร์ฮีแลร์ ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสเขตบางรัก กรุงเทพฯ โดยมี ฯพณฯตีแยรีวีโตเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย เอื้อเฟื้อสถานที่จัดงานให้เกียรติกล่าวต้อนรับ มีภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ/ประธานมูลนิธิบราเดอร์ ฮีแลร์ ภราดา สุรสิทธิ์ สุขชัย ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ดร.ปิยะบุตร ชลวิจารณ์ นายกษมาคม อัสสัมชัญ บรรดาอัสสัมชนิก และแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน

สำหรับวัตถุประสงค์ของการจัดงานเพื่อจัดหาทุนเข้ามูลนิธิบราเดอร์ฮีแลร์ และการจัดทำภาพยนตร์เพื่อเชิดชูเกียรติคุณของภราดา ฟ.ฮีแลร์

ภายในงานจัดนิทรรศการรำลึกถึงภราดาฟ.ฮีแลร์ ในด้านการประพันธ์หนังสือ อาทิ ธรรมศึกษาและหนังสืออุโฆษสมัย มีการบรรยายเกี่ยวกับชีวประวัติภราดา ฟ.ฮีแลร์ จากคุณไกรฤกษ์ นานา นักวิชาการอิสระ และอัสสัมชนิก 22856 เป็นผู้บรรยาย นอกจากนี้มีการประมูลรูปปั้นและภาพวาดภราดา ฟ.ฮีแลร์ รวมถึงการร่วมบริจาคเงินเข้ามูลนิธิบราเดอร์ ฮีแลร์ พร้อมทั้งเปิดตัว เจสัน ยัง นักแสดงที่แสดงเป็นภราดา ฟ.ฮีแลร์ จากภาพยนตร์เรื่องครูฝรั่งแห่งประเทศไทยสยามด้วย

แฟนเพจ :

www.facebook.com/Hilaire The Movie

โดย มิสทิพาวดี คลีขจาย งานวัดผล

ทักษะการคิด

พื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการศึกษาไทย

สังคมในปัจจุบัน ถือเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

(Information and Technology Society) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับเปลี่ยน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคม โดยต้องเน้นการพัฒนา ให้เด็กมีทักษะการคิดมากขึ้น เพราะหากเด็กคิดเป็น หรือคิดอย่างมีระบบ พวกเขาจะสามารถนำข้อมูลที่ได้รับ มาสร้างเป็นองค์ความรู้ที่มีประโยชน์ หรือตัดสินใจใน สถานการณ์ที่เป็นปัญหาได้อย่างมีเหตุผล อย่างไรก็ตาม การที่เราจะพัฒนาทักษะการคิดของเด็กได้นั้น เราต้อง เข้าใจก่อนว่าการคิดนั้นแบ่งเป็นกี่ระดับ อะไรบ้าง ซึ่งถ้า หากศึกษาตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) นักการศึกษาชาวอเมริกัน ก็จะพบว่าความคิดแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ประกอบด้วย

01

ความรู้ความจำ (Knowledge)

เป็นความสามารถในการที่จะจดจำ และระลึกได้เกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับไปแล้ว เปรียบ เหมือนกับเทปบันทึกเสียงหรือวิดีโอที่สามารถ เก็บเสียงและภาพของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ และสามารถเปิดฟังหรือดูภาพเหล่านั้นได้เมื่อ ต้องการ ตัวอย่าง เช่น เมื่อเรียนดาราศาสตร์ ก็รู้และจำได้ว่าดาวตกมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พัลซาร์

02

ความเข้าใจ (Comprehension)

เป็นความสามารถในการนำความรู้ความจำ ไปดัดแปลง ปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจ ความ และแสดงออกมาใน รูปของการแปลความ ตีความ หรือขยายความ เช่น เมื่อเรียนวิชาภาษาไทยก็สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่าง กลอน 8 และกลอน 4 ได้

03

การนำไปใช้ (Application)

เป็นความสามารถในการนำความรู้และความเข้าใจไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ เช่น เมื่อเรียนทำอาหารมาแล้ว ก็สามารถนำความรู้ที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาหารอื่น ๆ ได้

04

การวิเคราะห์ (Analysis)

เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อยหรือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน เช่น เมื่อศึกษาประวัติของสุนทรภู่ ก็สามารถบอกเหตุผลที่ทำให้สุนทรภู่ได้รับการยกย่องเป็นกวีเอกของโลกได้

05

การสังเคราะห์ (Synthesis)

เป็นความสามารถในการที่ผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม เช่น วิธีการใหม่ แผนการทำงานใหม่ แนวคิดใหม่ หรืออาจเป็นการถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ง่าย เช่น เมื่อศึกษาเรื่องการนอมอาหารแล้ว ก็สามารถสรุปออกมาเป็นหลักการในการนอมอาหารได้

06

การประเมินค่า (Evaluation)

เป็นความคิดในระดับสูงสุด โดยเป็นความสามารถในการตัดสินใจ ตีราคา หรือ ให้คุณค่าสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นไปตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมยอมรับก็ได้ เช่น สามารถประเมินได้ว่าโครงงานวิทยาศาสตร์ของเพื่อนในห้องเรียนกลุ่มใดดีที่สุด เพราะเหตุใด หรือเมื่อเห็นเด็กยิงนก ก็ประเมินได้ว่าควรจะทำตามหรือไม่ เพราะอะไร

เมื่อพิจารณาความคิดทั้ง 6 ระดับของบลูมแล้ว เราจะพบว่าเด็กไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีทักษะในการใช้ความคิดระดับสูง ที่เน้นการนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งก็อาจมีข้อโต้แย้งว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีกระบวนการการคิดขั้นสูงนั้นเป็นเรื่องยาก แต่หากเรามองอีกมุมหนึ่ง การคิดก็เป็น

สิ่งที่พัฒนาและฝึกฝนได้ หากทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน ครู และผู้ปกครอง ร่วมมือกัน เราก็จะสามารถพัฒนากระบวนการ 'สอนคิด' เพื่อให้เด็ก 'คิดเป็น' ได้ ซึ่งท้ายที่สุดแล้ว ก็จะเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาการศึกษาและสังคมที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ภวขกขยดณนท นพนธ ถอย

นพนธ ถอย ประจง เขียน
เฉลิม เกียรติ ศิษย์ อัน
อัสสัมชัญ อุฬาร เลิศ
ประจำ แผ่น ไผท ไทย

ประสาสน์ สอน วิชาการ
ประเภท ศิษย์ สถิตย เนา
ฝรั่ง ไทย และ จีน แหก
กำพูช ญวน มลาว ยล

จำแนก เชื้อ ประยูรพงษ์
ชนก หน่อ กระษัตรา
ตำแหน่ง ยศ พระยา เจ้า
อมาตย์ แพศย์ กคุมพีก็

คำณวน นับ ประมวญ กัน
ระเบียบ เรียบ จรูญ พูล
ประมาณ ศิษย์ ประจำ อยู่
ก็ หลาย ร้อย สุภาพ เสา-

ดำเนียร แถว จะ เข้า เรียน
จะ ขึ้น นัยน์ ฤไทย เย็น
ฝรั่งเศส และ อังกฤษ
คำณวน เลข ก็ แหลม คม,

จะ วาด รูป ระบาย สี
ฉลาด ร้อย นพนธ สาร
อนึ่ง เจษฎาจารย์
อุเบกษา และ อาหาร

ถนอม รัก อารุง ศิษย์
ประสาสน์ สอน คติธรรม
กำจัด ชั่ว บำบัด โฉด,
จะ ให้ ศิษย์ ดำเนียร คลอง

ชโย โห้ ชโย ฮี้
อุโฆษ ศัพท โจษจล

เฉลิม เกียรติ อัสสัมชัญ
สถิตย อยู่ และ ลา ไป
ประหนึ่ง เทอด ธวัชไชย,
ขจร นาม สยาม เนา.

ชำนาญ ชาญ ปรีชา เซาวน
เอนกชาติ อนันต์ ชน.
ภูกาม แทรก เถลง ปน,
ทวา ทศ ภาษา.

ตระกูล วงษ์ กุมารา
เถกิง ศักดิ์ ก็ มาก มี,
พระยา ฝา และ เศรษฐี
ก็ พร้อม อิศรางกูร

ก็ เกิน พัน ทวีคุณ.
จรัส พริ้ง พะ เพรศ เพราะ ;
สำนัก ครู สำนิง เนา
วภาคย์ เพียง พระจันทร เพ็ญ,

ผิ มา เยียน ประสบ เห็น
มิพริบ เนตร ตลิ่ง ชม
จะ ภาสิต สำเนียง สม
สยาม พากย์ ก็ แดก ฉาน,

และ ดนตรี ขำนาญ ชาญ ;
กระบวน กาพย์ และ โคลงกลอน.
พนักงาน ประจำ สอน
ประหนึ่ง ญาติ ประยูรพันธ์

มิ ได้ คิด จะ เตียด ฉันท
คติโลก ประการ สอง,
ทำลาย โทษ มโน ปอง
สวัสดี แฝ้ว พิพฒน ผล.

สำเนียง ลีว กุลาทล
อัสสัมชัญ เจริญ เทอญ.

ศ.ศุภศิริ

(มาสเตอร์มหาศุข ศุภศิริ ครูสอนภาษาไทยและที่ปรึกษาทางภาษาของภราวาดายีแลร์)
จากหนังสือ อัสสัมชัญ อุโฆษสมัย เล่มที่ 29 ปีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ.2463 (ค.ศ.1920)

“บรรจุภัณฑ์ไม่ใช่ขยะ”

โดย อภิภพ พึ่งชาญชัยกุล
รองเลขาธิการ สมาคมอัสสัมชัญ

ใน โลกปัจจุบันรูปแบบการดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตอย่างมาก จนน่าตกใจ อาจด้วยเพราะความเร่งรีบในการดำรงชีวิตในด้านต่าง ๆ เช่น การทำมาหากินที่มีการแข่งขันที่เข้มข้น การคมนาคมขนส่งที่รวดเร็วและไร้พรมแดน ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นด้วยอัตราที่น่าตกใจ หรือความที่คนเรามีความอดทนต่ำลงเนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเข้ามารองรับ และตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ตามกลไกที่เรียกว่า “การตลาด” หากย้อนไปซัก 20 – 30 ปีก่อน ในวันที่ผมเป็นเด็กนักเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ในเวลาเลิกเรียนถ้าผู้ปกครองมารับเช้า หน้าทีของผมก็คือวิ่งไล่เตะฟุตบอลกับเพื่อน ๆ ต่อไป หรือนั่งทำการบ้าน อย่างมากก็ใช้เศษสตางค์ซัก 1 บาท (ถ้าบังเอิญเหลือ) โทกรกลับไปถามที่บ้านว่า คนที่มารับออกมานานหรือยัง ถ้าเล่าให้เด็ก ๆ สมัยนี้ ฟังก็คงจะมีคำถามประเภทที่ว่า “แล้วทำไมไม่โทรเข้ามือถือ” หรือ “ทำไมไม่ Line ไปถาม” แปลกแต่จริง วันนี้เราหลาย ๆ คนจินตนาการไม่ออกว่าโลกเมื่อ 20 – 30 ปีก่อน

ขวด PET ที่ใช้งานแล้ว

แตกต่างจากวันนี้น้ำมากเพียงใด อุปกรณ์ข้าวของ เครื่องใช้ที่เราמידิตตัวกันทุกวันนี้ สำหรับเด็กสมัยปัจจุบันช่างดูเป็นสิ่งที่แสนธรรมดา แต่สำหรับคนในวันวานสิ่งของทันสมัยเหล่านี้ เช่น โทรศัพท์มือถือที่ใช้ถ่ายรูปได้ สามารถเห็นได้ก็แต่ ในภาพยนตร์สายลับ อย่าง James Bond 007 หรือ ภาพยนตร์อวกาศอย่าง Star Wars เท่านั้น โลกได้เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วแบบที่เราแทบตามไม่ทัน

ในหลาย ๆ อย่างที่เปลี่ยนแปลงไปเหล่านี้บรรจุกภัณฑ์ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัดเจน อาจเป็นเรื่องตลกสำหรับเด็ก ๆ ถ้ารู้ว่าเมื่อก่อนถ้าจะไม่มีในดื่มน้ำอัดลมที่หน้าร้านขายของชำให้หมดขวด คนขายจะเทจากขวดแก้ว (ซึ่งเป็นบรรจุกภัณฑ์เพียงอย่างเดียวที่สามารถบรรจุน้ำอัดลมได้ในประเทศไทย) ใส่ถุงพลาสติกที่มีน้ำแข็ง รัศหนึ่งยางแล้วเสียบหลอดให้ เพราะเป็นบรรจุกภัณฑ์ทางเลือกเพียงอย่างเดียวที่จะทำให้เราพกพาออกไปจากร้านชำแห่งนั้นได้โดยไม่ต้องเอาขวดแก้วมาคืนที่หลัง (ถ้าไม่รู้จึกกับเจ้าของร้าน หรือบ้านอยู่ไกล ไม่มีทางเอาขวดแก้วออกไปได้เด็ดขาด) ผมยังจำได้ว่าตอนได้เห็นน้ำอัดลมบรรจุกะป๋องแล้วตื่นเต้นเพียงใด เมื่อมีคนรู้จักกลับมาจากต่างประเทศ แล้วเอามาให้ดู จนถึงทุกวันนี้ น้ำอัดลมบรรจุกในขวดพลาสติกใส

ที่เราเรียกว่าขวดPET (Polyethylene terephthalate พอลิเอทิลีนเทเรพทาเลต) หรือบรรจุกในกระป๋อง กลายเป็นของซื้อขายทั่ว ๆ ไป ไม้มีความพิเศษใด ๆ และสามารถหาซื้อได้ง่ายตามร้านสะดวกซื้อทุกหัวมุมถนนในขนาดที่หลากหลาย

ข้าวผัดกระเพรา หรือข้าวผัดหน้าอะไรก็ตาม (คงไม่ต้องย้อนกลับไปถึงสมัยที่ใช้ใบตองห่อนะครับ) ถ้าจะซื้อกลับบ้าน ก็ต้องหิ้วปิ่นโต หรือถือจานเปล่าไปซื้อจากร้านใกล้ ๆ บ้าน จนมาถึงยุคกล่องโฟม หรือกระดาษห่อ เปลี่ยนเป็นกล่องพลาสติกทันสมัยจากห้างสรรพสินค้า จนมาถึงแบบแช่แข็งใส่กล่องพร้อมรับประทานบรรจุกอยู่ในถุงซองที่พิมพ์ลวดลายรูปภาพสวยงาม พร้อมบอกคุณค่าทางโภชนาการ สัดส่วนเครื่องปรุง วิธีอุ่น ตลอดจนจนถึงวันที่ผลิต / วันหมดอายุ วางรออยู่ในตู้แช่ พร้อมนำออกมาอุ่นให้ลูกค้าซื้อทานภายในเพียงไม่กี่นาที เหล่านี้ล้วนเป็นที่มาของความสะดวกสบายของสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน ทั้งสิ้น แต่จะมีใครตระหนักไหมว่าความสะดวกสบายเหล่านี้ได้เหลืออะไรทิ้งไว้บ้าง

“ขยะ” กำลังเป็นปัญหาของเมืองใหญ่ทุกเมืองในโลก โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา จากการเก็บข้อมูลโดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัย

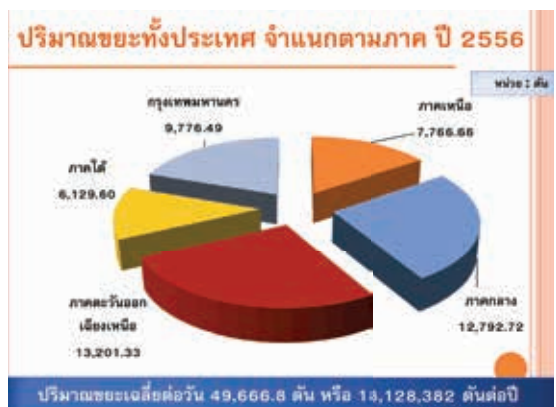

ธรรมศาสตร์ (TU-RAC) “ในปี พ.ศ. 2556 ประเทศไทย มีปริมาณขยะ 49,666.8 ตันต่อวัน หรือกว่า 18 ล้านตัน ต่อปี หากคิดแบ่งตามภูมิภาค คนกรุงเทพฯ 1 คน มีปริมาณขยะเฉลี่ย 1.72 กิโลกรัมต่อวัน (สูงสุด) คนภาค ตะวันออกเฉียงเหนือมีปริมาณขยะเฉลี่ย 0.62 กิโลกรัมต่อวัน (ต่ำสุด)” 1) โดยส่วนใหญ่ เกือบครึ่งหนึ่งของขยะเหล่านี้ ก็คือบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ห่อหุ้มสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ เช่น ถุงหูหิ้วพลาสติก กระบอกรองเครื่องดื่มออลูมิเนียม กล่องUHT หรือกล่องกระดาษเคลือบ กล่องโฟม และขวดแก้ว ดังนั้นคำถามที่ตามมาเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่เหลือจากการบริโภค ของมนุษย์เราเหล่านี้คือ “เราจะจัดการกับมันอย่างไร จะปล่อยมันไว้ให้เป็นขยะ หรือเราสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม กับมันได้หรือไม่”

ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศญี่ปุ่น เทคโนโลยีในการจัดการกับปัญหาขยะบรรจุภัณฑ์ ที่เกิดขึ้นกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ ได้รับการส่งเสริมอย่างมาก จนสามารถสร้างมูลค่าจากขยะบรรจุภัณฑ์ ให้เป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่า และนำกลับมาใช้ใหม่ได้อย่างคุ้มค่า เช่น 1) ผลิตภัณฑ์ตะเกียบที่ทำมาจาก พลาสติกชนิด PBT (Polybutylene terephthalate) พอ

ลิวทิลีนเทรฟทาเลต) ซึ่งได้มาจากการแปรสภาพทาง โครงสร้างเคมีของขวดน้ำPETที่ผ่านการใช้งานแล้ว โดย ทำให้สามารถลดใช้วัตถุดิบใหม่ได้ถึง 87% ปัจจุบันสามารถ เห็นตะเกียบชนิดนี้แทนการใช้ตะเกียบไม้แบบใช้แล้วทิ้ง ได้ในร้านอาหารหลายแห่งในประเทศไทยได้แล้ว เช่นที่ ร้านMKสุกี้ ร้านอาหารญี่ปุ่นโอโตยะและร้านอาหารญี่ปุ่น เซน การใช้ตะเกียบ PBT ยังเป็นการประหยัดทรัพยากร ป่าไม้ได้โดยตรงอีกด้วยเพราะสามารถใช้ได้หลายครั้ง โดยผ่านการล้างทำความสะอาดในเครื่องล้างที่ใช้อุณหภูมิสูง 2) การนำบรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากพลาสติกชนิด PE (Polyethylene หรือพอลิเอทิลีน) เช่น ซองอาหารแช่แข็ง ซองอาหารแห้ง ผาขวดเครื่องดื่ม ขวดเครื่องดื่มแบบชุ่น ต่าง ๆ มาผลิตเป็นพลาที่ใช้ในการขนส่งสินค้า หรือ 3) การประกาศใช้ขวดPETที่ผลิตจากวัตถุดิบรีไซเคิล100% “Friendly Bottle” บรรจุเครื่องดื่มกาแฟเย็นพร้อม ดื่ม “Blendy” ของAjinomoto General Food (AGF) ซึ่งเป็นก้าวสำคัญของอุตสาหกรรมรีไซเคิลเลยทีเดียว

เพราะเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่ามาตรฐานในเรื่องสุขอนามัยสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มนั้น ความสะอาดเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 โดยที่ผ่านมานั้นบรรจุภัณฑ์อาหารจะหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่มาจากกรีซไคเคิล บางประเทศเช่นประเทศไทยไม่อนุญาตให้ใช้เลย ขวดPETที่ใช้แล้วส่วนใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นจะถูกส่งไปขายในต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอื่น และบางส่วนใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มภายในประเทศ ที่AGFมั่นใจในการผลิตขวดPETจากวัตถุดิบกรีซไคเคิลนั้นก็เพราะระบบการคัดแยกขยะในประเทศญี่ปุ่นสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกระดับตั้งแต่ภาคครัวเรือนไปจนถึงตามสถานที่สาธารณะต่าง ๆ มีการปนเปื้อนน้อย ต้นทุนของวัตถุดิบและการจัดการเมื่อนำไปใช้อยู่ในระดับที่เป็นเหตุเป็นผล จนผู้ประกอบการสนใจที่จะลงทุนศึกษาการนำไปใช้ และลงทุนเครื่องจักรที่จะนำมาใช้ ตอบโจทย์ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม และสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผู้ผลิตอื่น ๆ อีกหลายยี่ห้อประกาศความพร้อมที่จะใช้บรรจุภัณฑ์ที่ทำจากวัตถุดิบPETกรีซไคเคิลอีกหลายราย เช่น กลุ่ม Suntory

ในประเทศไทยสถาบันการจัดการบรรจุภัณฑ์และรีไซเคิลเพื่อสิ่งแวดล้อม (TIPMSE) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีบทบาทในการรณรงค์การคัดแยกขยะ และเป็นศูนย์รวมความรู้ในการจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ ได้จัดตั้งร้านค้าศูนย์บาท 2) ขึ้นหลายแห่งทั่วประเทศ ภายใต้แนวความคิด “บรรจุภัณฑ์ไม่ใช่ขยะ” เพื่อทำงานร่วมกับภาคประชาชน ครัวเรือน ชุมชน และประสานกับภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้ความรู้ในการจัดการแบบครบวงจรในการนำบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับมาเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิลโดยอาศัยเครือข่ายของรถซาเล้ง (รถรับซื้อของเก่า) โดยสมาชิกสามารถนำบรรจุภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ ทั้งพลาสติก แก้ว กระดาษ เหล็ก และอื่นๆตามที่ร้านได้ตั้งราคาไว้มาซึ่งกิโล และตีราคาเป็นเครดิตเพื่อใช้ซื้อสินค้าที่มีขายในร้านได้แทนเงินสด รวมถึงบริการอื่น ๆ เช่น ตัดผม ทำเล็บ เป็นการสร้างรายได้ และลดรายจ่ายในภาคครัวเรือนโดยตรง และTIPMSE ยังได้ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดร้านศูนย์บาทเคลื่อนที่ ในรูปแบบตลาดนัดในสถานที่ราชการ และที่ตั้งบริษัทต่าง ๆ อีกด้วย

จากทั้งหมดนี้แม้เป็นเพียงบางส่วนของที่สามารถเล่าได้ในเนื้อที่จำกัด แต่จะเห็นได้ว่าการจัดการขยะนั้นเป็นศาสตร์ที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน จำเป็นที่ทุกภาคส่วนในสังคมต้องให้ความสำคัญ และเป็นเรื่องเร่งด่วนระดับชาติเลยทีเดียว

อ้างอิง:

1) ผลการศึกษาโครงการศึกษาการพัฒนาการจัดการขยะรีไซเคิลอย่างยั่งยืน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย (ระยะที่ 1) โดยสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU-RAC)

2) m.facebook.com/0bahtshop

...เทคโนโลยีมีคุณประโยชน์ และมีโทษมหันต์ในเวลาเดียวกัน...

โดย คุณพ่อนันท์ฐวี กังกัง

พ่อได้อ่านงานสำรวจและงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ บางเรื่องทีอ่านแล้วก็ต้องตัดเก็บไว้เพื่อใช้สอนใช้เตือนจิตใจทั้งเด็กและผู้ปกครองตามบทบาทการเป็นผู้สอนของพระสงฆ์คาทอลิกผู้หนึ่ง

เช่นเดียวกับงานวิจัยชิ้นนี้ (คมชัดลึก: วันอาทิตย์ที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2556, หน้า 12) ในประเทศเกาหลีพบปัญหาของการที่ประชากรทั้งที่เป็นวัยผู้ใหญ่ เยาวชน และเด็กเป็นกลุ่มที่ติดอินเทอร์เน็ตอย่างหนัก กลายเป็นปัญหาในระดับประเทศ ทั้งยังมีปัญหาใหม่ นั่นคือการระบาดของโรคความจำเสื่อมดิจิทัล (digital dementia) โดยผู้ป่วยจะมีอาการความจำเสื่อมถอย หรือไม่รับรู้สภาพสังคมคนรอบข้างหรือโลกภายนอก รุนแรงจนถึงขั้นป่วยทางจิต

อุปกรณ์ไอที เป็นตัวบ่อนทำลายระบบความจำในสมองเพราะอรรถประโยชน์ของอุปกรณ์ไอทีที่ช่วยเหลือผู้ใช้ได้แทบทุกอย่าง ทำให้ผู้ใช้ไม่ใส่ใจที่จะใช้สมองในการจดจำอะไรอีกต่อไป เพราะการใช้สมาร์ตโฟน จะกระตุ้นการทำงานของสมองซีกซ้าย มากกว่าซีกขวานั้นเอง

นี่ในประเทศเกาหลีที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาก ๆ นะครับ ประเทศไทยของเราก็ไม่น้อยหน้าแล้ว เพราะ “สสค.ได้สำรวจชีวิตเด็กไทยใน 1 วัน พบเด็กไทย

ใช้ชีวิตอยู่กับมือถือมากขึ้น เกือบครึ่งใช้โทรศัพท์หลังและก่อนตื่นนอน ร้อยละ 40 อยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีมือถือ แถมพบเด็กส่วนใหญ่ลอกการบ้าน เด็กที่ผลการเรียนดีกลับเป็นกลุ่มที่ลอกการบ้านมากกว่าเด็กที่ผลการเรียนต่ำกว่า” (จาก นสพ.คมชัดลึก)

คนที่ทำหน้าที่ของการเป็นครูและบรรดาผู้ปกครอง คงต้องคิดเยอะขึ้นแล้ว ในการให้ลูก ๆ ของเราเรียนรู้หรือใช้ชีวิตอย่างไร? อะไรเป็นความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้บ้าง? และอะไรเป็นทางเลือกที่ดีกว่าแม้จะยากลำบากกว่าก็ตาม?

เมื่อที่นี้เป็นโรงเรียนคาทอลิก ก็ขอนำเรื่องเกี่ยวกับศาสนามาให้ได้รู้และลองถามกันดูบ้างนะครับ จากเพื่อนครูหรือผู้ปกครองที่เป็นคาทอลิกก็ได้ ว่าเชื่อในเรื่อง “การประทับอยู่ในศีลมหาสนิท” ของพระเยซูเจ้าได้อย่างไร?

ในประเทศสเปน พระสงฆ์เจ้าวัดมอนคาตาได้ถวายมิสซา โดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น เป็นเวลาหลายปีแต่วันหนึ่ง ท่านได้ตกเป็นเหยื่อแห่งความสงสัยว่าท่านได้รับศีลบรรพชาอย่างถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่? ในความวิตกกังวล ท่านได้ตัดสินใจขออนุญาตเข้าพบพระสังฆราช โดยไม่รือรอท่านได้ออกเดินทางด้วยเท้าไปยังเมืองวาเลนเซีย ศูนย์กลางของสังฆมณฑล ณ สถานที่แห่งนี้ พระเป็นเจ้า ทรงโปรดที่จะช่วยท่านพ้นจากความทุกข์ยาก พระองค์ประทานความสว่างและสันติสุขแก่ท่านอย่างมหัศจรรย์

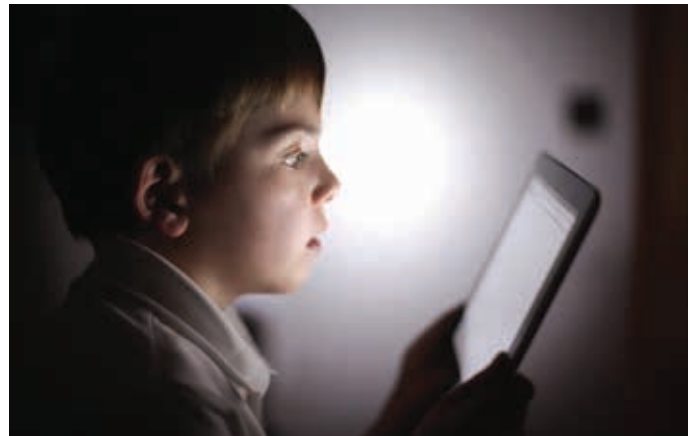
พระสงฆ์องค์นั้นได้รับมอบหมายให้ถวายมิสซาในวันคริสต์มาส เมื่อถึงตอนเสกศีลฯ (ขั้นตอนสำคัญที่สุดในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เป็นการที่พระสงฆ์กระทำเหมือนกับที่พระเยซูเจ้าทำในอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ทั้งนี้ถือ

เป็นการถวายองค์พระเยซูเจ้า โดยพระเยซูเจ้าเอง เพราะเมื่อแผ่นปังและเหล้าองุ่นได้รับการเสกก็จะเปลี่ยนสารัตถะไปเป็น พระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้า: ผู้เขียน) ท่านได้หยิบปังด้วยมือสันเทา และสวดบทภาวนาเสกศีลด้วยเสียงสั้นเครือ ขณะที่ท่านชูแผ่นศีลขึ้นเหนือศีรษะ และคุกเข่าแสดงความเคารพด้วยอาการสั่น ๆ หนูน้อยอายุห้าขวบได้ร้องเสียงดัง ท่ามกลางสัตบุรุษที่กำลังฟังมิสซาอย่างเงียบกริบ ว่า “โอ คุณแม่ครับ เด็กช่างน่ารักมาก ๆ! แม่ดูที่นั่นสิครับ เขาอยู่บนพระแท่น” เด็กผู้ชายตัวเล็ก ๆ ลืมหมดทุกสิ่ง ยืนบนเก้าอี้และตบมืออย่างร่าเริงยินดี แม่ของเด็กรู้สึกตะขิดตะขวงใจที่สุด จึงสั่งให้เขานิ่งเงียบ เพราะไม่มีใครมองเห็นภาพอันสวยงามเช่นนั้น นอกจากเด็กไร้เดียงสาเพียงคนเดียว ที่ได้มองเห็นภาพนั้นเมื่อแผ่นศีลถูกยกชูขึ้นในอากาศ ข้าแล้วข้าเล่าเขาได้ขอร้องให้แม่ของเขาดู เขาระงับว่า “คุณแม่ครับ เด็กคนนั้นช่างสวยงามจริง ๆ เหมือนกับพระกุมารที่นอนอยู่ในรางหญ้าในถ้ำเลี้ยงสัตว์”

ตอนรุ่งอรุณ แม่ถูกรอฟังมิสซาที่ 2 ซึ่งพระสงฆ์องค์เดียวกันเป็นผู้ถวาย และอีกครั้งหนึ่ง เมื่อยกแผ่นศีลเด็กน้อยได้อุทานออกมาว่า “โอ พระกุมารอยู่ที่นั่นอีก คุณแม่มองไม่เห็นหรือครับ? พระสงฆ์กำลังอุ้มพระองค์ขึ้น

ด้วยมือสองข้าง และบัดนี้ได้วางพระองค์ลงบนพระแท่น!”
แม่ได้สั่งให้ลูกนั่งเงียบ เธอมองไม่เห็นอะไรเลย สวรรค์ได้
ประทานพระพรหรรษาพิเศษนี้แก่ลูกชายเล็ก ๆ ของเธอ
เพียงคนเดียวเท่านั้น

ในวันคริสตสมภพพระสงฆ์ได้ทำหน้าที่สมบูรณ์
โดยถวายมิสซาที่ 3 ตอนพระสงฆ์ยกแผ่นศีลขึ้นเหนือ
ศีระ เด็กชายคนนั้นตื่นเต้นมาก เพราะเขาได้มองเห็นภาพ
มหัศจรรย์นั้นอีก แม่ได้เล่าเหตุการณ์ประหลาดที่เกิดขึ้นให้
คนรู้จักฟัง จากปากหนึ่งไปอีกปากหนึ่ง ในที่สุดเรื่องเล่าก็
ไปเข้าหูพระสงฆ์องค์นั้นผู้ซึ่งคงได้รับความบรรเทาใจอย่าง
ใหญ่หลวง อย่างไรก็ตาม ข้อสงสัยทั้งหมดยังไม่อันตรธาน
หายไปจากความนึกคิดของท่าน ท่านยังสงสัยว่า เด็ก
อาจถูกปีศาจหลอกหลวงก็เป็นได้ เพราะฉะนั้น ท่านจึงขอ
สืบสาวราวเรื่องจากเด็กโดยส่วนตัว แต่เขาได้ให้คำตอบแก่
ท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ จนท่านเชื่อว่ามีสิ่งเหนือธรรมชาติ
อุบัติขึ้น พระสงฆ์เปี่ยมด้วยความปีติยินดีและความกตัญญู
รู้คุณต่อพระเป็นเจ้า ได้เชิญเด็กน้อยและแม่มาฟังทุกมิสซา
ที่ท่านถวายเท่าที่เขาทั้งสองสามารถจะทำได้ ทุกครั้งก็มี
มหัศจรรย์เกิดขึ้น เนื่องจากข้อสงสัยยังไม่หมดสิ้นในจิตใจ
ท่านได้วอนขอเบื้องบน โปรดประทานข้อพิสูจน์ที่ช่วยท่าน

ตัดสินใจในเรื่องนี้

ท่านนำแผ่นปังสามแผ่นไปยังพระแท่น วางและ
เสกสองแผ่นบนจานรองแผ่นศีล และวางแผ่นปังที่ไม่ได้
เสกไว้บนพระแท่นใกล้ ๆ หลังจากมิสซาจบแล้ว ท่านได้
เรียกเด็กน้อยมายังพระแท่น และถามว่าเขาได้มองเห็น
พระกุมารในแผ่นศีลแผ่นไหนบ้าง? เขาตอบว่า “โอ คุณพ่อ
ครับ พระองค์อยู่ที่นั่น เห็นไหมครับ พระองค์กำลังกาง
พระหัตถ์” ดูเหมือนเด็กน้อยปีติยินดีอย่างเหลือล้น แล้ว
พระสงฆ์ก็ชี้ไปที่แผ่นปังอีกอันหนึ่ง ถามว่า “แล้วอันนี้ละ
พระกุมารทรงสถิตอยู่หรือเปล่า?” เขาตอบว่า “ไม่อยู่ครับ”
พระสงฆ์ถามอีกว่า “หนูแน่ใจหรือ?” เขาตอบว่า “แน่ใจ
สิครับ คุณพ่อ ในแผ่นนั้นไม่มีอะไรเลย”

โดยเหตุการณ์มหัศจรรย์อันสุดท้ายนี้ พระสงฆ์
ก็เปี่ยมด้วยสันติสุขในจิตใจ ความกังวลและข้อสงสัยทั้ง
สิ้นได้อันตรธานหายไป ตลอดชีวิตที่เหลือท่านได้รับใช้
พระเป็นเจ้าด้วยความรักและความศรัทธาที่เพิ่มขึ้นทุกวัน
สุดท้าย อายากจะบอกว่าคริสตชนจงหมั่นเอาใจใส่การมาวัด
วันอาทิตย์ มีแต่ประโยชน์ ไม่มีโทษใดในการได้รู้จักและรัก
พระเจ้าครับ

วีรบุรุษแห่งทางรถไฟสายมรณะ

โดย ม.อุทัย ธารีจิตร

ประมาณ 20 ปีมาแล้วมีภาพยนตร์แนวชีวิตยอดเยี่ยมประจำปี 2536 เรื่อง Schindler's list ถูกนำเข้ามาฉายในประเทศไทย ภาพยนตร์เรื่องนี้ตีแผ่ความจริงเกี่ยวกับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิวภายใต้เงาอำนาจของทหารนาซี ใน “Death camp” หรือ ค่ายมรณะ สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 แต่มีนักธุรกิจใจบุญเชื้อสายออสเตรียชื่อ ออสการ์ ชินด์เลอร์ ทนเห็นชาวยิวต้องถูกสังหารหมู่อย่างโหดเหี้ยมทารุณไม่ไหว จึงวางแผนช่วยชีวิตคนงานชาวยิวจำนวนกว่า 1,100 คน ในโรงงานของเขาให้รอดจากการถูกรุมด้วยแก๊สพิษ

จนเวลาล่วงเลยมาถึงปี 2523 โพลเด็ค เฟ็ฟเฟอร์เบอร์ก อดีตชายหนุ่มผู้รอดชีวิตจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ต้องการที่จะประกาศคุณงามความดีของบุคคลผู้หนึ่งให้โลกจารึกบุคคลที่เขาจะไม่มีวันลืมตลอดชีวิต จนมีโอกาสได้พบกับ โรมัส เคนีลลี นักเขียนมีชื่อเสียงชาวออสเตรเลีย จากปากคำของเฟ็ฟเฟอร์เบอร์กประกอบกับการค้นคว้าและสัมภาษณ์ชาวยิวที่ยังคงมีชีวิตรอดจากเหตุการณ์นั้นทำให้เกิดหนังสือเรื่อง “Schindler's list” ซึ่งต่อมาได้รับรางวัล Booker prize ประจำปี 2525 กระทั่ง Steven Spielberg ผู้กำกับภาพยนตร์ชื่อดังเชื้อสายยิว ได้นำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ออกฉายครั้งแรกในวันคริสต์มาสปี 2536 ประสบความสำเร็จทางรายได้ อีกทั้งยังได้รับรางวัลผู้กำกับและภาพยนตร์ยอดเยี่ยมประจำปี 2536 ของสถาบันศิลปะวิทยาการภาพยนตร์จากฮอลลีวูดอีกด้วย ลูกหลานชาวยิวรุ่นต่อมาต่างสำนึกในบุญคุณของ Schindler และยกย่องให้เกียรติเขาว่า “Schindlerjuden” หรือ คนยิวของชินด์เลอร์

ขณะที่ ออสการ์ ชินด์เลอร์ วีรบุรุษผู้กล้าของชาวยิว สะท้อนคุณค่าความเป็นมนุษย์ ในช่วงที่สงครามโลกครั้งที่ 2 ระเบิดขึ้น ประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในสมรภูมिरบอันร้อนระอุของสงครามมหาเอเชียบูรพา กองทัพอากาศได้นำเชลยศึกเดินทัพผ่านประเทศไทยเพื่อสร้างทางรถไฟ

ตัดเข้าโจมตีพม่า หลายชีวิตต้องสังเวยให้กับเส้นทางรถไฟสายมรณะและสะพานข้ามแม่น้ำแคว บุคคลผู้หนึ่งที่พลิกโฉมหน้าประวัติศาสตร์ทั่วโลกจนได้รับการยกย่องวีรกรรมจากชาวต่างชาติว่า “เป็นวีรบุรุษสงครามของทางรถไฟสายมรณะ” ที่ทั่วโลกต้องจารึกชื่อเขาไว้คือ บุญมอง สิริเวชชะพันธ์ ชายไทยกับวีรกรรมหาญกล้าผู้ยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อรักษามนุษยธรรม

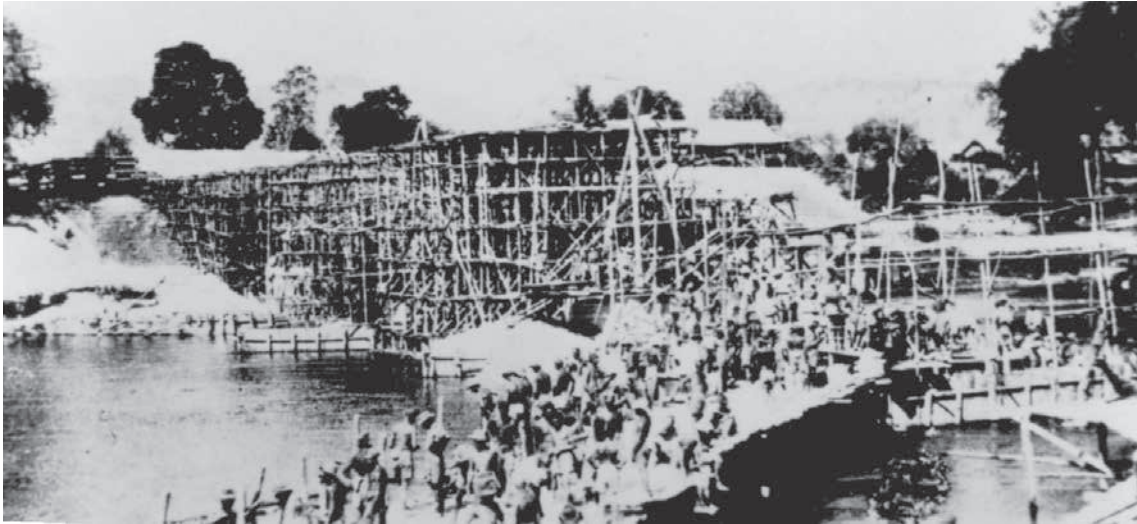
เรื่องราวของบุญผ่องเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2485 เมื่อ กองทัพญี่ปุ่นวางแผนสร้างทางรถไฟเชื่อมต่อระหว่าง ประเทศพม่าและประเทศไทยเพื่อลำเลียงกองทหารและ อาวุธยุทโธปกรณ์จากไทย ยাত্রาที่พุกยัตพม่าและอินเดีย ให้สำเร็จในเวลาอันรวดเร็ว จึงเกณฑ์แรงงานพลเรือนชาว เอเชียกว่า 2 แสนคน เซลยศึกฝ่ายสัมพันธมิตร และชาว ออสเตรเลียที่จับได้ในสิงคโปร์ รวมทั้งชาวพม่า ชาวไทย ชาวมลายู ชาวจีน แขกทมิฬและชาวอีกกว่า 6 หมื่นคน เพื่อเร่งสร้างทางรถไฟระยะทาง 400 กว่ากิโลเมตรให้ เสร็จภายในปีเดียว และเมืองกาญจนบุรีเป็นชัยภูมิสำคัญ ที่กองทัพญี่ปุ่นเลือกสร้างทางรถไฟ รวมทั้งค่ายเซลยที่ถูก สร้างขึ้นตลอดเส้นทางตัดผ่าน

เซลยศึกเหล่านี้ต้องทนทุกข์ทรมานจากโรคภัย ไข้เจ็บถูกบังคับให้ทำงานหนัก บ่อยครั้งถูกทารุณกรรมต่าง ๆ

นา ๆ จากทหารญี่ปุ่นจนล้มตายเป็นจำนวนมาก จนเส้นทาง สายมรณะนี้ได้รับการขนานนามว่า “หนึ่งไม้หมอนคือ ชีวิตของเซลย” แต่เซลยศึกจำนวนมากก็รอดตายจากการ แอบช่วยเหลืออย่างลับ ๆ ของ บุญผ่อง สิริเวชชะพันธ์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองกาญจนบุรี และเป็นเจ้าของร้าน สิริโอสถ ซึ่งค้าขายกับทหารญี่ปุ่น อีกทั้งยังได้รับสัมปทานส่งอาหารให้แก่ค่ายเซลย และประมูล ตัดไม้หมอนรถไฟขายให้กองทัพญี่ปุ่น

บุญผ่องค้าขายกับกองทัพญี่ปุ่นบนพื้นฐาน คุณธรรมที่ซื่อสัตย์สุจริตโดยถือสัจจะเป็นหลักจนได้รับ สิทธิพิเศษให้เข้าออกในค่ายเซลยศึกได้ ทำให้เขาไปรับรู้ ความทุกข์ทรมานของเซลยศึกในค่าย โดยเฉพาะผู้ป่วย จากไข้มาลาเรียที่ขาดยาควินิน จึงตัดสินใจแอบให้ความ ช่วยเหลือซึ่งถือว่าเป็นเรื่องเสี่ยงมากเพราะต้องเดิมพันด้วย

ชีวิต บางครั้งให้เชลยศึกยืมเงินใช้ในกรณีขาดสนโดยไม่กลัวว่าจะถูกโกง ดังที่ จอห์น โคสต์ อดีตเชลยศึกชาวอังกฤษ ได้เคยบันทึกไว้ว่า “พวกเชลยศึกผอมโซขาดอาหารและไม่มีเงิน เขาก็ให้กูโดยมีสิ่งของ เช่น นาฬิกา แหวน หรือซองบุหรี่เป็นประกัน พวกเรายังไม่ค่อยเชื่อใจเขานัก แต่กาลเวลาพิสูจน์ เขามีสีจจะตามคำพูดทุกอย่าง และคืนสิ่งของให้ทุกคนที่มาได้”

เมื่อนายทหารญี่ปุ่นเริ่มสงสัย บุญพองจึงออกอุบายให้เด็กหญิงผืน ลูกสาววัย 10 ขวบ แอบนำยามาให้เชลยศึกเพื่อไม่ให้ฝ่ายญี่ปุ่นสงสัย การลักลอบช่วยเหลือเชลยศึกทำไปด้วยความกล้าหาญ ชื่อสัตย์ สุจริต ทำให้เชลยศึกซาบซึ้งในบุญคุณอย่างมาก

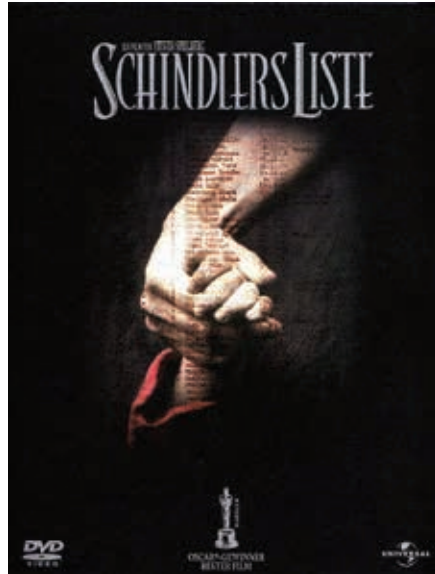
ปลายปี พ.ศ. 2487 สงครามใกล้สงบ บุญพองถูกลอบยิงในเมืองได้รับบาดเจ็บสาหัส เชื่อว่าเกิดจากผู้ไม่พอใจที่บุญพองให้การช่วยเหลือเชลยศึก แต่ด้วยความพยายามอย่างสุดชีวิตของทีมแพทย์เชลยศึกที่ทุ่มเทฝีมือและดูแลอย่างใกล้ชิดจนกระทั่งบุญพองฟื้นอันตรามีชีวิตยืนยาวต่อมาจนหันมาประกอบธุรกิจรถเมล์บุญพอง โดยได้รับการช่วยเหลือจากทหารฝ่ายสัมพันธมิตรยกบรรทุก

รวม 200 คันที่ยึดได้จากทหารญี่ปุ่นให้เข้ามาประกอบธุรกิจรถประจำทางในเมืองหลวง

หลังสงครามอดีตเชลยต่างชาติและประเทศต่างๆ ยกย่องให้เขาเป็น “วีรบุรุษแห่งทางรถไฟสายมรณะ” ผู้ที่ชาวต่างชาติหลายพันคนยืนยันว่าพวกเขาเป็นหนี้บุญคุณนาย บุญพอง ตลอดชีวิต เป็นหนี้...ที่ใช้ไม่หมด

ผลจากการอุทิศตนเพื่อมนุษยธรรมโดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทน ทำให้ บุญพอง ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากรัฐบาลออสเตรเลีย อังกฤษ และ เนเธอร์แลนด์ ในปี 2491 และทุกวันคริสต์มาสเขากับครอบครัวจะได้รับบัตรอวยพรและของขวัญจากเชลยศึกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเมื่อคราวที่สมเด็จพระราชินี เอลิซาเบธที่ 2 แห่งอังกฤษเสด็จเยือนประเทศไทยในปี 2515 ทรงมีรับสั่งให้ บุญพอง และภรรยาเข้าเฝ้าและร่วมโต๊ะเสวยอีกทั้งยังพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นอัศวินให้อีกด้วย

บุญพอง เสียชีวิตด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจ เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2525 และได้มีการตีพิมพ์ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งของอังกฤษ เนเธอร์แลนด์และออสเตรเลีย แสดงความเสียใจต่อการจากไปของวีรบุรุษสงครามโลก

ชาวไทย รวมทั้งการสัมภาษณ์อดีตทหารผ่านศึกหลายคน ต่างกล่าวยกย่องถึงความกล้าหาญของ บุญผ่อง ที่ทำให้พวกเขารอดชีวิตมาได้

ปี 2541 มีการเปิดพิพิธภัณฑ์ช่องเขาขาด จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อรำลึกถึงเชลยศึกที่เสียชีวิตระหว่างการก่อสร้างทางรถไฟสายมรณะ รัฐบาลออสเตรเลียโดยนายจอห์น โฮเวิร์ด นายกรัฐมนตรีได้ประกาศอย่างเป็นทางการให้บันทึกความกล้าหาญของ บุญผ่อง เอาไว้โดยมอบใบประกาศนียบัตรยอมรับว่าพวกเขาเป็นฮีโร่ บุญผ่อง ให้แก่หลานชายบุญผ่อง และระบุในใบประกาศว่า “ขอให้ประกาศนียบัตรฉบับนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความกล้าหาญในบุญคุณอันหาที่สิ้นสุดมิได้ของเรา สำหรับการกระทำที่เปี่ยมไปด้วยคุณงามความดีของบรรพบุรุษของท่านและขอให้มันเป็นสัญลักษณ์แห่งความอบอุ่นแห่งมิตรภาพของเรา ซึ่งเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ นับแต่สงครามเป็นต้นมา”

จากการกระทำอันกล้าหาญ เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จะมีใครบ้างที่รู้ว่า การที่ประเทศไทยไม่ต้องตกเป็นผู้แพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 นั้น นอกจากปฏิบัติการใต้ดินของขบวนการเสรีไทยแล้ว เหตุผลสำคัญอีกประการเกิดจาก “วีรกรรมอันกล้าหาญของนาย บุญผ่อง สิริเวชชะพันธ์” คหบดีชาวเมืองกาญจนบุรี ผู้สร้างประโยชน์

อย่างมหาศาลให้กับประเทศไทย ด้วยการให้ความช่วยเหลือเชลยศึกชาวอังกฤษ ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ ฯลฯ จนเชลยศึกเหล่านั้นสำนึกบุญคุณและได้ร่วมกันสนับสนุนประเทศไทยไม่ให้ตกเป็นผู้แพ้สงคราม

ทุกวันนี้สังคมไทยนับวันยิ่งทวีความอ่อนแออันเนื่องมาจากกระแสบริโภคนิยม ส่งเสริมให้แข่งขันกันแสวงหาความร่ำรวยโดยไม่คำนึงถึง คุณธรรม จริยธรรม จนทำให้ประเทศไทยขาดบุคคลต้นแบบ กล้าที่จะเผชิญความจริงทั้งด้านความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสัจจะและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์โดยถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ต้องขอชมเชยสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ที่นำเรื่องราวของ บุญผ่อง มาสร้างเป็นละครเพื่อให้คนไทยหันมาจดจำคนดี ๆ และนำมาแบบอย่างที่ได้มาเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิต แต่เสียดายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไม่มีพื้นที่ให้บุคคลที่กลายเป็นตำนานอย่าง บุญผ่อง ได้บรรจุเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของตำราเรียน สมกับที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกให้เกียรติยกย่อง

**“เปลวเทียนละลายแห่ง เพื่อเปล่งแสงอันอำไพ
ชีวิตมลายไป เหลืออะไรทิ้งไว้แทน”**

“จริงใจต่อกัน จริงจังต่องาน รวมจิตประสานขานเป็นพลัง”

โดย นายตฤตย์ วิเศษฤทธิ์
อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 44655 (กองร้อยพิเศษสุรสีห์รุ่นที่ 34)

คำขวัญนี้เราชาวอัสสัมชัญจะได้ยินกันทุกๆ วันจันทร์และวันพฤหัสบดี ตอน 16.00 น. ณ หารูปปั้นเลขเก้าจารย์ ฟ.ฮีแลร์ พวกเรามักจะเห็นคนกลุ่มหนึ่งแต่งชุดฝึกสีดำกางเกงนักเรียนรองเท้าพละ ฝึกกันในชว่งเย็นหรือในช่วงที่นักเรียนคนอื่นกำลังซ้อมเชียร์และแปรอักษร พวกเค้าเหล่านี้มีความสง่างามทั้งบุคลิกและเครื่องแบบลูกเสือที่มีอาร์มเป็นเอกลักษณ์ติดอยู่ทางด้านซ้าย พวกเขาเหล่านี้คือ “กองร้อยพิเศษสุรสีห์”

แต่เดิมกองร้อยพิเศษสุรสีห์กำเนิดขึ้นภายใต้ชื่อ กองร้อย นเรศวร และ กองร้อยนารายณ์ แต่ต่อมา กองร้อยนเรศวรได้ขาดช่วงไป มาสเตอร์ประถม โจนานนท์ จึงได้ฟื้นฟูกองร้อยพิเศษขึ้นมาใหม่ ในปีพศ. 2525 แต่เนื่องจากในปีนั้นไม่มีการชุมนุมลูกเสือแห่งชาติ มาสเตอร์ประถม โจนานนท์ จึงได้เปลี่ยนชื่อจากกองร้อยนเรศวรมาเป็น” กองร้อยพิเศษสุรสีห์” ที่เราชาวอัสสัมชัญคุ้นเคยในปัจจุบัน ในช่วงแรก ๆ กองร้อยพิเศษได้นำ พี่นัักศึกษาวิชาทหารมาเป็นครูฝึกให้จึงเป็นเหตุที่ว่ กองร้อยพิเศษต้องมีวินัย “เยี่ยงทหาร” และนี่คือสิ่งที่ทำให้ตัวผมหลงใหลในกองร้อยพิเศษอย่างมาก

สำหรับตัวผมเองผมได้สมัครเข้ามาเป็นสมาชิกของกองร้อยพิเศษเมื่อปีการศึกษา 2552 (ตอนนั้นศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) โดยมีมาสเตอร์ ญัฐกานต์

สุดเสนาะ และมิสอรรวณันท์ ทอดสนิด เป็นผู้ดูแล และ ลญ.พิชญา ทวีผล เป็นประธานกองร้อยพิเศษในขณะนั้น แน่นนอนครับว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเริ่มที่ “ศูนย์” ตอนเข้ามาครั้งแรกสิ่งที่ผมประทับใจก็คือการที่มีรุ่นพี่คอยดูแลเอาใจใส่ในทุก ๆ ด้านตลอดจนเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการฝึกตั้งแต่ฝึกแถวขีด-สวนสนามตลอดจนการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเข้าเวรที่ค่าย หลายคนอาจ

จะมองว่ากองร้อยพิเศษ “ฝึกหนักอย่างเดียว” ผมขอบอกว่าไม่จริงครับ นอกจากเราจะฝึกหนักแล้วเรายังมีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น อบรมจราจร อบรมลูกเสืออาสา กวด. การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย ในปี พ.ศ. 2554 กรุงเทพมหานคร ได้เกิดวิกฤตการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ขึ้น และกองร้อยพิเศษของเราก็มีส่วนช่วยเหลือโดยการเข้าไปแพคถุงยังชีพและลงพื้นที่ไปแจกจ่ายให้กับชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบมันเป็นความรู้สึกที่พิเศษมากที่ได้ช่วยเหลือใครหลายคนที่เราไม่รู้จกว่าเขาเหล่านั้นเป็นใครแต่เมื่อเราได้ช่วยเหลือเขาแล้วเรารู้สึกดี นอกจากนี้กองร้อยพิเศษได้ทำอะไรผสมหลาย ๆ อย่าง คือ

ความกล้าที่จะทำในสิ่งที่ถูก หลาย ๆ งานที่ผ่าน มาเช่น งานจตุรมิตรสามัคคี หรือ การไปคุมลูกเสือตอนเข้าค่ายพักแรม ความกล้าจำเป็นอย่างมาก กล่าวคืองานจตุรมิตรสามัคคี ตอนนั้นผม อยู่ มัธยมศึกษาปีที่ 5 หน้าที่ของผมก็คือ กั้นแสดนฝั่ง OMAC ระหว่าง ศิษย์เก่าโรงเรียนอัสสัมชัญกับนักเรียนเก่าโรงเรียนเทพศิรินทร์ ซึ่งตอนนั้นมันเป็นช่วงที่โกลาหลมาก ๆ จนทำให้ผมและรุ่นน้องมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องหลุดมาอยู่แสดนศิษย์นักเรียนเก่าโรงเรียนเทพศิรินทร์แค่ 2 คน และต้องคอยกั้นไม่ให้บรรดาศิษย์เก่าล้นมาฝั่งแสดนโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อสะดวกต่อการรักษาความปลอดภัย ณ ตอนนั้น มีแต่ศิษย์เก่าที่คอยโวยวายตะคอกและขู่ว่าจะทำร้าย แต่ผมก็ต้องรวบรวมความกล้าที่จะทำหน้าที่ต่อไปดังสำนวนที่ว่า “ภาระกิจเหนือสิ่งอื่นใด”

ความเป็นผู้นำคือสิ่งสำคัญที่สุดเมื่อขึ้นมาเป็นรุ่นพี่กองร้อยพิเศษมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อก่อนผมเป็นคนที่อารมณ์ร้อนและบางครั้งชอบให้อารมณ์ขึ้นมาอยู่เหนือเหตุผลจนรุ่นพี่ผมคนหนึ่งซึ่งตอนนี้เป็นนักเรียน

นายเรือ ได้ให้ข้อคิดกับผมไว้ว่า “ถ้าเอ็งปล่อยให้อารมณ์มาครอบงำ เอ็งก็จะเป็นผู้นำที่ตีไม่ได้” ตั้งแต่นั้นมาผมได้ปรับสิ่งที่พี่เขาสอนมาใช้ในการควบคุมดูแลน้อง ๆ กองร้อยพิเศษ นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเป็นผู้นำคือการไม่ละทิ้งผู้ใต้บังคับบัญชา กองร้อยพิเศษเราจะสนิทกันเหมือนพี่เหมือนน้อง ดังนั้นเวลาน้อง ๆ มีปัญหา น้อง ๆ ก็จะมาหาพี่ ๆ ขอคำแนะนำจากพี่ ๆ และนี่คือสิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกว่ามีค่า เพราะยังมีใครหลาย ๆ คนต้องการให้ผมช่วยเหลืออยู่ ดังนั้นเวลาน้อง ๆ มีปัญหาและผมไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้เพราะติดธุระสำคัญผมมักจะรู้สึกผิดอยู่ลึก ๆ ที่ไม่ได้เข้าไปช่วยน้อง ๆ แก้ปัญหา

ตลอดชีวิตการเป็นกองร้อยพิเศษของผมนั้นมีสิ่งที่ทำให้ผมประทับใจหลายอย่าง เพื่อนไม่ทิ้งกัน พี่ไม่ทิ้งน้อง การสวนสนามผ่านหน้าพระที่นั่ง แต่สิ่งที่ผมประทับใจและภาคภูมิใจที่สุดคือ การได้เป็นที่ปรึกษาให้แก่ประธานกองร้อยพิเศษสุรสีห์ รุ่นที่ 37 น้องเขาเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นและมีความอดทนสูง บางทีมีมากกว่าผมเสียอีก แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ผมประทับใจมากที่สุดคือเขาได้กล่าวไว้ว่า “ไม่มีคำว่าแพ้ ในพจนานุกรมของผู้ชนะ” นั้นหมายความว่า ไม่ว่าจะมียุทธศรคหนักหนาซึกเพียงใดเราก็ต้องชนะอุปสรรคนั้นให้ได้ ดังสำนวนของผมที่ว่า “เทือกเขาที่ว่าสูงยังอยู่ใต้เท้าของบุรุษผู้ไม่ละความพยายาม”

สิ่งสุดท้ายที่ผมอยากฝากไว้สำหรับน้อง ๆ กองร้อยพิเศษทุกนายคือ กองร้อยพิเศษไม่ได้หยุดแค่ 39 ปี แต่กองร้อยพิเศษสุรสีห์จะต้องอยู่คู่กับโรงเรียนอัสสัมชัญไปนานเท่านั้น และสำหรับผู้ที่ไม่ได้เป็นกองร้อยพิเศษหากมีความสนใจก็สามารถเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของพวกเราได้เช่นกัน

- The only easy day was yesterday. -
วันเดียวที่แสนง่ายดาย คือเมื่อวาน

การออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ

โดย มาสเตอร์นริศร วงศ์ปัทมา

ความหมาย การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพเพื่อเพิ่มหรือคงไว้ซึ่งความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและปอด โดยมีขบวนการใช้ออกซิเจน ในขบวนการเผาผลาญ เพื่อให้เกิดพลังงานสำหรับการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง จึงมีชื่อเรียกการออกกำลังกายชนิดนี้ว่า AEROBIC EXERCISE

รูปแบบการออกกำลังกาย มีหลากหลายชนิด เช่น วิ่งเหยาะ, เดินเร็ว, ซีจี้กรยาน, ว่ายน้ำ, เต้นแอโรบิค, ฟุตบอล, บาสเกตบอล, เทนนิส, แบดมินตัน, ตระกร้อข้ามตาข่าย, วอลเลย์บอล เป็นต้น

ประโยชน์ต่อสุขภาพ

1. ระบบไหลเวียนโลหิต

- 1.1 ทำให้กล้ามเนื้อหัวใจแข็งแรงมากขึ้น สามารถสูบฉีดโลหิตได้ปริมาณมากขึ้น
- 1.2 เพิ่มหลอดเลือดฝอยมาเลี้ยงกล้ามเนื้อหัวใจมากขึ้น
- 1.3 ลดอัตราการเต้นของหัวใจ ทั้งในขณะพัก และขณะออกกำลังกาย ทำให้ไม่เหนื่อยง่าย
- 1.4 ลดแรงต้านทานส่วนปลายของหลอดเลือดฝอยทำให้ความดันโลหิตลดลงทั้งขณะพัก และ ขณะออกกำลังกาย ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคความดันโลหิตสูง

2. ระบบหายใจ

- 2.1 ความจุปอดเพิ่มขึ้น ทำให้การแลกเปลี่ยนออกซิเจนมากขึ้น
- 2.2 เพิ่มปริมาณโลหิตไปสู่ปอด ทำให้การไหลเวียนของปอดดีขึ้น
- 2.3 เพิ่มประสิทธิภาพในการแลกเปลี่ยนก๊าซที่ปอด ทำให้ประสิทธิภาพการหายใจดีขึ้น

3. ระบบชีวเคมีในเลือด

- 3.1 ลดปริมาณคอเลสเตอรอล (Cholesterol) และไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) จึงลดอัตราเสี่ยงต่อโรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน และโรคหลอดเลือดสมองอุดตัน
- 3.2 เพิ่ม HDL Cholesterol ซึ่งช่วยลดการเป็นโรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน
- 3.3 ลดน้ำตาลส่วนเกินในเลือด เป็นการช่วยป้องกันโรคเบาหวาน

4. ระบบประสาทและจิตใจ

- 4.1 ลดความวิตกกังวลและคลายความเครียด
- 4.2 มีความสุขและรู้สึกสบายใจจากสาร Endorphin ที่หลั่งออกมาจากสมองขณะออกกำลังกาย

ขั้นตอนและหลักในการปฏิบัติ

ถ้ามีอายุมากกว่า 35 ปี ควรตรวจสอบสุขภาพ ว่ามีโรคหัวใจหรือไม่ก่อนการออกกำลังกายชนิดนี้ ควรรู้วิธีเหยียดและยืดกล้ามเนื้อ รวมทั้งอุ่นเครื่อง (Warm up) และเบาเครื่อง (Cool down) หลักในการปฏิบัติ เป็นการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่อย่างน้อย 1 ใน 6 ส่วนของร่างกาย ออกกำลังอย่างสม่ำเสมอ

คำศัพท์

- Frequency (F) หมายถึงความถี่ในการออกกำลังกายใน 1 สัปดาห์ อย่างน้อย 3 วัน อย่างมาก 6 วัน
- Intensity (I) หมายถึงความหนักในการออกกำลังกาย ใช้อัตราการเต้นของชีพจรเป็นเกณฑ์ ให้ได้ประมาณ ระหว่างร้อยละ 70-90 ของอัตราเต้นสูงสุดของหัวใจ ซึ่งสามารถคำนวณได้จาก การนำอายุไปลบออกจากเลข 220

ตัวอย่างเช่น ชายอายุ 20 ปี จะใช้ความหนักในการออกกำลังกายชนิดนี้เท่าใด

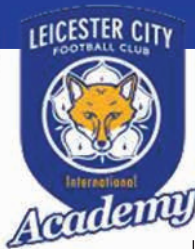
คำตอบคือ $(220-20) \times$ อัตราการเต้นของชีพจร 70 ถึง 90 ทหาร 100 เท่ากับ 140 ถึง 180 ครั้งต่อนาที
Time (T) หมายถึง ช่วงเวลาในการออกกำลังกายในแต่ละวัน อย่างน้อย 10-15 นาที ใน 6 วัน อย่างมาก 30-45 นาทีใน 3 วัน.....

ราวิน มหจินดาวงษ์ กับ 1 ในจิ้งจอก สายพันธุ์สยาม

มันเป็นข่าวดีของพวกเขา
ชาวอัสสัมชัญ ที่มีนักฟุตบอลคุณภาพคับแก้ว
ของโรงเรียนอัสสัมชัญ
“เช็คกัน” ราวิน มหจินดาวงษ์
นักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ
เลขประจำตัว 46001 ได้เป็น 1 นักเตะเยาวชนไทย
ที่ผ่านการคัดเลือก ให้ร่วมเป็น
“จิ้งจอกสายพันธุ์สยาม” ไปฝึกทักษะทางฟุตบอลที่
สโมสรฟุตบอล เลสเตอร์ ซิตี้
ของพรีเมียร์ลีก อังกฤษ

โดย กองบรรณาธิการ

โรงเรียนอัสสัมชัญ

> นายราวิน มหจินดาวงษ์ (เช็คกัน)

โดยกลุ่มบริษัท คิง เพาเวอร์
เจ้าของสโมสร “สุนัขจิ้งจอก” เลสเตอร์
ซิตี ในเวทพรีเมียร์ลีก อังกฤษ จัดหา 16
นักเตะเยาวชนไทย เพื่อเข้าฝึกทักษะ ณ
เลสเตอร์ ซิตี้ อะคาเดมี่ ประเทศอังกฤษ ใน
โครงการ “ตามล่าจิ้งจอกสายพันธุ์สยาม”
Fox Hunt Leicester City Academy ซึ่ง
วัตถุประสงค์ของโครงการนี้ คือ ให้เยาวชน
ไทย ได้มีโอกาสเดินทางไปเล่นลีกอาชีพที่
ต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ลีกอังกฤษ หรือ
ลีกยุโรปต่าง ๆ ซึ่งทางศูนย์ฝึกเลสเตอร์ ซิตี้
อะคาเดมี่ ได้รับการยกย่องว่าเป็นอะคาเดมี่
ที่ดีที่สุด 1 ใน 10 อันดับแรกของอังกฤษ
นับว่าเป็นโอกาสดีของเยาวชนไทยที่จะได้
รับโอกาสเข้าร่วมฝึกฝนและเรียนรู้ทักษะ
ฟุตบอลแบบมืออาชีพกับสโมสรเลสเตอร์ ซิตี้

โครงการ “ตามล่าจิ้งจอกสายพันธุ์สยาม” เปิดรับสมัครเยาวชนไทยอายุไม่เกิน 16 ปีจากทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2557 ที่ผ่านมา ก่อนจะทำการคัดเลือกรอบแรกจาก 5 สนามทั่วประเทศทั้งหมด เพื่อคัดเอาตัวแทนสนามละ 22 คน รวมทั้งหมด 110 คน ซึ่งเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ได้คัดเลือกรอบตัดสิน ณ สนามกีฬากองทัพบก กรุงเทพมหานคร ในการหา 16 ผู้เล่นที่ดีที่สุด ที่จะเข้าร่วมฝึกฝนและเรียนรู้ทักษะฟุตบอลแบบมืออาชีพกับสโมสรเลสเตอร์ ซิตี้ เป็นเวลา 2 ปีครึ่ง

นอกจากนี้ คิง เพาเวอร์ ได้มอบทุนการศึกษาให้เข้าเรียนระดับไฮสคูล ที่โรงเรียน Ratcliffe College (เรตคลิฟ คอลเลจ) เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสให้ทั้ง 16 คน ได้เรียนหนังสือและภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการฝึกฟุตบอล ซึ่ง ธาวัน มหจินดาวงษ์ ได้รับเลือก เป็น 1 ใน 16 นักฟุตบอล ได้เข้าไปฝึกซ้อมอยู่ในระบบ ทีมเยาวชน เลสเตอร์ ซิตี้ เป็นเวลา 2 ปีครึ่ง เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2558 โดยจะฝึกซ้อมกับทีม U-16 เหมือนกับเด็กทุกคนที่อยู่ใน อะคาเดมี่ หากใครผลงานเข้าตาจะส่งไปเล่นกับทีมยุโรป 1 ปี เพื่อเพิ่มโอกาสคว้า “เวิร์ค เพอร์มิต” หรือใบอนุญาตทำงานในประเทศยุโรป พร้อมทั้งมีโอกาสที่จะได้เซ็นสัญญากับ “จิ้งจอกสีน้ำเงิน” สโมสรเลสเตอร์ ซิตี้

“เช็คเก้น” ธาวัน มหจินดาวงษ์ บอกกับทางกองบรรณาธิการ ผ่านจากประเทศอังกฤษว่า “มีทุกความรู้สึกเลยครับ ทั้งรู้สึกภูมิใจในตัวเอง ที่ได้รับเลือกเป็น 1 ใน 16 คน บางครั้งก็รู้สึกท้อบ้างครับ ไม่เคยนึกเลยว่าคนอังกฤษจะเก่งได้ขนาดนี้ แล้วก็รู้สึกมุ่งมั่นกว่าเดิม รู้สึกอยากเก่งกว่านี้ ตัวเองยังพัฒนาไปได้มากกว่านี้

สำหรับการฝึกส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การเข้าใจเกม ว่าเรามีหน้าที่อะไรในตำแหน่งเราและต้องทำอะไรในเวลานั้น เป้าหมายตอนนี้อยากทำให้เต็มที่ที่สุด ส่วนผลจะออกมาเป็นอย่างไร จะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลัง

อยากจะฝากถึงชาวอัสสัมชัญ คอยเป็นกำลังใจให้ผมด้วย ผมเอง จะมุ่งมั่น ขยัน อดทน ฝึกฝนให้ดีที่สุด”

ขอกำลังใจของชาวอัสสัมชัญ ให้กับ “เช็คเก้น” ธาวัน มหจินดาวงษ์ เพื่ออนาคตจะได้ก้าวสู่นักฟุตบอลอาชีพกับสโมสรชั้นนำของอังกฤษครับ

50 ปี จตุรมิตรสามัคคี

“50 ปีสี่พี่น้องต่างปอรรักกัน” ฟุตบอลแห่งประเทศไทยระดับชาลัน

เรื่อง/ภาพ : กองบรรณาธิการ

การแข่งขันฟุตบอลนักเรียนชาลัน ที่เป็นประวัติศาสตร์มายาวนานและเป็นมนต์ขลังทุกครั้ง ตลอดระยะเวลา 50 ปี เห็นจะหนีไม่พ้น ฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ที่มีบรรดา 4 โรงเรียนดังและเก่าแก่ มาร่วมพาดแข้ง ประกอบด้วย โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และโรงเรียนเทพศิรินทร์ ซึ่งปีนี้ โรงเรียนอัสสัมชัญ รั้งหน้าสื่อเป็นเจ้าภาพในการดำเนินการจัดการแข่งขัน ใช้สโลแกนที่ว่า ฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 27 “50 ปี สี่พี่น้องต่างปองรักกัน” โดยมี ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นประธานจัดการแข่งขัน

สำหรับฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 27 นี้ โรงเรียนอัสสัมชัญ จับมือกับอีก 3 โรงเรียน เดินหน้าเตรียมงานเต็มที่ให้สมกับการเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ 50 ปี การจัดการแข่งขัน โดยมีคอนเซ็ปงานที่มุ่งเน้นเรื่องความรัก ความสามัคคี ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมือนกับครั้งแรกเริ่มในการจัดการแข่งขัน นอกเหนือจากฟุตบอลที่เปิดศึกลูกหนังบนพื้นสนามหญ้าของสนามศุภชลาศัยแล้ว ยังมีการแปรอักษรที่สวยงามของนักเรียน 4 โรงเรียน ขบวนพาเหรดที่เกี่ยวกับพระอัจฉริยภาพด้านต่าง ๆ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ผ่านริ้วขบวน King with Soil Resource Management, King with Water Management, King with Renewable Energy, King with Sufficiency Economy and New Theory และพาเหรดสร้างสรรค์ Change Together Save the world นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมสร้างความสามัคคีของคณะกรรมการนักเรียน 4 สถาบัน กิจกรรมค่ายสามัคคีของนักฟุตบอล ทั้ง 4 โรงเรียนนักเรียนด้วย

การแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 27 นี้ จัดขึ้นในวันที่ 15, 17, 19 และ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ณ สนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ โดยได้รับเกียรติจาก ฯพณฯ พลเรือเอกชุมพล ปัจจุสานนท์ องคมนตรี (อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 18171) เป็นประธานในพิธีเปิดการแข่งขัน และ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 23595) เป็นประธานในพิธีปิดการแข่งขัน โดยแชมป์ในปีนี้ได้แก่ ทีมโรงเรียนอัสสัมชัญและโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ครองถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ร่วมกัน สำหรับการแข่งขันทัวร์นาเมนต์สามัคคี ครั้งที่ 28 จะเป็นหน้าที่ของโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เป็นเจ้าภาพต่อไป

สรุปผลการแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 27

ชนะเลิศ ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ และ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
รองชนะเลิศ อันดับที่ 2 ได้แก่ โรงเรียนเทพศิรินทร์
รองชนะเลิศ อันดับที่ 3 ได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

รางวัลนักกีฬาดีเด่น

โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้แก่ นายอดิศักดิ์ ช่อสูงเนิน
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ได้แก่ นายสันติภาพ จันทร์หอม
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้แก่ นายวรวิทย์ สถาพร
โรงเรียนเทพศิรินทร์ ได้แก่ นายณฤพล ภูมิมาศ

รางวัลนักกีฬามารยาทดี

โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้แก่ นายชินวัตร วงศ์ไชย
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ได้แก่ นายดนุเดช ตรีมงคลโชค
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้แก่ นายเฉลิมเกียรติ ภูโตะยา
โรงเรียนเทพศิรินทร์ ได้แก่ นายดุสิต มูฮัมหมัด

ผลการแข่งขันฟุตบอลสมัครเล่นครั้งที่ 27 “50 ปี สี่พี่น้องต่างปองรัก” ที่ผ่านมา

วันที่	รอบ	คู่แข่งชั้น			ผลการแข่งขัน
15พ.ย.57	แรก	กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	VS	เทพศิรินทร์	1-3 ประตู
15พ.ย.57	แรก	อัสสัมชัญ	VS	สวนกุหลาบวิทยาลัย	1-0 ประตู
17พ.ย.57	แรก	กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	VS	อัสสัมชัญ	3-0 ประตู
17พ.ย.57	แรก	เทพศิรินทร์	VS	สวนกุหลาบวิทยาลัย	1-0 ประตู
19พ.ย.57	แรก	เทพศิรินทร์	VS	อัสสัมชัญ	0-3 ประตู
19พ.ย.57	แรก	สวนกุหลาบวิทยาลัย	VS	กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	0-4 ประตู
22พ.ย.57	ชิงอันดับ 3	เทพศิรินทร์	VS	สวนกุหลาบวิทยาลัย	1-0 ประตู
22พ.ย.57	ชิงชนะเลิศ	อัสสัมชัญ	VS	กรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย	1-1 ประตู

รายชื่อผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนโรงเรียนอัสสัมชัญ บุคลากรฟุตบอลสมัครเล่นครั้งที่ 27 ประกอบด้วย

ที่ปรึกษาทีมทีมศักดิ์

คุณระวี โหลทอง
คุณไพฑูรย์ ชูติมากรกุล
ภราดา ดร.พิสูตร วาปีโส
ดร.ชาติชาย นรเศรษฐาภรณ์

ผู้อำนวยการโรงเรียน

ภราดา ดร.เดชาชัย ศรีพิจารณ์

อธิการโรงเรียน

ภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม

ผู้จัดการทีม

คุณกนกพันธ์ จุลเกษม

ผู้ช่วยผู้จัดการทีม

ดร.ชาติชาย พุคยภรณ์
คุณมนู สิทธิประศาสน์

ทีมงาน

คุณจุมพุต จาริกประสพโชค
คุณศุภฤกษ์ สิริระพันธ์
คุณศิริรัตน์ ต้นนุกิจ

ผู้ควบคุมทีม

มาสเตอร์โอภาส ธีราศักดิ์

หัวหน้าผู้ฝึกสอน

มาสเตอร์ประนุพงษ์ ปิ่นสุวรรณ

ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน

มาสเตอร์สมชาย ยงอมรพันธุ์
มาสเตอร์เชี่ยวชาญ แพรขุนทด
นายชยันต์กร เกิดโต

เจ้าหน้าที่ทีม

นายสารัช พวงทรัพย์

แพทย์ประจำทีม

นายชัยดี โพธิ์พบูลย์ชัย

ที่ปรึกษาด้านเทคนิค

นายประเสริฐ ช้างมูล

รายชื่อนักฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ

1. กัตัญญู	ทรงโค
2. เสฎฐวุฒิ	หลิมจานนท์
3. วรภาพ	พงษ์สุวรรณ
4. นฤตม	ทิพย์มณฑล
5. ชินวัฒน์	วงศ์ไชย
6. ปวริศ	ยงค์ตระกูล
7. ปฏิพัทธ์	คำศักดิ์
8. ชยธร	ไกรรินทร์
9. สิทธิพร	แก้วอ่อน
10. พลชัย	โชคมงคล
11. ทัดพงศ์	อรัญญานารถ
12. อดิศักดิ์	ซอสูงเนิน
13. สถาพร	ทิมมี
14. อัครวิชญ์	เสมารัมย์
15. รัตติภูมิ	จรงค์เจริญ
16. ปฏิพัทธ์	เลี้ยงพงษ์
17. ภาณุวัฒน์	เกลี้ยงทอง
18. ชนม์ชนก	ศานติชล
19. ถาวร	บัวชุม
20. อำนวย	เนื่ออ่อน
21. ธิปกรณ์	รังษีสว่าง
22. กฤษณะ	หงษ์เวียงจันทร์
23. ทศพร	เต็งรัตนประเสริฐ
24. ชินภัทร	พลดี
25. ธนภฤต	วงศ์ลิขิต

เปิดตำนานนักฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 1 “สี่พี่น้องต่างบองรักกัน”

ตำนานลูกหนังจตุรมิตรสามัคคี โรงเรียนอัสสัมชัญ

คุณคณิต สุธะนันท์

อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 18014

ผู้อำนวยการฝ่าย บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) บริษัทไครีออสฟิตน์

คุณคณิต สุธะนันท์ เล่าให้เราฟังว่า ตอนที่เล่นฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 1 ได้เล่นในตำแหน่งกองกลาง และรับหน้าที่เป็นหัวหน้าทีม โดยมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมร่วมกับทั้ง 4 โรงเรียน ในปี พ.ศ. 2507 บรรยากาศในครั้งแรก ยุคนั้นถือว่าเป็นรายการที่ยิ่งใหญ่มาก ๆ ประกอบไปด้วยกองเชียร์ ซึ่ง อัสสัมชัญ ถือว่าเป็นต้นแบบของการเชียร์ที่เป็นรูปแบบในการแปรอักษร มีแดนเชียร์ของ 4 โรงเรียน ที่สร้างสีสันให้กับบรรยากาศ

ความรู้สึกส่วนตัว ถือว่าการเล่นในฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่และน่าตื่นเต้นมาก เพราะว่าได้เข้าไปแข่งขัน ในสนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสนามที่มีมณฑลิ่งและใหญ่โตมาก เสียงเชียร์จากกองเชียร์ของทั้ง 4 สถาบัน ถือว่ายิ่งใหญ่ เสียงเชียร์ก็ก้อง ครั้งแรกที่ลงสนาม ยอมรับว่าตื่นเต้นมาก กระอักกระอ่วนจนขนาดเอาเจียนออกมา แข่งขันกันแบบสุดชีวิตสนุกสนามมากครับ

ทีมฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญ ในสมัยนั้นค่อนข้างสมัครเล่น แต่มีรูปแบบที่ดี มีพัฒนาการในการสร้างสรรค์ ปรากฏออกมาเรื่อย ๆ ทีมฟุตบอลอัสสัมชัญ เริ่มจากทีมเล็ก ๆ ส่งแข่งขันภายในบ้าง ภายนอกบ้าง เพราะฉะนั้นนักฟุตบอลของอัสสัมชัญ จะต้องเป็นคนที่รักและอยากที่จะเล่นจริง ๆ ในยุคสมัยนั้น มีมาสเตอร์สมศักดิ์ สุวรรณภริมย์ เป็นหัวหน้าผู้ฝึกสอน ที่ได้ดูแลและอุทิศเวลาให้กับทีมฟุตบอลของโรงเรียนเรา จนทีมมีความแข็งแกร่ง ซึ่งแตกต่างจากในยุคปัจจุบันที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน จนตนเองรู้สึกว่าจะอยากมาเล่นฟุตบอลของโรงเรียนอัสสัมชัญในสมัยนี้

สิ่งที่ได้จากการแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี การเป็นนักกีฬามีแต่ผลดี ไม่มีเสีย การเป็นนักฟุตบอลอัสสัมชัญ ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจ มีโอกาสได้ใส่เสื้อของทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ ส่วนความสัมพันธ์ของพี่น้องสี่โรงเรียน เป็นความผูกพัน ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในสนามและนอกสนาม เวลาจบมาแล้วได้มีโอกาสร่วมงานกัน ได้มีโอกาสทำธุรกิจร่วมกัน จะรู้สึกมีความผูกพันสนิทสนมกันมากกว่าสถาบันอื่น

ตำนานลูกหนังจตุรมิตรสามัคคี โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

คุณนครินทร์ ปีติวงษ์

BCC รุ่น 111

คุณนครินทร์ ปีติวงษ์ เล่าให้ฟังว่า ตนได้เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลทั้งฟุตบอลประเพณีกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กับ อัสสัมชัญ และฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี โดยเล่นฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 1 ในตำแหน่งเซ็นเตอร์ฮาล์ฟ ซึ่งบรรยากาศการแข่งขันครั้งแรก เป็นการตกลงร่วมกัน 4 โรงเรียน ที่เป็นนิมิตหมายที่ดีที่โรงเรียนในสังกัด โรงเรียนฝรั่ง 2 โรงเรียน และโรงเรียนไทย 2 โรงเรียน มาแข่งขันฟุตบอลร่วมกัน เปรียบเสมือนการแข่งขันของฟุตบอลร่วมกันของโรงเรียน วัดไทยโรงเรียนวัดฝรั่ง บรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่นและความสามัคคี มีทั้งนักเรียนและศิษย์เก่าทั้ง 4 สถาบัน เข้าร่วมร่วมชมและเชียร์เต็มสนามศุภชลาศัย สนามกีฬาแห่งชาติ

สิ่งที่ได้จากการแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ปกติฟุตบอลแข่งขันกันสองทีม เราก็มีเพื่อนใหม่แค่โรงเรียนเดียว พอเป็นฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ได้แข่งขันกันสี่โรงเรียนทำให้ผมมีเพื่อนเพิ่มขึ้นอีกเป็นสามโรงเรียน ในอนาคตเมื่อเราจบการศึกษาไปแล้ว เราก็ไปประกอบธุรกิจ ก็จะได้ช่วยเหลือกัน เป็นจตุรมิตรทั้งกีฬาและทั้งธุรกิจ ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีที่เรามีมิตรจากการเริ่มต้นของกีฬา

อยากให้การแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี เป็นกิจกรรมที่สร้างมหามิตร การแข่งขันถ้าเราตั้งเป้าหมายไปที่ชัยชนะเป็นตัวตั้งแล้ว ความสามัคคีจะไม่เกิดขึ้น อยากให้ผลแพ้ชนะเป็นองค์ประกอบหนึ่ง แพ้ชนะเป็นเรื่องของกีฬา แต่ถ้าเราใช้การแข่งขันกีฬาฟุตบอลนี้มาทำความรู้จักกันนอกเวลาการแข่งขัน หรือหลังจบการแข่งขัน จะเป็นการประสบความสำเร็จในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็ด้านการศึกษา หรือแม้กระทั่งด้านธุรกิจ การช่วยเหลือกันในภายนอกมีมากมายมหาศาลกว่าผลการแข่งขัน ฝากให้น้อง ๆ รุ่นหลังช่วยกันประคับประคองการแข่งขันรายการนี้ให้มีตลอดไป และเป็นที่ยึดจำของคนรุ่นหลังสืบไป

ตำนานลูกหนังจตุรมิตรสามัคคี โรงเรียนเทพศิรินทร์

คุณประสาน ตันประเสริฐ

นักเรียนเก่าเทพศิรินทร์ รุ่นที่ 06-08

คุณประสาน ตันประเสริฐ บอกกับเราว่า ตอนเล่นฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ครั้งที่ 1 ตนเองเล่นในตำแหน่งกองหน้า ทั้งศูนย์หน้าและในขวา บรรยากาศการแข่งขันครั้งแรก เป็นการกำหนดมาจากทางผู้ใหญ่ทั้ง 4 โรงเรียน ส่วนนักกีฬาเอง มีความกระตือรือร้นที่อยากจะเล่น แต่ในความอยากเล่นก็มีภาระหน้าที่ที่เด็กนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่จะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามเป็นโอกาสที่ทุกคนอยากจะเล่นในเกมนี้ ครั้งแรกเป็นการจัดประกายในกลุ่มพวกเรา เปิดโอกาสเพื่อให้เราได้หาเพื่อนเพิ่ม แล้วเราก็มีเพื่อนจริง ๆ จากเมื่อก่อนสนิทกันแค่เทพศิรินทร์ สวนกุหลาบวิทยาลัย แต่จตุรมิตรทำให้เรามีเพื่อนเพิ่มอีก 2 สถาบัน การที่ได้เข้าไปสัมผัสจริง ๆ บรรยากาศเต็มไปด้วยมิตรภาพ ผลการแข่งขันในครั้งแรก แทบจะไม่มีใครสนใจด้วยซ้ำ เรามีมิตรภาพ มีแต่รอยยิ้ม แม้การเล่นของนักฟุตบอลที่ทุกคนทุ่มเทเพื่อเอาชัยชนะ แต่ก็ได้ถึงขนาดต้องชนะเสมอไป

ตนเองคิดว่า ได้เพื่อน และได้ในคุณค่าทางกีฬา เป็นความคิดในตอนเป็นเด็ก แต่ปัจจุบันแล้วถ้ามองย้อนกลับไปอดีตผู้คิดโครงการนี้ขึ้นมา ไม่ใช่แค่เป็นการสร้างแนวความคิดในการรับผิดชอบต่อสังคม ที่เรียกกันว่า CSR หรือ CSV แล้ว มันมากกว่านั้น สิ่งที่สอนเรา คือ การทำงานเป็นทีม ไม่ใช่ทีมเราเอง รวมไปถึงทีมอื่น ๆ ด้วย ซึ่งทุกทีมต้องเล่นกันด้วยมิตรภาพ ถึงจะสร้างมิตรภาพกันจริง

การแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตรสามัคคี ทุกคนมีส่วนร่วม และต้องดูแลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด ให้มีความเสมอภาค ซึ่งทุกคนต้องมีต้นทุนที่เท่ากัน จัดให้เสมอภาคกัน ไม่ใช่บอกตัวเองว่าสถาบันเราเตรียมมาดี พร้อมจะถล่มเพื่อนต่างสถาบันเต็มที่ ซึ่งนั่นไม่ใช่จุดมุ่งหมาย อยากจะฝากน้อง ๆ ว่า ถ้าเราดูแลผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียได้ดี เราก็จะได้จตุรมิตรที่สมบูรณ์ที่สุด และจะเป็นการสร้างทีมที่สมบูรณ์แบบ

ตำนานลูกหนังจตุรมิตรสามัคคี โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

คุณทวีสิน ดวงมณี

OSK เลขประจำตัว 13298 รุ่นที่ 78

คุณทวีสิน ดวงมณี เล่าให้ฟังว่า การจัดการแข่งขันฟุตบอลจตุรมิตร เกิดขึ้นจากการหารือของผู้บริหารทั้ง 4 โรงเรียนว่า ในอดีตที่ผ่านมา หลังการแข่งขันฟุตบอลในรายการอื่น ๆ จะมีการทะเลาะวิวาทกันหลังเกมการแข่งขันเกือบจะทุกครั้ง เพื่อเป็นต้นแบบแห่งความสามัคคี ทั้ง 4 โรงเรียนจึงเห็นพ้องต้องกันที่จะสร้างความสามัคคีของเราสี่พี่น้องของเราผ่านการแข่งขันฟุตบอล ตอนนั้นตนเองเล่นในตำแหน่งกองกลางฝั่งขวา ซึ่งได้แชมป์เป็นครั้งแรกของการแข่งขัน ซึ่งบรรยากาศการแข่งขันสนุกมาก เขียร์กันสนุก ใครแข่งกับใครกองเชียร์จะนั่งติดกันเลย เขียร์กันด้วยความสนุก ไม่มีการกระทบกระทั่งกัน มีการปรอ้อกษรของทั้ง 4 โรงเรียน คิดภาพปรอ้อกษรที่สวยงาม

การที่เข้าร่วมแข่งขัน เราได้ในสิ่งที่คิดไม่ถึงในชีวิตประจำวัน ดูจากหน้าที่การงานที่ทำ ความเป็นผู้นำ รวมถึงการเข้าไปทำงาน ได้เพื่อนทั้ง 4 โรงเรียน ในการช่วยเหลือกัน เมื่อก่อนหลังจบการแข่งขัน แต่ละโรงเรียนจะหมุ่นเวียนกันเป็นเจ้าภาพในการเลี้ยงอาหารกัน จนครบทั้ง 4 โรงเรียน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของผู้บริหารทั้งสี่สถาบัน คือ ความสามัคคี ปัจจุบันเพื่อนทั้ง 4 สถาบัน ก็ยังเป็นเพื่อนกันจนทุกวันนี้ และประโยชน์อีกอย่างหนึ่งคือ การมีร่างกายที่แข็งแรง การมีสปิริต มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย ไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว ต้องขอขอบคุณจตุรมิตรที่ทำให้ได้สิ่งเหล่านี้มา

อยากฝากนักกีฬาทุกคน การเล่นกีฬาต้องเล่นให้เป็น คือ เล่นด้วยใจ เล่นให้สนุกสนาน เรื่องแพ้ชนะเป็นเรื่องเล็ก เพราะกีฬาต้องมีแพ้มีชนะ แล้วทำให้เราได้ฝึกความอดทน เวลาออกไปทำงานโดยหัวหน้าที่เราก็คงสามารถที่จะอดทนได้ เพราะเราผ่านประสบการณ์ความอดทนจากฟุตบอลจตุรมิตรมาแล้ว สุดท้ายอยากฝากถึงนักเรียนปัจจุบัน ให้ตั้งใจเรียน พร้อมทั้งหากิจกรรมทำร่วมไปด้วย เพราะกิจกรรมเป็นการสร้างเพื่อนทั้งในสถาบันเดียวกันและต่างสถาบัน ส่วนการเชียร์ฟุตบอล ก็ต้องเป็นผู้ชมและผู้เชียร์ที่ดี รู้จักเชียร์และให้กำลังใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และรู้ถ้อย ไม่ต่างกับนักกีฬาเช่นกัน

บาสเกตบอลอัสสัมชัญ คลื่นลูกใหม่แห่งวงการยัดห่วงชาติ

โดย... งานประชาสัมพันธ์

ทีมบาสเกตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ นับว่าเป็นที่รู้จักและยอมรับให้เป็นทีมอันดับต้น ๆ ของทีมบาสเกตบอลระดับนักเรียน เนื่องจากตลอดระยะเวลากว่า 7 ปี ที่การก้าวเข้ามาของผู้จัดการทีม คุณคุณณะ วชิไกรลาศ อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 25558 เลือดเนื้อชาว “แดงขาว” อัสสัมชัญ ทำให้ทีมบาสเกตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ มีการพัฒนาที่เป็นระบบมากขึ้น มีทีมโค้ชที่มากด้วยประสบการณ์ทั้งแผนกประถมและมัธยม ไม่ว่าจะเป็น มาสเตอร์พิสิทธ์ศักดิ์ ฟักทอง และคุณครูงานกีฬาโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม มาสเตอร์ธงชัย มุขพันธ์ มาสเตอร์ภูริพันธ์ โชติศิริธัญธนนท์ มาสเตอร์นันท์วัจน์ สุวรรณพิสิทธ์ ของแผนกมัธยม พร้อมด้วย คุณณภดล เองศิริดำรงกุล คุณพรชัย รุจิตานนท์ เป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีชมรมบาสเกตบอลผู้ปกครองอัสสัมชัญ ที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง ในการจัดกิจกรรม และสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มกำลังความสามารถ และที่สำคัญ เป็นแรงสนับสนุนที่มาด้วยความ “เต็มใจ”

สำหรับผลงานทีมบาสเกตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ ตลอดปีการศึกษา 2557 ที่ผ่านมา เรียกได้ว่า กวาดรางวัลเป็นกอบเป็นกำ ทั้งถ้วยเล็กถ้วยใหญ่ โดยเฉพาะถ้วยที่เป็นถ้วยประวัติศาสตร์ของโรงเรียนอัสสัมชัญ คือ ถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ กับการแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน รายการ “สปอนเซอร์ ไทยแลนด์ แชมป์เปียนชิพ” ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย รุ่นอายุ 13 ปี เราสามารถครองแชมป์ติดต่อกันถึง 2 สมัย ซึ่งในปีการศึกษา 2558 ทางนักกีฬาและทีมงานทุกคน ต่างทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจในการฝึกซ้อม เพื่อจะคว้าแชมป์สมัยที่ 3 กลับมาครองให้ได้

เพื่อเป็นการก้าวรันทัดถึงความสำเร็จ เรามาดูพร้อมกันว่ ตลอดปีการศีกษา 2557 ทีมบาสเกตบอลอัสสัมชัญ ด้รับรางวัลอะไรบ้างครับ

รุ่นอายุ 12 ปี

ชนะเลิศ การแข่งขันกีฬามินิบาสเกตบอล (STREET BASKETBALL) วันสถาปนากรมพลศีกษา ครบรอบ 81 ปี ประจำปี 2557

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนกรมพลศีกษา ประจำปีการศีกษา 2557

รองชนะเลิศอันดับที่ 1 การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนกรมพลศีกษา ประจำปีการศีกษา 2557

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน “เอซีที บาสเกตบอล แชมเปียนชิพ 2014”

รุ่นอายุ 13 ปี

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ “สปอนเซอร์ ไทยแลนด์ แชมเปียนชิพ 2014” รอบคัดเลือกภาคนครหลวง

ชนะเลิศ ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ การแข่งขันบาสเกตบอล นักเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ “สปอนเซอร์ ไทยแลนด์ แชมเปียนชิพ 2014” ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน โรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา

รุ่นอายุ 14 ปี

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอล “วัดปากน้ำคัพ 2557”

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนโพรมิสต์ไทยแลนด์ ศีกเยาวชนชิงแชมป์บาสเกตบอล 2014 รอบคัดเลือกตัวแทนภาคกลาง

รองชนะเลิศ อันดับที่ 1 การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนโพรมิสต์ไทยแลนด์ ศีกเยาวชนชิงแชมป์บาสเกตบอล 2014 รอบชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนชิงถ้วยผู้บัญชาการทหารอากาศครั้งที่ 43 ประจำปี 2557

รองชนะเลิศอันดับที่ 1 การแข่งขันกีฬามินิบาสเกตบอล (STREET BASKETBALL) วันสถาปนากรมพลศีกษา ครบรอบ 81 ปี ประจำปี 2557

รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันกีฬามินิบาสเกตบอล (STREET BASKETBALL) วันสถาปนา กรมพลศีกษา ครบรอบ 81 ปี ประจำปี 2557

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี “อัสสัมชัญ บาสเกตบอล อินวิเตชั่น 2014”

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน รุ่นอายุ 14 ปี รายการ “วัดปากน้ำคัพ 2558” ซึ่งถ้วยเกียรติยศ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียนกรมพลศีกษา ประจำปีการศีกษา 2557

รุ่นอายุ 15 ปี

รองชนะเลิศ อันดับที่ 1 บาสเกตบอลนักเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ “สปอนเซอร์ ไทยแลนด์ แชมเปียนชิพ 2014” รอบคัดเลือกภาคนครหลวง

รองชนะเลิศอันดับที่ 2 บาสเกตบอลนักเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ “สปอนเซอร์ ไทยแลนด์ แชมเปียนชิพ 2014” ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน โรงเรียนนานาชาติบางกอกพัฒนา

รองชนะเลิศ อันดับที่ 1 การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน “อัสสัมชัญ บาสเกตบอล แชมเปียนชิพ 2015”

รุ่นอายุ 16 ปี

รองชนะเลิศอันดับที่ 1 การแข่งขันกีฬามินิบาสเกตบอล (STREET BASKETBALL) วันสถาปนากรมพลศีกษา ครบรอบ 81 ปี ประจำปี 2557

รองชนะเลิศอันดับที่ 2 การแข่งขันกีฬามินิบาสเกตบอล (STREET BASKETBALL) วันสถาปนากรมพลศีกษา ครบรอบ 81 ปี ประจำปี 2557

ชนะเลิศ การแข่งขันบาสเกตบอลนักเรียน “อัสสัมชัญ บาสเกตบอล แชมเปียนชิพ 2015”

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ชนะเลิศ การแข่งขันกีฬานักเรียนโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14

คุณกฤษณะ วจิโรลาศ ผู้จัดการทีม

เส้นทาง การเดินทาง มาของ การ เรียน การสอน ภาษาจีน

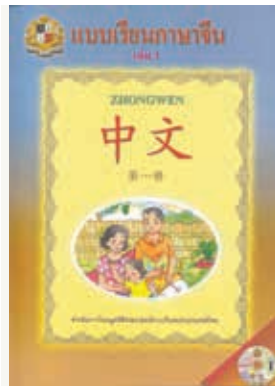
ของโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์ และโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์ แผนกประถม

ระดับประถมศึกษา

การเรียนการสอนภาษาจีนนั้น อยู่คู่กับสังคมไทย มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 แต่เป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากเหตุผลบางประการทางการเมือง เพราะรัฐบาลมองว่าโรงเรียนจีนเป็นแหล่งชองสุ่มทางการเมือง จึงมีการสั่งปิดโรงเรียนจีนทั่วประเทศ หรือหากต้องการทำการสอนภาษาจีนนั้น จะต้องอยู่ในเงื้อมมือของรัฐบาลในยุคนั้น

หลังจากประเทศจีนเปิดประเทศ ซึ่งการเปิดประเทศของจีนนั้น มีอิทธิพลต่อสังคมโลก ในด้านเศรษฐกิจและสังคม จนกระทั่งในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ซึ่งเป็นรัฐบาลของ นายอานันท์ ปันยารชุน ได้ยกเลิกการควบคุมการเรียนการสอนภาษาจีน โดยมีมติให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรี และภาษาจีนก็ได้รับการยกระดับให้เทียบเท่ากับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

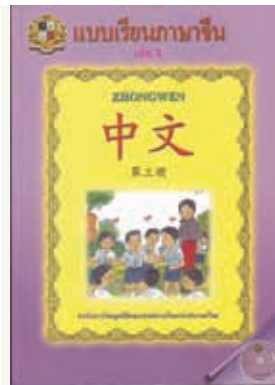
สำหรับโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์และโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์แผนกประถมนั้น ในปี พ.ศ.2543 ปราดาสุรสิทธิ์ สุขชัย ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์ และเป็นอธิการเจ้าคณะเขตคาบเรีลแขวงประเทศไทย ซึ่งรักษาการในขณะนั้นด้วย ได้ตั้งศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนขึ้นที่โรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์แผนกประถม พร้อมกับแต่งตั้งอาจารย์ภาษาจีน-ไทย ระดับ ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา 12 ชั้นปี ต่อมาในปี พ.ศ.2548 ได้ย้ายศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนไปอยู่ที่โรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์พาณิชยการ และอยู่ในความดูแลปราดาสุรสิทธิ์ ฉันทวโรดม ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนอัลบั้มเวียนศาสตร์พาณิชยการอยู่ในขณะนั้น

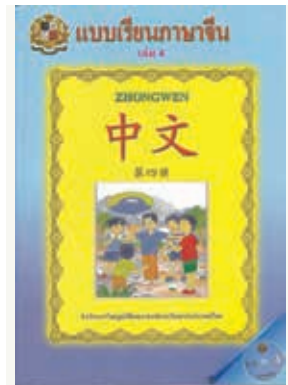
ภาษาจีนเล่ม 1
中文一

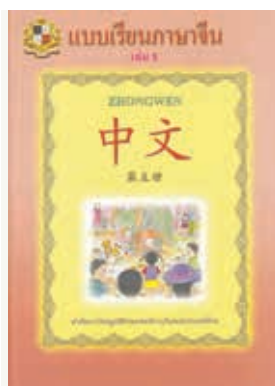
ภาษาจีนเล่ม 2
中文二

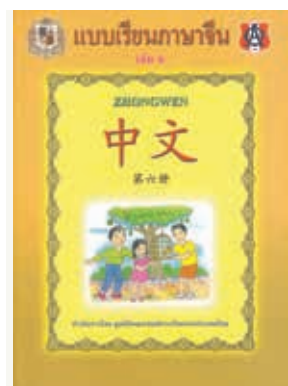
ภาษาจีนเล่ม 3
中文三

ภาษาจีนเล่ม 4
中文四

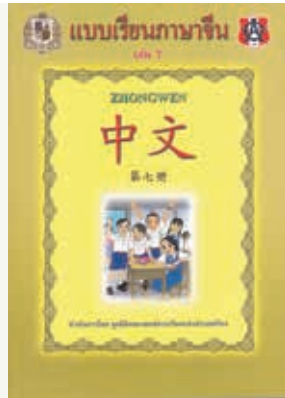
ภาษาจีนเล่ม 5
中文五

ภาษาจีนเล่ม 6
中文六

ระดับมัธยมศึกษา

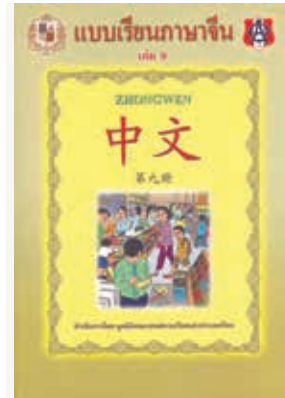
ภาษาจีนเล่ม 7

中文七

ภาษาจีนเล่ม 8

中文八

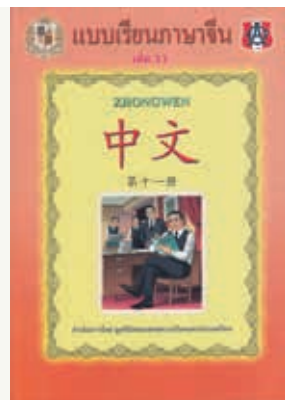
ภาษาจีนเล่ม 9

中文九

ภาษาจีนเล่ม 10

中文十

ภาษาจีนเล่ม 11

中文十一

ภาษาจีนเล่ม 12

中文十一

ปัจจุบันโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้เปิดทำการสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ENGLISH PROGRAM) ส่วนโรงเรียนอัสสัมชัญได้เปิดทำการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เฉพาะหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ENGLISH PROGRAM) ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉพาะนักเรียนที่เรียนสายศิลป์-ภาษา (จีน) และหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ENGLISH PROGRAM)

ขอขอบคุณสำหรับการเอื้อเฟื้อข้อมูล	มิสอภิรญา	ยังยืนสิน	(โรงเรียนอัสสัมชัญ - AC)
	มิสสมใจ	ริมชลา	(โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ - ACC)
	มิสสุภาพร	กัมพละไพฑูรย์	(โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ - ACC)
	มิสสรรัตน์	ศรีสิทธิชัย	(โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ - ACC)

130 ปี

คนดีศรีอัสสัมชัญ

ในโอกาสครบรอบการสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ 130 ปี ภายใต้ชื่องาน “130 ปี คนดีอัสสัมชัญ” สมาคมอัสสัมชัญ โดยมีภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นประธาน ได้พิจารณาคัดเลือก อัสสัมชนิกดีเด่น 5 ท่าน โดยพิจารณาจากคุณลักษณะ 12 ประการ คือ

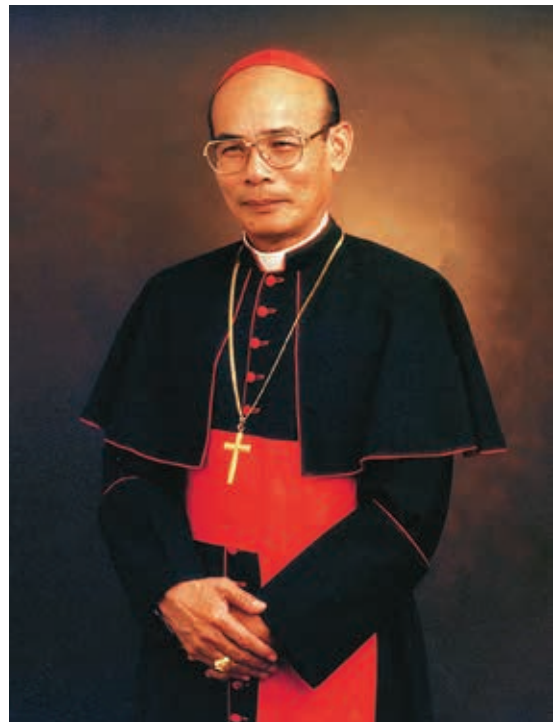
1.คนดี	2.คนเด่น	3.คนดัง	4.คนสร้าง	5.คนเสริม	6.คนนำ
7.คนแนะ	8.คนให้	9.คนชื่อ	10.คนตรง	11.คนริเริ่ม	12.คนกล้า

ซึ่งได้ อัสสัมชนิก ดีเด่น “130 ปี คนดีอัสสัมชัญ” ทั้ง 5 ท่าน ได้แก่

1. พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู
2. พระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
3. พลเรือเอก ชุมพล ปัจจุสานนท์ องคมนตรี
4. มาสเตอร์เน็ต สุตารา
5. ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์ ปิยะสกล สกลสัตยาทร

- อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 14676
 อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 20515
 อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 18171
 อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 6035
 อัสสัมชนิก เลขประจำตัว 19021

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 14676

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู กล่าวถึงความรู้สึกที่ว่า พ่อท่านทราบข่าวที่ได้รับเลือกเป็นอัสสัมชัญคนดีเด่น ก็รู้สึกแปลกใจพอสมควรในฐานะที่เป็นนักเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ในสมัยก่อน รู้สึกมีความภูมิใจดีใจ และขอขอบใจที่ทางสมาคมอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ ได้ให้เกียรติยกย่องให้เป็นศิษย์เก่าดีเด่น

ในสมัยก่อนนั้น โรงเรียนอัสสัมชัญมีระเบียบวินัยที่เคร่งครัด มีการเรียนการสอนที่หนักหน่วง มีการบ้านที่เยอะ และมีการทำโทษพอสมควร ถ้าไม่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นโรงเรียนเอกชนแรก ๆ ของประเทศไทย ได้พัฒนาการศึกษาโดยการบริหารและความเอาใจใส่จาก คณะภราดาเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย ด้วยดีมาโดยตลอด มีการพัฒนา ปรับปรุงกิจการต่าง ๆ

ของโรงเรียนตามสภาวะของสังคม ความก้าวหน้าในประเทศไทย และความก้าวหน้าทางการศึกษาของโลก

เนื่องจากโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นโรงเรียนหนึ่งขององค์กรคาทอลิกในประเทศไทย จำเป็นต้องยึดหลักคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกไปในตัวด้วย นั่นคือจะต้องพัฒนาและให้ความรู้กับนักเรียนทุกคน ได้มีทั้งความรู้ และมีจิตใจที่ดีงาม ด้วยคุณธรรมและศีลธรรม และช่วยให้นักเรียน รู้จักมีจิตใจเพื่อแผ่เอื้ออาทร และให้รู้สึกว่าเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาในสังคมนั้น ๆ ด้วย

**พระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์
เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 20515**

พระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช กล่าวว่า รู้สึกแปลกใจ อาจจะเป็นเพราะว่า ได้รับแต่งตั้งสมณศักดิ์เป็นพระคาร์ดินัลใหม่ ก็น่าจะใช่ในลักษณะหนึ่ง แต่ที่สำคัญที่จะเป็นศิษย์เก่า หรืออัสสัมชนิกดีเด่นนั้น คงน่าจะมาจากการคาดหวังชีวิตของตนเองมากที่สุด การจะเป็นแบบอย่าง มติด้านชีวิตที่อุทิศตัวให้เป็นแบบอย่างกับสังคม โดยเฉพาะรุ่นน้อง ๆ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันของอัสสัมชัญทุกคน และรู้สึกเป็นเกียรติ และขอขอบคุณโรงเรียนอัสสัมชัญ และสมาคม

อัสสัมชัญ ที่มอบรางวัลนี้ให้

ในสมัยที่เรียน เป็นนักเรียนอัสสัมชัญ ได้เป็นสมาชิกของคณะพลมารีย์ ซึ่งมีภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม หรือ บราเดอร์หลุยส์ เป็นจิตตาดิการ โดยท่านเองคาดหวังจะให้ เป็นนักบวชของคณะเซนต์คาเบรียล แต่พอเองได้มุ่งมั่นที่จะบวชเป็นพระสงฆ์ เพราะเห็นแบบอย่างจากบาทหลวงในสมัยนั้น เป็นความประทับใจที่อยากเป็นพระสงฆ์ และพอบวชแล้วก็ได้มีโอกาสรับใช้พระศาสนาจักรและพี่น้องคาทอลิกตลอดมา

**พลเรือเอก ชุมพล ปัจจุสานนท์
องคมนตรี
อัสสัมชัญิก เลขประจำตัว 18171**

พลเรือเอก ชุมพล ปัจจุสานนท์ องคมนตรี บอกกับกองบรรณาธิการว่า ในโอกาสครบรอบ 130 ปี แห่งการสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ ในฐานะศิษย์เก่าของอัสสัมชัญ ได้ศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นเวลา 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495-2503 มีความประทับใจในโรงเรียนอัสสัมชัญ 2 ประการหลัก คือ ด้านวิชาความรู้ และการดูแลความประพฤติให้นักเรียนเป็นเด็กที่ดี

ซึ่งสิ่งที่ได้จากโรงเรียนอัสสัมชัญ ในด้านวิชาความรู้ นั้น ที่เน้นในเรื่องภาษาอังกฤษที่ได้เปรียบจากโรงเรียนอื่น จำได้ว่า เมื่อขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสมัยนั้น ทุกวิชาเรียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษนำมาใช้ประโยชน์จนถึงปัจจุบัน ส่วนในเรื่องความประพฤติ ที่ได้บราเดอร์และมาสเตอร์ คอยกวาดขันนักเรียนที่มีความประพฤตินอกกลุ่มนอกทาง ทำให้นักเรียนในสมัยนั้นและในสมัยต่อ ๆ มา เป็นผู้มีระเบียบวินัย สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตได้เช่นกัน ในความคิดเห็นของตนมองว่าในการเรียน โดยเฉพาะเยาวชนนั้น ความรู้กับคุณธรรม และความประพฤติ จะต้องมาด้วยกันเสมอ จึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในอนาคตได้

**ศาสตราจารย์คลินิก
นายแพทย์ ปิยะสกล สกลสัตยาทร
อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 19021**

ศาสตราจารย์คลินิก นายแพทย์ ปิยะสกล สกลสัตยาทร กล่าวว่า รู้สึกดีใจ ตื่นเต้น และภาคภูมิใจ ที่ได้เป็นศิษย์เก่าที่ทางโรงเรียนอัสสัมชัญ เห็นว่าดีเด่นเองที่ได้รับความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ จากโรงเรียนอัสสัมชัญ มาทำคุณประโยชน์ให้กับสังคมประชาชนและประเทศชาติ

เนื่องจากโลกไม่หยุดนิ่ง เพราะฉะนั้นการเรียนรู้นี้ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ที่โรงเรียนอัสสัมชัญจะได้อสอนนักเรียนตั้งแต่ประถมศึกษานจนจบมัธยมศึกษา และก้าวสู่รั้วมหาวิทยาลัย เพราะช่วงนี้เป็นช่วงที่วิกฤตสำหรับการจะสร้างคนให้ออกไปทำประโยชน์ข้างนอก มีกระบวนการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาก โลกเปลี่ยนแปลงไปรวดเร็ว การแสวงหาความรู้จากสื่อต่าง ๆ มีมากมาย ซึ่งในการแสวงหาความรู้ นั้น ถ้ารู้ไปในทางที่ผิดจะเกิดผลเสีย เพราะฉะนั้นเราคงไม่ได้สอนแบบเดิม ๆ คือ สอนจากความรู้ของครู แต่ครูควรจะต้องสอนให้เด็กเข้าสู่ความรู้ และเลือกเอาสิ่งที่ดีให้เกิดประโยชน์ เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะคุณธรรมจริยธรรม เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องสร้างมาตั้งแต่ยังเด็ก ส่วนความรู้สามารถหาจากข้างหน้าได้อีกมากมาย ตนเองอยากเน้นให้ปลูกฝังตั้งแต่อู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ ซึ่งอัสสัมชัญ น่าจะทำได้ และจะเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ให้สร้างคนที่เป็นมีประโยชน์ตั้งแต่ต้นทาง

มาสเตอร์ เฉิด สุดารา อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 6035

มาสเตอร์เฉิด สุดารา เล่าให้กองบรรณาธิการ ฟังว่า ตนเป็นนักเรียนเก่าอัสสัมชัญ เรียนมาตั้งแต่เล็ก จนโต โดยได้มีโอกาสใกล้ชิดกับคณะภราดาพอสมควร โดยเฉพาะ ภราดา ฟ.ฮีแลร์ ซึ่งตนเองเป็นนักเรียนในแผนก ภาษาฝรั่งเศส แต่ชอบและสนใจในการวาดเขียน จนจบ มาเป็นครูที่โรงเรียนอัสสัมชัญ แต่ไม่ได้สอนภาษาฝรั่งเศส และคาดหวังอยากให้อัสสัมชัญ นั้นดีเด่น ในฐานะที่เป็นทั้ง ศิษย์เก่าและเป็นมาสเตอร์ด้วย อยากให้โรงเรียนดีเด่น ในทุกด้านให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ปัจจุบันมาสเตอร์เฉิด สุดารา อายุ 102 ปี และ สุขภาพยังแข็งแรง

นักผลิตความสุข นักทำลายความทุกข์

โดย ยมุนา

ใ ใน ทุก ๆ วัน เราไม่สามารถจะเกณฑ์หรือเลือกที่จะให้อะไรเกิดหรือไม่เกิดขึ้นในชีวิตของเราได้ นั่นเพราะมีหลายสิ่ง ที่อยู่นอกเหนือการควบคุม และสิ่งที่ควบคุมไม่ได้นั้นเองที่มักจะนำมาซึ่งความทุกข์ ไม่ว่าจะความทุกข์จะมี ขนาดเล็กหรือใหญ่เพียงใด แต่เราสามารถเลือกระยะเวลาที่จะปล่อยความทุกข์นั้นไปได้ เพราะคงไม่มีใครอยาก ที่จะเก็บกอดความทุกข์ไว้กับตัวให้นานนัก

หลายครั้งที่การสร้างความสุข ละทิ้งความทุกข์เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยาก นั่นเพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ จิตใจของเราที่ยังคงยึดติด ไม่ปล่อยวาง ปล่อยให้อดีตที่ผ่านมาไปแล้ว และอนาคตที่ยังมาไม่ถึง เข้ามาบีบคั้นทรมานในชีวิตมากกว่าที่จะ คำนึงถึงปัจจุบัน จากการได้ฟังเทศนาครั้งหนึ่ง พระท่านว่าที่เรายังเป็นทุกข์อยู่นั้น เพราะเรามีขยะในจิตใจ ไม่น่าขยะเก๋า ออกไปทิ้ง นำขยะใหม่เข้ามาเพิ่ม ขยะเหล่านั้นก็จะยิ่งสะสมเพิ่มพูน เป็นเช่นนี้แล้วชีวิตจะมีความสุขได้อย่างไร

บ่อเกิดของความสุขนั้นมีหลายแหล่ง ความสุขบางประเภทไม่ต้องอาศัยเงินในการซื้อหา ไม่ต้องผ่านกระบวนการ ติความให้ยุ่งยากซับซ้อน เพียงแค่เลือกที่จะเปิดหรือปิดประสาทสัมผัสในบางเรื่อง เปลี่ยนองศาในการรับรู้และใส่ใจ หรือ ลองทำอะไรใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองดูบ้าง แล้วจะพบว่าหลายสิ่งที่เคยมองข้ามไป กลับสร้างความสุขเล็กๆ ได้ อย่างน่าประหลาด

สำหรับฉัน ในช่วงวสันตฤดูเช่นนี้ เชื่อว่าใครหลายคนคงรู้สึกเซ็งไม่น้อย เมื่อตื่นขึ้นมาในเช้าของ วันทำงานแล้ว พบว่าฝนตก อารมณ์ดีจะหายไปตามปริมาณของเม็ดฝน ยิ่งถ้าต้องพึ่งพาขนส่งมวลชนด้วยแล้ว คงเป็นความทุกข์ทะเล ในชีวิตอย่างหนึ่ง

ย้อนไปเมื่อเกือบสองปีก่อน ในเช้าวันนั้น ก่อนที่จะออกจากบ้าน ฉันซึ่งใจเล็กน้อยว่าจะเลือกใช้งานร่มคันไหนดี ระหว่างร่มพับที่พกติดตัวเป็นประจำ กับร่มคันยาวที่กันแดดแทบไม่ได้ แถมถ้าเจอฝนตกหนัก แค่อัปซุ่มก็คงแทบพุง ตัวเองไม่อยู่ ที่ซื้อหามาใช้เพียงเพราะอาศัยรูปลักษณ์ถูกใจเพียงอย่างเดียว ด้วยเม็ดฝนที่ตกลงมากระดกปานกลาง จึงทำให้ ตัดสินใจเลือกร่มคันหลัง ซึ่งพอกับแม่ก็ยืนอยู่แถว ๆ ประตูบ้านพอดี แม่เลยพูดขึ้นมาว่า “ไหนทางให้ดูหน่อยซิ มันคลุม ตัวหรือเปล่า” เลยกางให้แม่ดู แล้วพอก็มีข้อเสนอแทรกเข้ามาว่า “พอมีร่มสองคันอยู่ในรถ จะเอาไหม?” ฝนตกไม่หนัก มาก ฉันเลยปฏิเสธพอกไป โดยมีแม่สนับสนุนว่า “ไม่ต้องหรอก มันเกะกะ” บทสนทนาจบลงเพียงเท่านั้น ฉันกางร่มออก จากประตูบ้านพร้อมรอยยิ้มเล็กๆ อันเกิดจากความห่วงใยที่สัมผัสได้เมื่อสักครู่ เป็นความสุขที่เกิดขึ้นเงียบ ๆ และเรียบง่าย

บุคลุณที่ยังคงติดบ่วงความทุกข์อย่างฉัน ในบางครั้งยังแอบนึกตีใจหน่อย ๆ ที่ตัวเองยังพอจะหาความสุขจากเรื่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ รอบตัวได้อยู่ มนุษย์ทุกคนล้วนมีหนทางในการดำเนินชีวิตเป็นของตนเอง แต่ขึ้นอยู่กับว่าเราเลือกที่จะใช้ ชีวิตอย่างไรในการเป็นนักผลิตความสุข และทำลายความทุกข์ท่ามกลางความไม่แน่นอนและควบคุมไม่ได้ของชีวิต

LOUIS NOBIRON MUSIC ROOM

โดย กองบรรณาธิการ

จากแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2555 - 2559 กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “นักเรียนอัสสัมชัญเป็นผู้มีคุณธรรม และคุณภาพมาตรฐานสากล” มียุทธศาสตร์ที่ 1 บูรณาการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่สมบูรณ์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ฝ่ายวิชาการจึงได้มีการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้มีสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรียภาพ และนิสัยด้านดนตรีสากล จึงได้ร่วมกับโรงเรียนดนตรีดีดี (กลุ่มบัณฑิตจากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ทำการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรี - เปียโน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ชั้น โดยกำหนดเนื้อหาหลักสูตรการสอนแบ่งออกเป็น 6 ระดับ คือ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - หลักสูตรระดับที่ 1 จำนวน 10 ชั่วโมง
- หลักสูตรระดับที่ 2 จำนวน 10 ชั่วโมง

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - หลักสูตรระดับที่ 3 จำนวน 10 ชั่วโมง
- หลักสูตรระดับที่ 4 จำนวน 10 ชั่วโมง

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 - หลักสูตรระดับที่ 5 จำนวน 10 ชั่วโมง
- หลักสูตรระดับที่ 6 จำนวน 10 ชั่วโมง

ในการจัดการเรียนการสอน จะจัดครูผู้สอนจำนวน 6 คนต่อ 1 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 45 คน โดยแบ่งครู 2 คนต่อนักเรียน 15 คน ต่อ 1 ห้องย่อย รวมมี 3 ห้องย่อยต่อ 1 คาบเรียน ในปีการศึกษา 2556 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 มีจำนวนชั่วโมงสอนทั้งหมด 1,740 ชั่วโมง ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 1,044,000.00 บาท และในการจัดสร้างห้องเรียนดนตรี - เปียโนนั้น ทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากบริษัทวันดี สถาปนิก จำกัด เป็นผู้รับผิดชอบออกแบบและตกแต่งห้องด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 1,500,000.00 บาท และในการจัดสร้างห้องเรียนดนตรี - เปียโนในครั้งนี้ เพื่อเป็นการระลึกถึงท่านภราดา LOUIS NOBIRON ซึ่งเป็นภราดาของโรงเรียนอัสสัมชัญในอดีต ท่านมีความสามารถในด้านดนตรีอย่างมาก นอกจากนั้นแล้วท่านยังให้ความสำคัญและพัฒนาด้านดนตรีมาโดยตลอด เพื่อเป็นอนุสรณ์สำหรับท่านจึงได้เรียนขออนุญาตท่านภราดาวิริยะ ฉันทวโรดม ซึ่งเป็นภราดาอาวุโส นำชื่อของท่านมาตั้งเป็นชื่อห้องเรียนดนตรี - เปียโน ว่า “LOUIS NOBIRON MUSIC ROOM” อยู่ที่ชั้น 3 ตึกหิรัญสมโภช โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ในด้านการจัดซื้อเครื่องเปียโนไฟฟ้าและจัดระบบควบคุมสัญญาณเสียงจากการเล่นเปียโนของนักเรียน ทางโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากบริษัท ริชะ มิวสิค เป็นผู้ดำเนินการจัดหาเครื่องเปียโนไฟฟ้า ROLAND รุ่น RP - 301 จำนวน 48 เครื่อง และระบบควบคุมสัญญาณด้วยมิกเซอร์ SPIRIT FX16 ทั้งระบบ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น 2,124,900.00 บาท ส่วนการจัดซื้อ SMART TV LED SAMSUNG HA790 และพัฒนาระบบการส่งสัญญาณภาพการสอนด้วยกล้อง CCTV โดยได้รับความร่วมมือจากบริษัทเพ็ลท์ทินัม คอมพิวเตอร์ และบริษัททีทีเซอร์วิส เป็นผู้ดำเนินงานด้วยงบประมาณทั้งสิ้น 155,415.00 บาท สรุปงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานทั้งหมดเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 4,824,315.00 บาท การลงทุนในครั้งนี้เพื่อต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรี - เปียโน รวมถึงนักเรียนทุกคนต้องเป็นบุคคลที่ครบทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ดังนั้นฝ่ายวิชาการหวังเป็นอย่างยิ่งว่านักเรียนทุกคนที่ได้เข้าเรียนในห้องเรียนดนตรี - เปียโน คงจะมีรอยยิ้มและเกิดความสุขใจ พร้อมทั้งมีพลังแห่งการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อประเทศชาติในอนาคตต่อไป

ริว จิรพัฒน์ เล่าประสบการณ์นักเปียโน

ผมเด็กชายริว จิรพัฒน์ กนกวิไลรัตน์ ปัจจุบันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผมเริ่มเรียนดนตรีตั้งแต่อายุ 4 ขวบ โดยเครื่องดนตรีที่ผมเรียนคือเปียโน ผมชอบเรียนดนตรีเพราะว่ามีความไพเราะ และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้แล้วดนตรียังเป็นภาษาสากลที่ทุกคนทั่วโลกเข้าใจ และเสียงดนตรียังนำความสุขมาให้ทุก ๆ คนที่ได้ฟังอีกด้วย ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันเปียโนในหลายรายการซึ่งทำให้ผมต้องฝึกฝน และฝึกซ้อมเพิ่มเติมเป็นพิเศษ เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นดนตรีของผมให้ดียิ่งขึ้น การแข่งขันดนตรีสำหรับผมเป็นความภาคภูมิใจสำหรับตัวผมเอง คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัวของผม โดย

ไม่ได้คิดถึงเรื่องแพ้ชนะ ทุกครั้งที่แข่งขันดนตรีเหมือนกับเป็นโอกาสที่ผมจะได้แสดงความสามารถและสิ่งที่ได้รู้ฝึกฝนมาให้กับผู้ชมได้ฟัง ผมรู้สึกมีความสุขมากครับที่ได้เห็นคนดูชื่นชม เพลิดเพลิน และมีความสุขกับเสียงดนตรีที่ผมเล่น

ในโอกาสที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมเปิดห้องดนตรีใหม่ นั้นเป็นสิ่งที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นการให้การสนับสนุนทางด้านดนตรี และแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนให้ความสำคัญในเรื่องทักษะด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากด้านวิชาการทั่วไป ในวันที่โรงเรียนทำพิธีเปิดห้องดนตรีใหม่นั้น ผมยังได้รับเกียรติให้ไปแสดงเปียโนให้กับทุก ๆ คน ฟังด้วย เป็นสิ่งที่ผมรู้สึกภูมิใจมากครับ

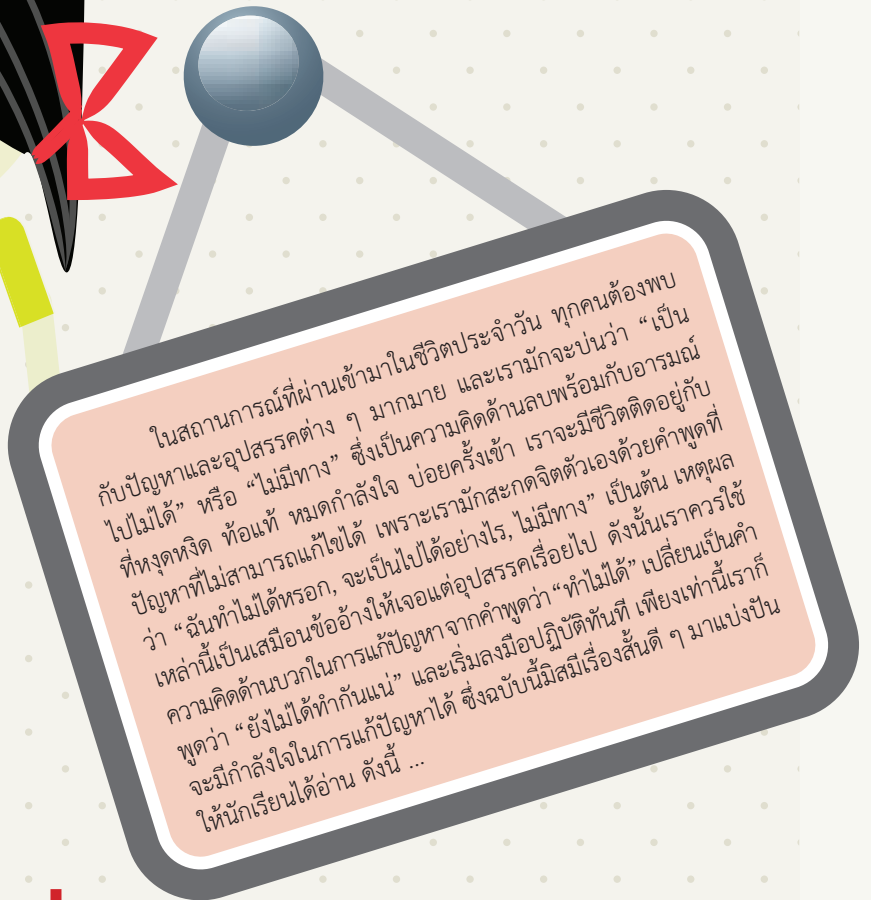

พิธีเปิดห้องเรียน LOUIS NOBIRON MUSIC ROOM

วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 งานบริหารฝ่ายวิชาการ ได้จัดให้มีพิธีเปิด LOUIS NOBIRON MUSIC ROOM ห้องเรียนดนตรี - เปียโน โดยภราดา ดร.ศักดา สกนธวัฒน์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เป็นประธานในพิธีเปิด พร้อมด้วย ภราดา นันทา ศรีวิไล ฝ่ายบริหาร ตัวแทนคณะครู นักเรียน และผู้ปกครองเข้าร่วมในพิธีในครั้งนี้ ณ ห้องดนตรี - เปียโน ชั้น 3 ตึกหิรัญสมโภช โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพฯ

โดย มิสมอมรมาลย์ วิพทธานุพงษ์

ในสถานการณ์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวัน ทุกคนต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย และเรามักจะบ่นว่า “เป็นไปไม่ได้” หรือ “ไม่มีทาง” ซึ่งเป็นความคิดด้านลบพร้อมกับอารมณ์ที่หงุดหงิด ท้อแท้ หมดกำลังใจ บ่อยครั้งเช้า เราจะมีชีวิตติดอยู่กับปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะเรามักจะสะกดจิตตัวเองด้วยคำพูดที่ว่า “ฉันทำไม่ได้หรอก, จะเป็นไปได้ยังไง, ไม่มีทาง” เป็นต้น เหตุผลความคิดด้านลบในการแก้ปัญหาจากคำพูดว่า “ทำไม่ได้” เปลี่ยนเป็นคำพูดว่า “ยังไม่ได้ทำกันแน่” และเริ่มลงมือปฏิบัติทันที เพียงเท่านั้นคำจะมีกำลังใจในการแก้ปัญหาได้ ซึ่งฉบับนี้มีเรื่องสั้นดี ๆ มาแบ่งปันให้นักเรียนได้อ่าน ดังนี้ ...

“แก้ปม”

ตอนเด็ก ๆ ฉันเคยหัวเสียกับเชือกที่พันกันยุ่งเหยิง ยิ่งแก้ยิ่งอารมณ์เสีย ฉันร้องห่มร้องไห้ โทษดินฟ้าอากาศ แล้วคิดว่าทำไม ฉันต้องทนกับเจ้าเชือกไร้สาระพวกนี้ด้วย เลยใช้มีดตัด ๆ จนเชือกขาดเป็นชิ้นๆ (สะใจจริง) พอหายโมโห ฉันนั่งมองกองเชือกขาด ๆ ที่ไร้ประโยชน์ (โทษช่างนำส่งสารจริง ๆ ทั้งตัวเองและเชือก) แต่แล้วครั้งต่อมา พอเชือกพันอีก ... ฉันก็ใช้มีดตัดมันอีกอย่างไม่คิดอะไรจนวันหนึ่ง ... ฉันเห็นแมงมุมแก้มที่พันกันกองโต มันยุ่งชนิดที่ว่า ชาตินี้คงไม่สามารถกลับมาเป็นเส้นตรงได้เหมือนเดิม ฉันเห็นแมงมุมแก้มทุกวันวันละชนิดละหน้อย พอเบื่อก็ไปทำอย่างอื่น ทั้งกองเชือกกองไว้แล้วก็กลับมานั่งแก้อีกจนฉันรำคาญ และคิดว่าทำไมแม่ต้องทนกับกองเชือกไร้สาระพวกนี้ เลยบอกแม่ว่าเอามีดตัดมันออกเถอะ ...นั่นแหละฉันถึงได้เข้าใจเมื่อแม่ตอบว่า ...

“เวลาที่เชือกพันกัน เขาห้ามใช้มีดตัด ต้องแก้ออกให้ได้ เพราะเชือกเป็นเส้นเดียว ต่อให้พันกันยุ่งแค่ไหนก็แก้ได้ ถ้าแค่เชือกพันกันแค่นี้ลูกแก้ไม่ได้ แล้วต่อไปจะแก้ปัญหาอะไรในชีวิตได้ อีกหน่อยลูกก็จะแก้ปัญหาสุ่ม ๆ เหมือนที่ใช้มีดตัดเชือกนั้นแหละ ... ถ้าลูกไม่อดทน แก้ออกด้วยมือตัวเอง ค่อย ๆ แกะวันละนิดละหน่อย แค่นี้ทำไม่ได้ แล้วจะไปทำอะไรได้ หลังจากนั้นอีก 3 วัน ฉันเห็นขดเชือกเส้นสวยเป็นระเบียบแขวนอยู่ ฉันมองอย่างทึ่ง แม้อยู่อย่างภูมิใจ ไม่มีอะไรยากไปกว่าความอดทนของคนหรอก ...”

เรื่องนี้ทำให้ฉันรู้ว่า ปัญหาของคนเรา จริง ๆ แล้วคือการหนีปัญหานั้นแหละ เพราะถ้าเราตั้งใจแก้มัน มีหรือจะไม่มีทางออก แพ้บ้าง ชนะบ้าง เป็นเรื่องปกติ จะได้ “ล้มเป็น ลุกเป็น” โลกสร้างปัญหา สร้างความทุกข์ให้เราผ่านไปได้ ... ฉันไม่เคยซ้ำเติมคนที่ฆ่าตัวตายว่าเขาโง่ เพียงแต่เขาก้าวผ่านปัญหาบนโลกไปไม่ได้ เขาเลยเลือกที่จะหนีไปจากโลกนี้แทน ด้วยความขาดสติ ด้วยอารมณ์ชั่ววูบพอวันวัยผ่านไป ตอนนี้ฉันได้รู้ว่า ชีวิตคนเราผิดพลาดได้ ความพ่ายแพ้เป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่สิ่งเลวร้ายอะไรเลย ... ไม่ว่าจะเหนื่อย จะท้อแค่ไหน อย่าหนีปัญหาไปเฉย ๆ แคंबอกปัญหาว่า “พักสักเดียว แล้วค่อยมาเจอกันใหม่”

คัดจากนิตยสารแม่พระยุคใหม่
นิตยสารราย 2 เดือน ฉบับที่ 189 ปีที่ 33 พ.ศ. - มิ.ย. 2013/2556

ครูเกษียณ
ปีการศึกษา 2557

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มีสพณา กิจจอร์น

ที่อยู่ปัจจุบัน 25 สาทร 11 แยก 13 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
เบอร์โทรศัพท์บ้าน 02-286-4576 มือถือ 087-690-4064

ประวัติการศึกษา

ชื่อสถาบันการศึกษา	วุฒิการศึกษา	ปีที่สำเร็จ
สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	ครุศาสตรบัณฑิต (คป.)	2539

ประวัติการทำงาน

- โรงเรียนวสาสุเทวี ตั้งแต่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2516 – 30 เมษายน พ.ศ. 2524
- โรงเรียนกุหลาบวัฒนา ตั้งแต่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2524 – 1 มิถุนายน พ.ศ. 2529

ประวัติการทำงานโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

เข้ามาเป็นครู เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2529 - ปัจจุบัน เป็นเวลา 29 ปี

หน้าที่ที่ปฏิบัติ

- ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
- หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2548
- ทำหน้าที่เลขานุการฝ่ายปกครอง (กิจการนักเรียน) เมื่อปี พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2548
- หัวหน้าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2553
- รับผิดชอบโครงการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม เมื่อปี พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2557
- รับผิดชอบโครงการมารยาทและวัฒนธรรมไทย เมื่อปี พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2552
- คณะกรรมการตัดสินการประกวดมารยาทภายในโรงเรียน เมื่อปี พ.ศ. 2553 – พ.ศ. 2555

รางวัลแห่งความประทับใจที่ได้รับ

- ครูดีเด่นของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปี พ.ศ. 2544
- ศึกษา- ดูงานชีวิตนิกบุญหุลยส์ มารีย์ กรีนอง เดอ มงฟอร์ต ปี พ.ศ. 2545
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นครูคำสอน ปี พ.ศ. 2545
- ดูแลนักเรียนไปเรียนภาคฤดูร้อนที่ประเทศอังกฤษ ปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2547
- เป็นตัวแทนบันทึกเทป ร่วมถวายพระพรเนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 72 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ปี พ.ศ. 2546
- เตรียมนักเรียนเข้าประกวดนักเรียนดีเด่น ปี พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2547 ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของ ส.ช.
- เข้าแข่งขันในระดับประเทศ

การรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

- ชั้นที่ 5 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2544
- ชั้นที่ 4 จตุตถภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2550

ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

- โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพได้มากยิ่งขึ้น

ความประทับใจที่มีต่อโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

- ความไว้วางใจจากคณะกรรมการและผู้บริหาร ที่มอบหน้าที่ให้ดูแลนักเรียนและมอบหมายภาระงานที่สำคัญต่าง ๆ ให้รับผิดชอบ
- ส่งเสริมครูที่ให้ความช่วยเหลือและเกื้อกูลกัน
- การมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเป็นลำดับของนักเรียนแต่ละคน

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียนปัจจุบัน

การสังเกตและสัมผัสความต้องการของผู้ที่อยู่รอบข้าง พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือตามความสามารถ นับได้ว่าเป็นการสร้างความสุขที่ไม่ยากนัก

คติประจำใจ

วันนี้คือวันที่มีความสุข

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มีสมยุรี แสงพรหม

ที่อยู่ 126/2048 ซอย 19/1 ถ.ติวานนท์ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
เบอร์โทรศัพท์ 086 565 2048

ประวัติการศึกษา

ชื่อสถาบันการศึกษา	วุฒิการศึกษา	ปีที่สำเร็จ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	กศ.บ	2529
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ศษ.ม	2544

ประวัติการทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

- ทุ่มเทบทบาททุกหน้าที่ก็คือครูโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

รางวัลแห่งความประทับใจ

- ภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่ครูที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

การรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

- 1.เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่ง ดิเรกคุณาภรณ์ ชั้นเบญจมาติเรกคุณาภรณ์
- 2.เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่ง ดิเรกคุณาภรณ์ ชั้นจตุตถดิเรกคุณาภรณ์

ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

- ความยั่งยืน มั่นคง จากผลสำเร็จของนักเรียนอัสสัมชัญ

ความประทับใจที่มีต่อโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

- ภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนานักเรียนอัสสัมชัญให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและการดำเนินชีวิต

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียนปัจจุบัน

- รักกันไว้ เราใช้ใครอื่น อัสสัมชัญด้วยกัน

คติประจำใจ

- ทำเต็มที่ให้ดีที่สุด

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มีสมลวิกา เพ้าจินดา

การศึกษา

กศ.บ.(คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

ครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์, ครูประจำชั้น, ครูผู้ช่วยประจำชั้น
หัวหน้าระดับชั้น, งานกิจกรรมพิเศษ/สัมพันธ์ชุมชน

รางวัลแห่งความประทับใจ

ทองและเงินที่ทำงานไม่สาย ขาด ลา
ศึกษาดูงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญ สิงคโปร์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- เบญจมาติเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2545
- จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2550

ความคาดหวัง

- นักเรียนรู้จักปฏิบัติตนตามหน้าที่ และความรับผิดชอบในบทบาทของนักเรียนอัสสัมชัญ

ความประทับใจ

- ความใส่ใจ ห่วงใย เอื้ออาทร และพัฒนาบุคลากร ของคณะกรรมการ

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียน

- จงเตือนตนของตน อย่าเตือนผู้อื่น ถ้าตนยังทำในสิ่งที่เตือนไม่ได้

คติประจำใจ

- จงทำดีต่อไป เพราะ “ไม่มีใครเห็นน้ำล่อยขึ้นฟ้า เห็นแต่น้ำตกจากฟ้า

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มาสเตอร์ถาวร ปัญญา

การศึกษา

ครุศาสตร์บัณฑิตเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

ประวัติการทำงาน

ฝ่ายวิชาการและวัดผล, ครูประจำชั้นระดับ ม.ต้น, หัวหน้าคุมกองร้อยพิเศษ

ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป, ผู้ดูแลค่ายลูกเสืออัสสัมชัญ, ศูนย์เกษตรอัสสัมชัญ

ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ โครงการอัสสัมชัญ แคมป์ส พระราม 2

รางวัลแห่งความประทับใจ

- ได้รับเข็มเกียรติคุณในศุภวาระสมโภช 100 ปี จากสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

- ได้รับเข็มเกียรติคุณในศุภวาระสมโภชตึกหฤทัยมารี จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

เบญจมาติเรกคุณาภรณ์

ความคาดหวัง

อยากให้บุคลากรทุกคนภายในโรงเรียนมีความสามัคคี เป็นพี่เป็นน้อง ร่วมมือ ร่วมใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ร่วมกันทำงานเพื่อนำพาโรงเรียนของเราให้มุ่งสู่ AEC

ความประทับใจ

ผู้ร่วมงานให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน ความเป็นกันเอง นักเรียนมีระเบียบวินัย การแต่งกายมีเอกลักษณ์ที่แสดงให้เห็นเป็นนักเรียนของอัสสัมชัญ

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียน

ครูคือผู้จุดประกายที่ปทางปัญญา ให้ศิษย์พ้นจากความมืด ความงมงาย โดยพยายามอดทน อดทน อดทน อดทน ส่งเสริมให้ศิษย์ก้าวหน้าทุกวิถีทาง และยังเป็นผู้ให้กำลังใจช่วยเหลือเพื่อนครูในยามคับขัน

คติประจำใจ

อย่าพูดว่าทำไม่ได้ ถ้ายังไม่ลงมือทำ

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มิสสุภรค์ จามรักมีวงศ์

การศึกษา

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

ครูสอนวิชาสังคมศึกษา, ภาษาอังกฤษ ครูสอนสังคมโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
ผช.หัวหน้ากลุ่มสาระฯ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

รางวัลแห่งความประทับใจ

ศิษย์เก่ากลับมาบอกว่าที่เขามิระเบียบวินัย และสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ นั้น มาจากการอบรมสั่งสอนของเรา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

เบญจมาติเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2545

จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2550

ความคาดหวัง

โรงเรียนอัสสัมชัญ สามารถที่จะอยู่คู่กับประเทศไทย โดยช่วยสั่งสอน อบรมวิชาความรู้

คุณธรรมให้กับนักเรียนอัสสัมชัญ ตลอดไป

ความประทับใจ

ความเอื้ออาทรของโรงเรียนอัสสัมชัญที่มีต่อครูเกษียณและการดูแลสุขภาพของครูปัจจุบัน

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียน

ให้ครูมีจรรยาบรรณของความเป็นครู มุ่งเน้นคุณภาพการศึกษาของนักเรียน ส่วนนักเรียนให้มีความรับผิดชอบ
ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด

คติประจำใจ

ชีวิตคือการศึกษา

ครูเกษียณ ปีการศึกษา 2557

มิสมลิวลัย จันทรประสิทธิ์

ที่อยู่ 503 ซอยจันทน์ 18/7 (เซนต์หลุยส์ 3) แขวงทุ่งวัดดอน
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120 เบอร์โทรศัพท์ 086 565 2048

ประวัติการศึกษา

ชื่อสถาบันการศึกษา	วุฒิการศึกษา	ปีที่สำเร็จ
โรงเรียนนารีวุฒิ	ม.ศ.3	2518
พม.	ประโยคครูพิเศษมัธยม	2525
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ศษ.บ	2531

ประวัติการทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญแพนดปรดม

- ครูผู้สอน 40 ปี
- ครูประจำชั้นและครูผู้ช่วย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 4

รางวัลแห่งความประทับใจ

- ได้รับพระราชทานโล่ครูปฏิบัติงาน 20 ปี จาก สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ผู้แทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
- ได้รับพระราชทานเข็มครูปฏิบัติงาน 30 ปี จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- รางวัลครูแกนนำ
- รางวัลครูสุดดี

การรับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

1. เครื่องราชอิสริยาภรณ์มงกุฎไทย ชั้น 5 เบญจมาภรณ์ พ.ศ. 2534
2. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้น 5 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย พ.ศ. 2544
3. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้น 4 จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ พ.ศ. 2552

ความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นกับโรงเรียนอัสสัมชัญแพนดปรดม

นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน รู้จักนำความรู้คุณธรรมที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข ในสังคม เป็นพลเมืองที่รู้จักคิดเป็น มีเหตุผล เสียสละ มีความรับผิดชอบ กตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณและประเทศชาติ

ความประทับใจที่มีต่อโรงเรียนอัสสัมชัญแพนดปรดม

เป็นบ้านหลังที่สองที่ให้ความรักความอบอุ่นใจในการทำงาน เพราะมีแบบอย่างของภราดาที่เอาใจใส่ทุกซอกซอกของครู และบุคลากรอย่างทั่วถึง จากแรงศรัทธา ความเสียสละในการอุทิศตนเพื่อพระเจ้า

ข้อคิดสำหรับครูและนักเรียนปัจจุบัน

ใจที่มีคุณธรรมนำพาความรัก ความเมตตากรุณาต่อผู้อื่น รู้จักการให้อภัย เสียสละ จะนำมาซึ่งความสุขใจยิ่งกว่าทรัพย์สินใดในโลก

คติประจำใจ

คิดดี ทำดี ในขณะที่ยังสามารถทำได้ในทุก ๆ วัน

บทบรรณาธิการ

วารสาร “อัสสัมชัญสาส์น” เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ สื่อหนึ่งที่เชื่อมความเป็นครอบครัวอัสสัมชัญ ไม่ว่าจะ เป็นโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โรงเรียนอัสสัมชัญ สมาคม ผู้ปกครองและครูโรงเรียนอัสสัมชัญ สมาคมอัสสัมชัญ รวมไปถึง คณะภรดา ครู ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ในการแบ่งปัน สิ่งดี ๆ ให้แก่กันและกัน ผ่านเรื่องราวในหนังสือเล่มนี้

หนังสือดี ๆ จะเป็นแค่ “เศษกระดาษ” ที่ไร้ค่า เมื่อ ไม่มีคนหยิบขึ้นมาเพื่อหาสิ่งดี ๆ ในนั้น ทางกองบรรณาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสาร “อัสสัมชัญสาส์น” ของโรงเรียน เล่มนี้ จะมีคุณค่าทางองค์ความรู้ และคุณค่าทางจิตใจ ที่จะ เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์สังคมต่อไปในอนาคต

...เพียงแค่ “เปิดใจ” เพื่อ “เปิดอ่าน” ก็จะไปสู่ การเปิดรับในหลายเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตต่อไป

มาสเตอร์โสภณ สกกุลเรื่อง

บรรณาธิการ

วารสาร อัสสัมชัญสาส์น I S S N 1 5 1 3 - 4 9 8 9

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-83 โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ เลขที่ 26 เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500 โทรศัพท์ 0-26307111-25 โทรสาร 0-2237-7769

Website : www.assumption.ac.th Fanpage : www.facebook.com/AssumptionCollege1885

ที่ปรึกษา

ภรดา ดร.เดชาชัย	ศรีพิจารณ์
ภรดาวิริยะ	ฉันทวโรดม
ภรดาศักดา	สกนธ์วัฒน์
ภรदानนทชา	ศรีวิไล
ม.พรศักดิ์	ชาวพรหม
มิสจิววรรณ	เกิดผล
มิสชนิษฐา	มารักษา
ม.รุจ	คนเจริญ อยู่ธยา
มิสวิไลรัตน์	เพิ่มพูลบุญ
มิสไพบูรณ์	สิงห์ครุ
มิสสุภาวดี	เหลียวเจริญ
ม.สุทิน	นิติพัฒนานนท์
ม.วิโรจน์	สุขประเสริฐ
มิสอรนิสา	มิตรประสิทธิ์
ม.ณรงค์	วีระประจักษ์
ม.อาสา	มรพงษ์

บรรณาธิการ

ม.โสภณ	สกกุลเรื่อง
ม.ชาณสิทธิ์	วงศ์เสงี่ยม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ม.กายสิทธิ์	ร่วมไม้
มิสวราภรณ์	แสงพลสิทธิ์

กองบรรณาธิการ

ม.เฉลิมพล	เวทยานนท์
มิสศิวภรณ์	ละซู่
มิสโสภิต	จันทร์ชลอ
มิสอรัญญา	พิมพ์แก้ว
ม.ดำรงศักดิ์	วิเชียรติลก
มิสนิศารัตน์	คงสวัสดิ์
มิสสุกัญญา	พุกกะเวส
มิสณัฐิ	เจริญเกียรติบวร
มิสภัทวิภา	แย้มศรี
มิสปริตารัตน์	ไชยพัฒน์
มิสชลันดา	ฉายบ้านใหม่

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แผนกประถมและมัธยม
 หัวหน้างานการสอนคอมพิวเตอร์ แผนกประถมและมัธยม

ถ่ายภาพ

ม.ชลิต	พิมพ์แก้ว
มิสอรัญญา	พิมพ์แก้ว
ม.กายสิทธิ์	ร่วมไม้
นักเรียนชมรม	NETAC

กราฟิกดีไซน์

ม.โสภณ สกกุลเรื่อง

ພພພ

THE SUN GROUP

โทรศัพท์ 02 433 4192

“จงตื่นเถิด เปิดตา หาความรู้
เรียนคำครู คำพระเจ้า ฝ่าชัยัน
จะอุดม สมบัติ ปัจจุบัน
แต่สวรรคต ดีกว่า เรื่อย่าลืม”

ฟ.ซีแลร์

โรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมกับ มูลนิธิบราเดอร์ซีแลร์ และอัสสัมชนิก
ขอเชิญร่วมภาคภูมิใจและเป็นส่วนหนึ่งในหน้าประวัติศาสตร์อัสสัมชัญ
กับการเป็นเจ้าของรูปปั้นอันทรงคุณค่าของ “เชษฐาจารย์ ฟ.ซีแลร์”
ผู้ทรงคุณประโยชน์แก่ชาวอัสสัมชัญ
ครูชาวฝรั่งเศสที่เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและบทประพันธ์ อาทิ
หนังสือดรณศึกษา และคติประจำใจของชาวอัสสัมชัญที่ว่า

“จงตื่นเถิด เปิดตา หาความรู้
เรียนคำครู คำพระเจ้า ฝ่าชัยัน
จะอุดม สมบัติ ปัจจุบัน
แต่สวรรคต ดีกว่า เรื่อย่าลืม”

รูปปั้น “เชษฐาจารย์ ฟ.ซีแลร์” มีความสูง 30 เซนติเมตร
ราคา 4,999 บาท ผลิตขึ้นเพียง 300 ชิ้น เท่านั้น
สอบถามรายละเอียดและสั่งจองได้ที่
สำนักผู้อำนวยการ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25 ต่อ 422, 423

บทต้น

อักษร กวาง กับ สระ เอื้อง ชาว มี คำ

ก	จ	ฎ	ฏ	ค	ต	บ	ป	อ
---	---	---	---	---	---	---	---	---

า	ำ	อ
---	---	---

ปี   อา   ปุ   ตี   จ   คา   ฮือ   ฮู
 กา   ที   จา   ฮู   ตา   ป่า   ฮู   บา

ตาตี   ฮูกา   ฮูกา   ตีปุ   ตีกา   คาปี
 ตีตี   คาฮูกา   ฮูตี   ตีกา   ฮูกา   ฮูกา
 ตีกา   คาฮูก   ฮูกา   ฮูกา   ฮูกา   ฮูกา

